

9 770353 734051

INTERVJU

**Založnik in maratonec
Samo Rugelj** str. 26-27

STAVKA

**V celjski bolnišnici že
prenaročajo bolnike** str. 2

**Nagradni natečaj
Izbiramo najlepši adventni venček**

str. 42

Št. 45 / Leto 71 / Celje, 10. november 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Majhna dežela s kakovostnim vinom

Čeprav Slovenija v svetovnem merilu ne pridela ogromnih količin vina, pa je povsem drugače, ko naša vina na svetovni zemljevid umeščajo po kakovosti žlahtne kapljice. Slovenska kakovost je postala prepoznavna in cenjena. Korak naprej smo kot narod naredili tudi glede kulture pitja vina. A vseeno ne pozabite na star rek, ki pravi, da je v vinu tudi resnica. str. 12-13

Foto: SHERPA

GOSPODARSTVO

**S tožbo do kamnoloma v
Veliki Pirešici?** str. 4

**Pol milijona evrov
spodbude za Novem Car** str. 5

CELJE

**Finance MCC že bolj
urejene** str. 6

ŠTORE

**Odstranili drevo na
Alminem grobu** str. 7

NA PRAZNIČNEM OBISKU V

Občini Šmartno ob Paki str. 28-29

ŠPORT

**Prvi v reprezentanci, drugi
v klubu** str. 17

MASS www.mass.si **CELJE**
OUTLET **CELJSKI SEJEM**
VSA OBUTEV **DVORANA E**
Od 9.11. do 29.11.2016
-30%
-50% -70%
Popust velja na redne cene, po katerih se je obutev prodajala v trgovinah MASS.

UVODNIK

Ali znate piti?

Še vedno se spominjam reklame iz socialističnih časov, ko smo za eno od alkoholnih pijač poslušali nasvet: »Pij malo, pij dobro.« A večina v tistih časih ni imela veliko denarja in je zato bolj veljal rek: »Glavno, da je poceni.« Na policah trgovin so tako prevladovali »starčki« in »veseli Martini«, ki so postali sinonim za najcenejša vina, kar jih je bilo mogoče dobiti. In seveda najslabša. Tisti bolj izbireni in poznavalci so iskali steklenice, na katerih so bile posebne zaščitne znamke slovenskih vin kot znak kakovosti in porekla.

TATJANA CVIRN

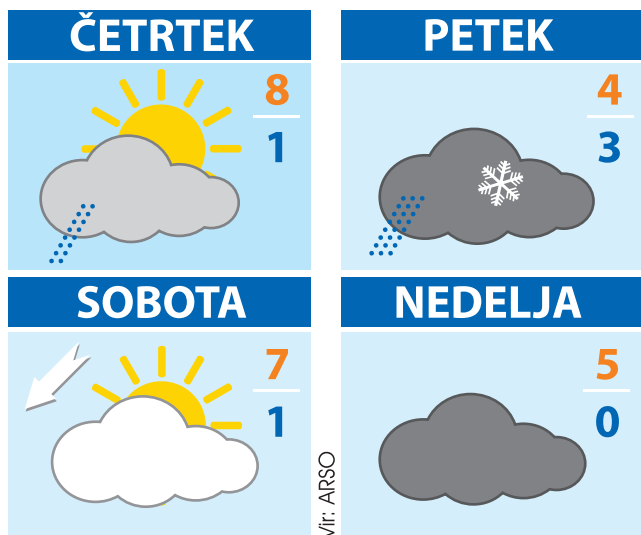
Tako kot imajo različne vrste piva svoje oboževalce, ga imajo tudi vina: nekateri prisegajo na rdeča, drugi na bela, tretji se dajo podučiti, da k vsaki jedi sodi drugačna pijača. Zdi se, da je kultura pitja prav pri vinu dosegla kar širok krog ljudi in da leta prizadevanj različnih vinarjev in vinogradnikov, da bi kakovost postala prepoznavna in cenjena, niso bila povsem zaman. Celo tuji poznavalci so Slovenijo prepoznavali kot vinsko deželo, ki ima svoje bisere. Resda količin ni veliko, a je kakovost toliko večja. In v svetu, kjer to znajo ceniti, uspevajo tudi naši vinarji. Če bi nastopali enotno, bi morda bili še bolj uspešni. Nenazadnje pri nas težko prodajo najboljša in najdražja vina, saj je trg premajhen.

Zadnja leta, ko na policah trgovin najdemo vina od vsepovsod, jim je to zagotovo še toliko težje. Cene so najrazličnejše, celo za butelčna vina je ponekod treba odšteti le nekaj evrov. Kdo ve, kje in kako so jih pridelali. Ko se človek tako pred polnimi policami odloča, kaj bi kupil, je cena pogosto pomembna in pri tem naša bolj kakovostna vina potegnejo krajšo. A ne samo v konkurenci z drugimi vini, temveč tudi zato, ker je pijač na trgu ogromno in ker vino zlasti med mladimi pač ni najbolj moderno, sploh med tistimi, ki potrebujejo hiter »odklop«. K temu je treba

dodati še cel kup nikjer zabeleženih pridelovalcev, ki imajo na domačem griču svoj vinograd in ki pridelajo ravno toliko, da imajo dovolj zase in za svoje prijatelje, ki bi bili zadovoljni, četudi bi bil pridelek še najbolj primeren za predelavo v kis. Pa toliko časa, denarja in energije so vložili v obdelavo vinograda, a kaj, ko je pridelava dobrega vina cela znanost! Nekateri menijo, da takšen sivi trg predstavlja kar četrtno letne pridelave vina pri nas, ki povprečno znaša od 80 do 90 milijonov litrov.

V teh zapletenih ekonomskih okvirih preživetja na trgu se zdi manj pomemben vidik, kdo in kako vse to popije. Ali po pameti kakšen kozarec pri kosilu ali zato, da se proslavi kakšen poseben dogodek, ali kar tako, ker je pritisk z vseh strani neznosen in si ga je treba olajšati?

V dneh, ki so pred nami, bomo spet nazdravljali malo pogosteje in častili zlahtno kapljico, kar ni nič narobe, če upoštevamo modre misli pokojnega poznavalca vina in vinske kulture Draga Medveda, ki je nekoč dejal, da tako kot avta ne moremo voziti brez izpita, tudi piti ne smemo, če ne znamo – pitja se moramo naučiti! Žal večina nima niti »osnovne šole« na tem področju.

Misel tedna

Vino je tehnica ljudi.

(nemški pregovor)

Stavka bo prinesla posledice tudi za bolnike

V celjski bolnišnici že prenaročajo bolnike

V torek se je po vsej Sloveniji začela zdravniška stavka. Fides in vlada pred torkom nista uspela doseči dogovora, na podlagi katerega bi jo zdravniki zamrznili. Stavka zaenkrat še ni imela vpliva na odločitve vlade, medtem ko so se posledice stavke že prvi dan poznale v odnosu do tistih, ki zdravnike najbolj potrebujejo – do bolnikov.

Sindikalne zahteve zdravnikov in zobozdravnikov so predvsem izboljšanje zdravstvenega sistema. Med zahtevami so uveljavitev standardov in normativov za delo, ki bi omogočili boljše delovno okolje in pogoje, sprememba financiranja zdravstvenega varstva, sprememba vodenja javnih zdravstvenih zavodov. Prav tako zdravniki in zobozdravniki zahtevajo spremembe zakona o sistemu plač, saj – kot navajajo v Fidesu – ne morejo dopuščati, da zdravniki specialisti osem let po specialističnem izpitu zaslužijo od 1.300 do 1.400 evrov neto. To je zanje nespodobno, dodajajo.

Zaenkrat zdravniki in zobozdravniki stavkajo tako, da delajo štirideset ur na teden. Če se bodo pogajanja z vlado v dveh tednih ponovno »sfizičla«, bodo med stavko prešli na način dela, kot ga zanj opredeljuje zakon. Če zapišemo drugače – takrat bodo zdravniki obravnavali le nujne bolnike, nosečnice, otroke in starostnike ter izvajali operacije bolnikov z rakom.

Čakalne dobe se bodo zaradi stavke podaljšale, pravijo v Splošni bolnišnici Celje.

Dobivajo nove datume

V celjski bolnišnici in zdravstvenih domovih na Celjskem v prvih dveh dneh večjih težav zaradi stavke ni bilo, so pa v bolnišnici že začeli prenaročati bolnike. V Splošni bolnišnici Celje je normalno delo zagotovljeno v tistih enotah, kjer so primeri nujni in kjer morajo zdravniki po zakonodaji tudi v času stavke opravljati preglede. Gre na primer za pomoč otrokom do osemnajstega leta in bolnikom, starejšim od 65 let, ter za primere infekcij in poškodb.

Kot so nam sporočili iz celjske bolnišnice, bo v času stavke po predvidevanjih za tretjino omejeno delo v operacijskih dvoranih, za dvajset odstotkov bo zmanjšano ambulantno delo na internističnem ambulantnem področju in na operativnem ambulantnem področju. Na pediatričnem in

ginekološkem področju se bo v manjšem obsegu zmanjšal dispanzerski del programa. Druge naj bi delo potekalo brez motenj.

»Pred stavko smo v bolnišnici odpovedali preglede le nekaterim bolnikom, ki so bili naročeni na popoldanski operativni poseg v torek, torej na prvi dan stavke. Ostale bomo obveščali v naslednjih dneh. Če obvestila o preloženem posegu bolniki ne bodo dobili, to pomeni, da jih bodo kljub stavki zdravniki obravnavali,« pravijo v bolnišnici. Vsi bolniki, katerih obravnave bodo zaradi stavke odpovedane, bodo dobili nove datume po končani stavki in bodo obravnavani v najkrajšem možnem času.

Iz bolnišnice v zdravstveni dom?

V zdravstvenih domovih so že v ponedeljek dobivali številne klice občanov, kaj stavka pomeni zanje in za čakalne

dobe. Na prvi dan stavke je bilo več kot jasno, da je v čakalnicah družinskih zdravnikov manj bolnikov. Se pa na primer strokovni direktor Zdravstvenega doma Celje Milan Rajtmajer boji, da se bodo začele težave vendarle kazati kmalu, predvsem pri zdravnikih, ki delajo v urgentnem centru in hkrati v svojih ambulantah. Ker bodo na urgenci presegli število obveznih ur, bo to pomenilo primanjkljaj ur v njihovih ambulantah, kar pomeni, da bodo manj na voljo bolnikom v zdravstvenem domu.

Prav tako bodo kolesje stavke v bolnišnici in morebitne odpovedi pregledov ali operacij povzročili povečanje števila bolnikov v zdravstvenih domovih na račun tega, da so bili ali še bodo prenaročeni v bolnišnici. Kljub temu da – tako dodajajo v bolnišnici in v zdravstvenih domovih – bodo poskušali delo in stavko organizirati tako, da jo bodo bolniki čim manj občutili, se že zdaj kaže, da se negativnim posledicam za bolnike ne bo možno izogniti.

Sicer pa naj bi se že v prihodnjih dneh videlo, v katerih zdravstvenih zavodih v Sloveniji bodo težave nastale najprej. Celjska bolnišnica zaradi pomanjkanja anesteziologov na primer nima takšnih težav kot druge bolnišnice, a je kljub temu mogoče pričakovati, da se bodo učinki stavke po vsej Sloveniji najprej začeli kazati predvsem pri odpovedovanju operacij in tudi pri podaljševanju čakalnih dob, kar v celjski bolnišnici že napovedujejo.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Znanje, ki je ponujeno brezplačno

V treh letih naj bi brezplačno dodatno izobrazili več kot štiri tisoč občanov

Evropska unija in država omogočata brezplačno izobraževanje zaposlenih, ki imajo največ štiri leta srednje šole in so stari več kot 45 let. To je mogoče tudi na našem območju v obdobju od leta 2016 do 2019. Na razpisu ministrstva za izobraževanje sta namreč uspela tudi tako imenovana konzorcija, ki ju vodita Ljudski univerzi iz Velenja in Žalca. In kakšne so prve izkušnje?

Gre za javni razpis za pridobivanje temeljnih in poklicnih kompetenc. Vsakemu od obeh konzorcijev z našega območja sta Evropska unija in država namenili po sedemsto tisoč evrov, ki so namenjeni za vključevanje v brezplačne izobraževalne programe. V celotni državi je za ta namen na voljo enajst milijonov evrov. V Savinjski statistični regiji je denar namenjen za vključitev 4.164 udeležencev. Cilj projekta je vključevanje odraslih v vseživljenjsko učenje in s tem

njihova večja konkurenčnost na trgu dela.

V partnerstvo, ki ga vodi UPI – Ljudska univerza Žalec, so povezani Ljudski univerzi iz Celja in Rogaške Slatine, Šolski center Celje in podjetje Racio. Med razpisnimi pogoji je bilo tudi, da morata biti v konzorcij vključeni vsaj po ena srednja šola in nevladna organizacija. V drug konzorcij, z Andragoškim zavodom Ljudska univerza Velenje na čelu, so vključeni še šolska centra Velenje ter Slovenske Konjice-Zreče, zavod Uspešen.si in podjetje Invel. Med ponujenimi programi so usposabljanja za življenjsko uspešnost, v znanju slovenščine kot drugega in tujega jezika, začetna integracija priseljencev, računalniška pismenost za odrasle, splošni neformalni in računalniški programi ... Med neformalnimi programi so poslovno sporazumevanje v tujem jeziku, učinkovita komunikacija, zdravje in upo-

rabna matematična znanja na delovnem mestu ...

»Programe smo začeli izvajati že takoj v začetku septembra,« omenja Biserka Neuholt Hlastec, vodja splošnoizobraževalnih programov v UPI – Ljudski univerzi Žalec. Za letošnje načrtovanih 33 tečajev, ki so večinoma končani, načrtovali pa so jih za približno štiristo zaposlenih. Najširšo javnost obvešča z objavami v medijih, na spletnih straneh projektnih partnerjev, na Facebooku, z letaki, dopisi podjetjem, razvojnim agencijam, območni obrtno-podjetniški zbornici ...

Obiski podjetij

»A vendar lahko rečemo, da so od vseh promocijskih dejavnosti najbolj učinkoviti osebni obiski podjetij. Večina podjetij, ki smo jih obvestili, se je odzvala pozitivno,« je povedala Neuholt Hlastečeva. »Po drugi strani je res, da je v podjetjih včasih zelo težko izvesti izobraževanje v kratkem času. Treba je upoštevati, da

zaposleni v nekaterih podjetjih delajo v treh izmenah oziroma imajo ogromno naročil. Seveda je delo tisto, ki je na prvem mestu,« je še povedala o izkušnjah. V projektnem partnerstvu sodelujejo med drugim s Cinkarno Celje, Steklarno Rogaška, Kozmetiko Afrodita, z Vocem Celje, s Termami Olimia, z družbo Jagros ...

Podobno je v velenjskem konzorciju, kjer izpostavlja Plastiko Skaza in nazarski BSH. »Nekateri delodajalci so priložnost za svoja podjetja zelo hitro in zelo dobro prepoznali. Po drugi strani smo naleteli na delodajalce, ki jih to sploh ne zanima,« je povedala direktorica velenjske ljudske univerze Brigita Kropušek Ranzinger. »Moram reči, da je to eden večjih in težjih podvigov, ki smo jih v Ljudski univerzi v Velenju vajeni. Gre za precej nemotivirano ciljno populacijo,« je ugotovila skupaj s sodelavci.

BRANE JERANKO

Izid volitev pelje Ameriko v neznano

Ob politični razdeljenosti ne bodo trpela skupna kosila Pauličevih v New Jerseyju

Joseph Paulic ali po domače Jože Paulič, ki že 54 let živi v New Yorku, kamor ga je pot zanesla iz domačih Teharij, je kar se ameriških volitev tiče po tolikih letih že prav vsega vaje. Zato ga bržčas tudi tokratni volilni izid ni mogel vznemiriti, ker je takšnih »presenečenj« tudi že bilo nekaj v zgodovini ameriških volitev.

Najbrž ga tudi ne bi prese-netilo, če bi se ponovil scenarij izpred osmih let, ko je v tek-mi Busha mlajšega in Gora šlo tako na tesno, da je o zmago-valcu moralo odločiti sodišče. Če bi bilo podobno tudi letos, bi bila zato deloma kriva tudi Josephova družina, kjer so bili glasovi enakovredno porazde-ljeni v oba tabora – 2:2.

Brez zadržkov nam je po-vedal, da sta on in njegov 28-letni sin, ki živi na Ma-džarskem, glasovala za Hil-lary Clinton, Josephova žena in 25-letni sin pa za Donalda

Trumpa. Čeprav so naklo-njeni različnima političnima taboroma, se zaradi tega pri nedeljskem kosilu ne gledajo postrani in ne prepirajo. Kar je seveda v skladu z duhom ameriške demokracije, katere eden temeljnih členov je svo-bodna izbira.

Nadležno agitiranje do zadnje minute

Kljub dobremu poznavanju načina ameriške volilne kampanje pa je bilo zadnji dan kampanje pred odprtjem

Joseph Paulic dvakrat na leto obišče Slovenijo in vsaj enkrat praviloma tudi naše uredništvo.

volišč (Američani ne pozna-jo volilnega molka) tudi Josephu Paulicu že malo

nadležno nagovarjanje vo-lilnih štabov predsedniških kandidatov tako demokrat-skega kot republikanskega tabora. Tako nadležno, da se na svojem domu v New Jerseyju, ni več oglašal na zvonjenje strankarskih agi-tatorjev.

Tako je v ponedeljek okrog 11. ure izgledal klic v imenu predsednika Obame: »Joe, can we count on you?« (Joe, ali lahko računamo na vas?) Uro kasneje v imenu pod-predsednika Joea Bidena: »Please vote tomorrow for our party!« (Prosim, glasujte jutri za našo stranko!)

Potem se je zgodba pono-vila še po elektronski pošti, ko je za glas za svojo mamo prosila Chelsea Clinton. Ob

tem so iz demokratskega tabora Josephu poslali še obrazec za donacijo, ki se giblje od treh dolarjev nav-zgor. Tako kot na volitvah po vsem svetu se stroški volitev ne končajo z razglasitvijo zmagovalca.

Nepredvidljiva prihodnost

»Če bi zmagala Hillary Clinton, bi se nadaljevala politika Obamove vlade, po zmagi Donalda Trumpa pa je nemogoče napovedovati, kaj se bo zgodilo. Doslej Trump s svojimi stališči ni vlival občutka zaupanja za priho-dnost. Poleg kritik in obljub, kaj vse bo storil, pa ne pove, kako bo to storil. Kar je po svoje tudi razumljivo, saj ni

bil politik,« je razmišljal Jo-seph Paulic.

Slovenci zaradi Melanije nič bolj slavni

Nашega celjskega rojaka smo še vprašali, ali so Slovenci v ZDA kaj bolj zanimivi, zdaj ko je Sevnica Melanija Trump postala prva ameriška dama. Vsaj do volitev, kot je povedal Joe, ni bilo kakšnega posebnega zanimanja za Slo-vence in Slovenijo. »Če sem komu pokazal fotografijo Sevnice, tamkajšnjega gradu in povedal, da od tam izhaja Melanija, je dejal le: »Oh, zelo lepo!« To pa je tudi vse. Ven-dar pa je res, da je Melanija naredila pozitiven vtis tako na republikance kot na demokra-te,« je sklenil teharski Ameri-čan Joseph »Jože« Paulic.

ROBERT GORJANC

»Ločene države Amerike«

Žalčan v Kaliforniji o izidu ameriških volitev

Jernej Turnšek iz Žalca je od leta 2013 doktorski študent morske mikrobi-ologije na sloviti univerzi Harvard v Bostonu, tre-nutno pa je drugi mesec gostujoči raziskovalec v San Diegu v Kaliforniji, na inštitutu za oceanografijo, ki je ena od najstarejših ustanov za raziskave mor-ja na svetu. Njegovo speci-fično področje so morski mikroorganizmi in razvoj tehnologij za njihovo raz-iskovanje.

»Divided States of Ameri-ca« (Ločene države Ameri-ke) – tako bi lahko povzeli zgodovinsko predsedniško bitko, ki se je zaključila z zmago Donalda Trumpa, bitko, ki je še močnejše pou-darila ideološka razhajanja v razdeljeni ameriški družbi. Polarizacija Amerike v tem volilnem ciklu je bila velika,

Jernej Turnšek iz Žalca je štu-dent na sloviti univerzi Harvard, kot gostujoči raziskovalec na in-štitutu v San Diegu pa je volitve spremljal v Kaliforniji.

na osnovi poročil medijev morda še nikoli tako izrazita,« je kar vidno presenečen Jernej Turnšek ocenil izid ameriških volitev.

Kot je še povedal, je bilo v sončnem San Diegu, v de-mokratsko modri Kaliforniji, slišati komentarje, kot so »Go-dbye America« (Nasvidenje Amerika), »Oh, this is depres-sing« (To je depresivno), »If Trump wins, a lot of people will need to leave this coun-try« (Če bo zmagal Trump, bo veliko ljudi moralo zapustiti državo) in podobne. Takšnega izida kljub vsem dogodkom tik pred volilnim dnem mnogi niso pričakovali in razočara-nje je veliko.

»Menim, da ogromno ljudi ni podpiralo ne enega ne drugega kandidata, kar pomeni, da je bila volilna udeležba do neke mere rezultat jeze do drugega kandidata in ne programov, ki sta jih kan-didata predstavila, kot bi to pričakovali ob normalnih vo-litvah,« je še povedal Žalčan v Kaliforniji. Ob tem je spomnil

tudi na razdvojenost de-mokratske stranke in tesno zmago Hillary Clinton nad Bernijem Sandersom. Oce-nil je, da je del Sandersovih privrženec verjetno volil za Trumpa, za tretje stranke ali pa ni volil, prav tako je za-gotovo bilo po mnenju naše-ga sogovornika tudi precej volivcev, ki so za Trumpa volili le zato, da ne bi zma-gala Clintonova, kar je spet oporečna motivacija.

»Špekulacij je seveda lah-ko ogromno, a dejstvo je, da si ZDA očitno ne želijo še 4 ali 8 let Obami sorodne poli-tike v obliki Hillary Clinton. Problem pa je, da je njena alternativa, Donald Trump, ki je v besedah in dejanjih v volilni tekmi poosebil vse, po čemer se tudi neiz-obražen človek ne bi smel zgledovati, kaj šele voliti in ga postaviti na čelo države, kot so ZDA,« je še razmišljal Turnšek, ki upa, da bo tudi v Trumpovih ZDA lahko nemoteno nadaljeval svojo načrtano pot.

ROBERT GORJANC
Foto: osebni arhiv

Sevnica ne skriva ponosa in veselja

Bo prva dama Amerike razlog za večji turistični obisk te občine?

Sevničani so na to, da je Melanija Knavs njihova rojakinja, zelo ponosni. Upajo, da bo vsa naša država spoznala, da je v tem, da je Melanija postala prva dama Združenih držav Amerike, veliko pozitivnega. Ne samo za Sevnico, am-pak za vso Slovenijo.

»Veseli smo, da Sevnica na ta način »pri-haja« v svet. Lepota je super stvar, s katero se lahko predstavi svet. In lepote nima samo Melanija, ampak jo ima celotno območje Sevnice,« pravi turistični infor-mator Zdravko Remar iz Turistično- in-formacijskega centra Sevnica. Za turizem ni lepšega kot medijska odmevnost kraja. »K temu so ogromno pripomogli tudi tuji novinarji. S tem so Sevnico predstavili tudi tistim, ki povprašujejo po turistični ponudbi in se bodo morda lažje odločili za prihod k nam,« dodaja.

V zadnjih letih naj bi se že povečala tu-ristična obiskanost Sevnice. Razmišljajo tudi o posebnem turističnem paketu, ki bi ga ponudili tujcem. »Namen je obli-kovanje turistične ponudbe Po stopinjah prve dame. To je ena izmed možnosti, kjer bi si obiskovalci lahko ogledali ob-močja in kraje, kjer je Melanija včasih bi-vala. Sicer pa že imamo paket Mesto lepih deklet, saj je tudi nekdanja mis unive-rse Nataša Pinosa iz naših krajev.«

Darovala je za zdravstveni dom

Več kot očitno bo Sevnica iz tega v naslednjih letih ogromno iztržila. To upa tudi sevniški župan Srečko Ocvirk. V torek je skupaj s svojimi občani v enem izmed sevnških lokalov že od četrte ure zjutraj spremljal napeto »fi-

niširanje« preštevanja ameriških glasov. Ocvirk je sicer pri pričakovanju učinkov tega, da je Melanija postala prva dama Amerike, previden, a ne skriva želja: »Ne pričakujemo nobenih neposre-dnih učinkov tega njenega položaja, je pa res, da nas je postavila na svetovni zemljevid in to pa bo povzročilo posre-dne učinke tako v gospodarstvu in v turizmu.«

Medijska prepoznavnost je daleč močnejša kot pa strokovna, znanstvena ali poslovna, dodaja Ocvirk. »In s to svojo medijsko prepoznavnostjo Melanija pod-pira življenje v Sevnici. Ob rojstvu sina je denimo tudi darovala denar za naš zdravstveni dom,« pravi in dodaja, da je bilo v Sevnici v zadnjih tednih več kot 30 svetovnih medijskih hiš.

SŠol

Slovenski turizem si lahko veliko obeta

Američanka Rebecca Svetina: »Vesela sem, da je prva dama Slovenka.«

»Izidi ameriških volitev so v meni pustili mešana občutja, sem pa vesela, da prva dama izvira iz Slovenije. Hkrati pa mi je po drugi strani nekoli-ko žal, da na predsedniškem stolčku ne sedi prva ženska v zgodovini Amerike,« pravi Rebecca Svetina, Američan-ka, sicer slovenskih korenin, ki pa zadnja leta živi in dela v Sloveniji.

Izide volitev ocenjuje pre-vidno. Boji se, da bo vse, kar je Barack Obama storil za Ameriko v zadnjih osmih letih, morda zdaj nekako iz-zvenelo. Tudi ona meni, kot veliko Američanov, da je bila ta predsedniška kampanja bolj kot volilni kampanji podobna resničnostnemu šovu. »Kot gledalka sem občasno to dojela kot zabavno, ampak v resnici je zastrašujoče, ker bodo te stvari, ki so bile ključne za ta-kšen izid, začrtale prihodnost ne samo Amerike, ampak tudi ostalega sveta. Je pa kampanja nekoliko zatresla stvarnost,« še dodaja.

Svetina je volila, a dodaja, da ima občutek, da so Američani svoje glasove bolj kot za Hilla-ry Clinton ali Donalda Trumpa oddajali na osnovi njune stran-karske pripadnosti. Izpostavlja še razliko med slovenskimi in ameriškiimi volitvami. V Ame-riki imajo ljudje občutek, da morajo voliti, čeprav to ni ob-vezno. »V Sloveniji so volitve vedno ob nedeljah, ko imajo prost dan, opažam pa tudi, da so volišča v Sloveniji velikokrat na bolj priročnih krajih kot v Ameriki, kjer volišč ni dovolj in ljudje čakajo, da lahko od-dajo svoj glas, tudi dve ali tri ure. Mnogi v Ameriki sploh ne volijo, ker so volitve na delov-ni dan in zaradi svojih služb in obveznosti za volitve enostav-no nimajo časa.« Omeni tudi količino medijskega poroča-

Američanka Rebecca Svetina, sicer po dedku Slovenka: »Če sem malo hudomušna, upam, da Trump ne bo z zidov Bele hiše odstranil portretov nekdanjih predsednikov Združenih držav Amerike in da ne bo pred Belo hišo postavil svojega gromozan-skega zlatega znaka Trump, kot to stori povsod, kjer ima svoje nepremičnine.«

nja o tem: »Američani se zdaj počutijo dobesedno medijsko bombardirani o tem z vseh strani in do dneva volitev so imeli ljudje, s katerimi sem se pogovarjala, že vsega dovolj.«

Glede vplivov izida volitev na Slovenijo pa meni, da ima Slovenija zdaj na podlagi teh volitev »neposredno povezavo« z Belo hišo. »Predsedniška kampanja je več kot očitno povzročila tudi zanimanje za Slovenijo, saj prva dama v Ameriki dobi veliko medijske pozornosti. Upam tudi, da bo zdaj manj zmešnjav glede poimenovanja Slovenije in da je ne bodo zamenjevali s Slo-vaško. Mislim, da si predvsem turizem v Sloveniji lahko veli-ko obeta. Sicer pa – ameriške politične odločitve imajo velik vpliv na ostale države po sve-tu, tudi na Slovenijo. Upam, da bodo te pozitivne,« še zaklju-čuje Rebecca Svetina.

SŠol, foto: osebni arhiv

S tožbo do kamnoloma?

Voc Ekologija si prizadeva, da bi kamnolomu v Veliki Pirešici vzeli koncesijo – V ozadju želja po poceni nakupu

Stečajni upravitelj CM Celje Mileni Sisinger letos zagotovo ne bo uspelo pripraviti nove dražbe kamnoloma v Veliki Pirešici. Zaplet zaradi republiškega sklada kmetijskih zemljišč in gozdov, ki je po šestnajstih letih ugotovil, da je polovica kompleksa v državni lasti, je sicer bolj ali manj rešen. Vendar prodajo še vedno na vse načine poskuša preprečiti oziroma jo »speljati na svoj mlin« podjetje Voc Ekologija, ki je odkupilo terjatve Banke Koper do CM Celje in s tem postalo ločitveni upnik propadlega celjskega gradbinca. »Voc Ekologija želi, da bi kamnolomu vzeli koncesijo, s čimer bi se njegova vrednost krepko znižala,« je prepričana Sisingerjeva.

Stečajna upraviteljica je ogorčena zaradi ravnanja podjetja Voc Ekologija, ki je naslednik družbe Ahac NG in je skoraj stoddstotni lastnik celjskega Voca. »Tožijo me na vseh koncih in krajih, v kamnolom pošiljajo inšpektorje, to pa počnejo z enim samim namenom – da bi država kamnolomu vzela pravico za opravljanje rudarskih del, zaradi česar bi njegova vrednost padla na milijon evrov. Njihov končni cilj je namreč kupiti kompleks

za čim nižjo ceno,« pravi Sisingerjeva.

Sodišče zavrnilo izdajo začasne odredbe

Podjetje Ahac NG oziroma zdaj Voc Ekologija izkorišča zaplete, ki so nastali zaradi sklada kmetijskih zemljišč, je prepričana upraviteljica. Najprej je konec maja na sodišče poslalo vlogo, v kateri je navedlo, da je oddajanje kamnoloma v najem oziroma kakršnokoli drugo razpolaganje z njim nezakonito. Zato bi stečajna upraviteljica, je menilo, morala prekiniti pogodbo s podjetjem Ecobeton, ki je kamnolom najelo že kmalu po stečaju CM Celje, ter takoj ustaviti nadaljnje izkopavanje. Sisingerjeva je navedbe podjetja Voc Ekologija zavrnila kot neutemeljene in zatrdila, da so vse pogodbe narejene v skladu z zakonodajo. Sodišču je tudi pojasnila, da je država s tem, ko je CM Celje podelila rudarske pravice, podjetje zavezala, da kamnolom tudi izkorišča. V nasprotnem primeru bi namreč koncesijo izgubilo.

Ker z vloge očitno ni doseglja svojega namena, je podjetje Voc Ekologija avgusta zoper CM Celje v stečaju in Ecobeton vložilo še tožbo. Z

Podjetje Voc Ekologija, ki je po javno dostopnih podatkih v lasti Žana in Neže Moškotevc ter Simone Okorn, želi s tožbo zapreti kamnolom v Veliki Pirešici.

njo želi doseči isto – da sodišče ugotovi ničnost najemne pogodbe in prepove izkoriščanje kamnoloma. Hkrati s tožbo je podjetje Voc Ekologija vložilo tudi predlog za izdajo začasne odredbe, s katero bi sodišče CM Celje in Ecobetonu prepovedalo izkop mineralnih surovin ter vsako drugačno poseganje v kamnolomu. Sodišče je predlog za izdajo začasne odredbe v celoti zavrnilo.

Od 15 milijonov do nekaj sto tisočakov

»Več kot očitno je, kaj želi s tožbo doseči Voc Ekologija. Na vse načine si prizadeva, da bi država CM Celje odvzela koncesijo. Posledica tega bi bilo popolno razvrednotenje premoženja, ki ga predstavlja kamnolom v Veliki Pirešici, in s tem zelo skromno poplačilo ločitve-

nih upnikov,« pravi Milena Sisinger. Kamnolom je namreč nekaj vreden samo takrat, ko obratuje. Iz ocen, narejenih leta 2013, izhaja, da je tržna vrednost kamnoloma, ki obratuje, 15,4 milijona evrov, likvidacijska pa 9,5 milijona evrov. Tržna vrednost kamnoloma brez koncesije bi bila milijon evrov, likvidacijska vrednost pa zgolj malo manj kot 650 tisoč evrov.

Milena Sisinger je kamnolom v Veliki Pirešici, katerega vrednost je predstavljala več kot polovico ocenjene stečajne mase CM Celje, prvič prodajala na dražbi leta 2013. Izklicna cena je takrat znašala malo več kot 15 milijonov evrov.

Sisingerjeva odgovora sodišča še ni dobila, medtem pa je že pozvala večje ločitvene upnike, ki imajo svoje terjatve zavarovane s kamnolomom, naj ji pomagajo braniti stečajno premoženje. In kaj bi se zgodilo v primeru, da bi podjetje Voc Ekologija uspelo s svojo tožbo? »Če bi izgubila koncesijo in bi morala kamnolom zapreti, s tem ne bi nastala samo velika škoda zaradi razvrednotenja premoženja, ampak bi nastali tudi zelo veliki stroški. Samo za varovanje kompleksa bi bilo na mesec treba dati 20 tisoč evrov, da o tem, kaj bi se zgodilo, če bi se na območju kamnoloma zgodila kakšna nesreča, niti ne govorim. Takoj bi tudi morala prodati vse stroje in s tem preprečiti morebitne kraje,« pravi Sisingerjeva.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (GrupA)

Brezposelnost oktobra večja

Oktober se je v primerjavi s septembrom število brezposelnih v Sloveniji povečalo za 2,2 odstotka. Brezposelnih je več zaradi večjega števila iskalcev prve zaposlitve.

V območni službi Zavoda za zaposlovanje Celje so oktobra v primerjavi s septembrom zabeležili 2,8-odstotno povečanje števila brezposelnih, v območni službi Velenje pa 3,4-odstotno povečanje. Na območju celjske regije je bilo oktobra registriranih 10.845 brezposelnih oseb, kar je za 4,5 odstotka manj kot oktobra lani. V Velenju, kjer je trenutno 5.900 brezposelnih oseb, se je v zadnjem letu brezposelnost zmanjšala za 6,4 odstotka.

JJ

astro center vedeževanje in astrologija
090 77 77

Kugler d.o.o., Opekarniška 15b, 3000 Celje, 2,19 €/min.

ROŽNATI DIAMANT
ROSA DIAMANTE
med tednom 20.40
ARENA TV

Namesto baterijske raje talna reja

Meja prenovila dva hleva na Slivnici – Ne leto proda 60 milijonov jajc

Šentjurska Meja je v teh dneh končala prenovo dveh hlevov na Slivnici, kjer ima glavno farmo za vzrejo kokoši nesnic in za pridelavo jajc. Naložba je vredna 900 tisoč evrov, oba hleva pa zdaj omogočata talno rejo jajc. Direktor podjetja Roman Gregorn pravi, da prenova hlevov ni povezana z odločitvijo trgovske verige Lidl, da bo najpozneje do 1. julija 2017 iz prodaje umaknila jajca iz baterijske reje. Poleg kmetije Ramuta iz Spodnjega Dupleka je namreč Meja najpomembnejši Lidlov dobavitelj jajc.

Meja je edino podjetje v Sloveniji, ki proizvaja jajca vseh štirih uradno priznanih načinov reje, to je baterijskega, talnega, pašnega in ekološkega. Na leto proda približno 60 milijonov jajc. Večinoma gre za lastno proizvodnjo, nekaj jajc odkupi

od kooperantov in občasno, ko menjuje jate ali če je povpraševanje večje, tudi od nekaterih drugih slovenskih rejcev. »Ker so bile naše proizvodne zmogljivosti zadnja leta v celoti zasedene in smo se včasih soočali tudi s pomanjkanjem jajc, smo se že pred časom odločili, da bomo povečali hleva na Slivnici. Tehtali smo med baterijsko in talno rejo ter se po analizi prednosti in slabosti obeh odločili za talno rejo,« pojasnjuje Roman Gregorn. Kot še dodaja, je bilo med poglavitnimi razlogi za takšno odločitev tudi to, da so imeli v primerjavi z ostalimi načini reje jajc iz talne reje manj. Zato odločitev, kako bodo prenovili hleva, ni bila težka.

Lidl pomemben kupec

Od starih hlevov je ostala samo kovinska nosilna konstrukcija, pravi Gre-

gorn, saj so na novo uredili vse napeljave, postavili novo streho, obnovili tla in fasado, uredili so zunanost ter namestili novo opremo za rejo kokoši. Dogradili so tudi sistem za sušenje gnoja.

Približno v istem času, ko so sprejeli odločitev o prenovi hlevov, je tudi Lidl sporočil, da bo prihodnje leto začel prodajati samo jajca iz hlevske, proste in ekološke reje. »Naša odločitev torej ni povezana z Lidlovo odločitvijo o umiku jajc iz baterijske reje,« poudarja Gregorn. Koliko jajc proda Meja tej trgovski verigi, ne more razkriti, saj gre, kot pravi, za varovanje poslovne skrivnosti. Vsekakor pa je Lidl njen pomemben kupec.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv Meja

Meja bo v prenovljenih hlevih v Slivnici, kjer je pred dnevi vhlevila približno 20 tisoč kokoši, proizvajala jajca iz talne oziroma hlevske reje.

Pol milijona evrov spodbude za Novem Car

Tudi nova delovna mesta

Vlada je žalskemu podjetju Novem Car Interior Design, ki je v stoodstotni tuji lasti in je del nemškega koncerna Novem, dodelila finančno spodbudo v višini 500 tisoč evrov. Sredstva bo družba porabila za investicijo v novo lakirnico in posodobitev infrastrukture ter za nabavo opreme. Projekt je vreden 4,7 milijona evrov, prinesel pa bo sto novih delovnih mest.

Pogodbo je v imenu vlade podpisal minister za gospodarski razvoj in tehnologijo Zdravko Počivalšek, ki je v petek s sodelavci in brez prisotnosti medijev obiskal podjetje. Vlada je žalskemu podjetju pomoč odobrila na

podlagi Zakona o spodbujanju tujih neposrednih investicij in internacionalizacije podjetij. Predmet investicijskega projekta je širitev zmogljivosti obstoječega podjetja, s čimer bodo v podjetju ustvarili pogoje za proizvodnjo naprednih visokokakovostnih notranjih okrasno-funkcionalnih izdelkov z vidno površino lesa in karbona za nove kupce. Z vladno podporo je razumljivo zadovoljen direktor Matjaž Omladič, ki se je s predstavniki oblasti kar nekaj časa dogovarjal za primerno obliko državne spodbude. Kot pravi, je tokratna subvencija dokaz, da je država prepoznala njihova prizadevanja na poti k nadaljnjemu razvoju in podprla

projekte, ki ustvarjajo nova delovna mesta. »Hkrati je s tem našim lastnikom in vsem morebitnim novim investitorjem poslala jasen znak, da je Slovenija pripravljena pomagati pri gospodarskem razvoju in preboju tako domačim kot tujim podjetjem.«

Omladič je ob tem pojasnil, da subvencija ni namenjena dokončanju gradnje nove proizvodno-skladiščne hale, ki jo je podjetje zgradilo v zadnjih treh mesecih in katere tehnični prevzem je predviden za 15. november »Za gradnjo nove hale smo se odločili že veliko prej.« Bo pa v okviru projekta tuj investitor v nakup novih strojev in opreme vložil 2,7 milijona evrov, v razširitev lakirnice, posodobitev infrastrukture, izboljšanje požarne varnosti, varnosti in zdravja na delovnem mestu 1,6 milijona evrov in v gradnjo poslovnih prostorov še dodatnih 390 tisoč evrov. Skupna vrednost projekta, ki naj bi ga družba po napovedih direktorja Omladiča končala do konca leta 2017, znaša torej približno 4,7 milijona evrov. »Po končani naložbi bodo ustvarjeni tudi pogoji za zaposlovanje novih sodelavcev,« pravi Omladič, ki glede natančne številke ostaja previden. Najverjetneje bo pridobitev prinesla približno sto novih delovnih mest.

Minister Zdravko Počivalšek si je s sodelavci ob podpisu pogodbe o polmilijonski vladni pomoči ogledal tudi prostore nove hale.

Slovensko gospodarstvo raste

Minister Počivalšek je ob podpisu pogodbe poudaril, da sta nova investicija in uspešnost delovanja podjetja Novem Car dokaz, da slovensko gospodarstvo raste. »Finančna spodbuda projektu se bo večkratno povrnila.« V naslednjih treh letih naj bi po izračunih ministrstva samo iz naslova davkov in prispevkov v zvezi z izplačili plač podjetje predvidoma prispevalo 760 tisoč evrov, celotni zunanji učinki investicijskega projekta na Slovenijo pa naj bi znašali malo več kot 4 milijone evrov. Poleg tega ima, kot je še poudaril minister, spodbuda tudi

nefinančne učinke. »To so zmanjšanje brezposelnosti v Sloveniji, povečevanje dodane vrednosti na zaposlenega, zmanjšanje vplivov na okolje in prepoznavnost Slovenije v smislu tujim investitorjem prijaznega okolja, za kar si na ministrstvu za gospodarski razvoj in tehnologijo še posebej prizadevamo.«

Pretresi v avtomobilski industriji se poznajo tudi v Žalcu

Čeprav je poslovanje slovenskega podjetja znotraj nemške skupine dobro, to ni imuno na pretrese, ki se dogajajo v avtomobilski industriji. »Stanje je še vedno nekoliko negotovo. Nekateri proizvajalci, ki so do zdaj delali izjemno, celo nadpovprečno, padajo. Njihov delež prevzemajo

drugi,« pravi Omladič, ki z vso resnostjo spremlja dogajanje v tujini. Zadnje napovedi nekaterih avtomobilskih gigantov po zmanjševanju proizvodnje in opustitvi nekaterih programov ter drastičnem zmanjšanju zaposlenih v prihodnjih letih se poznajo tudi v Žalcu, kjer pa trenutno števila zaposlenih ne bodo zmanjševali, saj je, kot je povedal Omladič, lastnik izpad načrtovanih naročil nadomestil z novimi. V Žalec, kjer izdelujejo okrasne lesene letve, s katerimi so okrašeni vrata, armatura in sredinska konzola avtomobilov, so tako pripeljali še en nov program.

Letos desetodstotna rast prodaje

Pred tremi leti so v Žalcu dobili posel za novo BMW sedmico, ki so jo začeli prodajati jeseni 2015, zato so v zadnjem poslovnem letu, ki se je končalo marca letos, poslovanje močno izboljšali. Prihodke od prodaje so povečali za 71 odstotkov in ustvarili 73,3 milijona evrov prihodkov ter pet milijonov evrov čistega dobička.

»Nove posle smo dobili, ker smo lastnika z dosedanjim delom prepričali, da znamo proizvodnjo zahtevnih delov izpeljati najbolj optimalno. Kupce kljub konkurenci držav s cenejšo delovno silo prepričamo, ker jim ponudimo najboljšo rešitev z vidika tehnologije, stroška proizvodnje, kakovosti in točnosti dobav,« pojasnjuje Omladič, ki za to poslovno leto, ki se bo končalo marca 2017, pričakuje desetodstotno rast prodaje.

LEA KOMERIČKI
Foto: MGRT

Cena bo zdaj prava

»Izklicna cena, ki jo za naslednjo dražbo predlaga stečajni upravitelj Aha Secaplasta Miran Kos, se nam zdi primerna,« pravi direktor šoštanskega podjetja Turna Vladimir Pogač. Turna oziroma njeno podjetje Turnaplast ima že skoraj leto v najemu laško podjetje, vendar se dražb zaradi previsoke cene doslej ni udeležila. Na prvi dražbi je znašala izklicna cena za nepremičnine in premičnine 2,4 milijona evrov, na drugi 1,6 milijona, zdaj pa le še 720 tisoč evrov.

Kot je znano, je Turna, ki prav tako kot Aha Secaplast izdeluje komponente iz plastične mase za proizvajalce bele tehnike, za nedoločen čas zaposlila skoraj vse bivše delavce laškega podjetja. »Že to pomeni, da mislimo resno, vendar sta bili dosedajni ceni res previsoki. Če bi bilo podjetje res toliko vredno, ne bi pristalo v stečaju, če pa bi mi zanj plačali tolikšni znesek, bi si obesili kamen za vrat,« pravi Vladimir Pogač. Oprema v tovarni je že iztrošena, večina strojev je starejša od deset let. Zato je Turna do zdaj v podjetje vložila že veliko denarja in namestila nekaj novih strojev, še večja vlaganja, tudi v kadre, bodo potrebna v prihodnje.

Pogač pravi, da je trenutno bolj kot nižja cena pomembno to, da Aha Secaplast, ki trenutno zaposluje 69 ljudi, dela dobro in bo letošnje poslovanje zaključil brez izgube. Uspelo mu je obdržati vse svoje najbolj pomembne partnerje, med katerimi sta na prvem mestu podjetji Gorenje in BSH Hišni aparati, ter pridobiti še nekaj novih.

Simer mora izboljšati načrt

Družba za upravljanje terjatev bank in Abanka se ne strinjata z načrtom finančnega prestrukturiranja, ki so ga pripravili v celjskem podjetju Simer. Od direktorja Simona Erjavca zahtevata, da do 24. novembra predlaga spremembe oziroma ponudi izboljšan načrt.

Sodišče je sklep o začetku prisilne poravnave v Simerju, znanem proizvajalcu in prodajalcu stavbnega pohištva, sprejelo konec avgusta. Predlog je vložilo vodstvo podjetja. Po podatkih, zapisanih v načrtu finančnega prestrukturiranja, Simer svojim upnikom dolguje 5,2 milijona evrov. Navadnim upnikom, katerih terjatve znašajo 2,8 milijona evrov, ponuja 20-odstotno poplačilo v štirih letih, zavarovanim upnikom pa bi 2,2 milijona evrov dolga vrnil čez štiri leta. Podjetje v načrtu navaja tudi možnost pretvorbe terjatev v lastniške deleže.

Za slabo banko in Abanko, ki sta največji ločitveni upnici, takšen načrt, v katerem Simer napoveduje tudi odprodajo vsega nepotrebne premoženja in iskanje strateškega partnerja, ni sprejemljiv. V nasprotju z njima bi navadni upniki načrt podprli, samo da bi podjetje obstalo in nadaljevalo poslovanje.

J1

Sigmanovo kupil Zottel

Zottel Trade bo najverjetneje novi lastnik propadlega žalskega podjetja Sigmanova. Stavbo, v kateri so proizvodni prostori in pisarne, ter opremo je kupil za 1,2 milijona evrov. Pogodba o prodaji je že podpisana, z njo se strinja tudi sodišče, vendar morajo soglasje k sklenitvi pogodbe dati še ločitveni upniki.

Sigmanova, ki je bila najbolj znana po izdelovanju vseh vrst dimnikov, je šla v stečaj pred dvema letoma. Njeni lastniki so potem preko podjetja, ki so ga ustanovili na Hrvaškem, najeli del proizvodnih prostorov, namera, da bi jih tudi odkupili, pa jim ni uspela. Pravzaprav se niso niti odzvali na poziv stečajnega upravitelja, da za nakup premoženja Sigmanove zbira zavezujoče ponudbe.

Edino ponudbo je poslal Zottel Trade, ki ima svoje proizvodne in poslovne prostore v neposredni bližini Sigmanove. Gre za družinsko podjetje, ki se že več kot dve desetletji ukvarja z izdelovanjem opreme za vinarstvo.

J1

Proizvedeno v Sloveniji!

www.silverline.si

Silverline™
— Naše gore Štumpf —

Antibakterijska zaščita

Visok delež bombaža

Učinek mikromasaže

Oporne kompresijske nogavice SILVERLINE™

27,90 EUR **POKLIČITE NA 080 30 25**

- Postopna kompresija
- Obdelano s srebrnimi ioni
- Na voljo v črni in bež različici

www.vitavera.si

VitaVera

Finance zavoda že bolj urejene

Tina Rosina Košir štiri mesece po prevzemu direktorskega mesta v Celjskem mladinskem centru (MCC)

CELJE – Mladinski center ima od 1. julija letos novo direktorico Tino Rosino Košir, ki je pred tem delala v MOC kot vodja službe za gospodarjenje z občinskimi poslovnimi prostori. Na direktorskem mestu je zamenjala Glorjano Veber, ki jo je mestni svet razrešil zaradi slabega in nepreglednega poslovanja zavoda. Ta je v minulem letu pridelal skoraj petdeset tisoč evrov izgube, ki je bila pokrita iz občinskega proračuna z odločitvijo mestnega sveta.

Za kakšne poteze oziroma korake ste se odločili po prevzemu direktorskega mesta?

Prva stvar, na katero se je bilo treba osredotočiti, je bila ureditev finančnega stanja, predvsem obveznosti do naših dobaviteljev. Za ta del se mi zdi, da nam je uspel. Res je, da nimamo nobenih nepotrebnih in nepredvidenih odhodkov. Zavod je v sanacijskem obdobju, zato mora biti naše delovanje naravnano zelo varčevalno.

Vemo, da je bilo kar precej težav tudi zaradi odnosov v zavodu, če se spomnimo na primer anonimke, ki so jo na občino naslovili zaposleni in sodelavci. Kako ste se spopadli s tem?

Tudi na kadrovskem področju je bilo treba povleči nekaj potez za boljše poslovanje. Moje prvo sporočilo vsem sodelavcem je bilo, da smo ena velika ekipa. In če želimo MCC vrniti ugled, potem ko je v zadnjem

obdobju doživljal zelo negativno podobo v javnosti, moramo delovati skupaj.

K boljši podobi je najbrž prispevalo tudi priznanje TZS za naj mladinski hotel v Sloveniji.

Zagotovo. Vsako takšno priznanje je dobrodošlo, prispeva k prepoznavnosti in dokazuje, da delamo prav. Hkrati pomeni tudi odgovornost za naprej.

Kakšno je zdaj vzdušje v zavodu?

Mislím, da je vzdušje v zavodu dobro, sicer pa bi bilo mogoče treba o tem povprašati moje sodelavce. Mislím, da so rezultati že vidni, imamo program, ki ga pripravljamo zelo načrtno in premišljeno. Dobro je zasedena tudi kavarna, kjer smo morali urediti nekaj zadev, saj se je anonimka nanašala na odnose v njej. Skratka, vse tiste stvari, ki so bile posledica slabih poslovnih odločitev v prejšnjem obdobju. Ni nujno, da so moje optimalne, težim pa k temu.

Ali ste se v okviru poslovnega in

kadrovskega preurejanja odločili tudi za krčenje števila zaposlenih in sodelavcev?

Ne, trenutno nismo odpuščali, ampak smo opravili notranje prerazporeditve. Od enajstih zaposlenih ni bil nihče odpuščen, imamo še štiri sodelavce v okviru javnih del.

V MCC zdaj poslušate pozitivno?

Zavod je likviden, kar se mi zdi bistveno. Takoj ko sem prišla, smo obvestili dobavitelje, da si prizadevamo postopoma doseči likvidnost.

Pri čemer moram poudariti, da so dobavitelji imeli posluš za našo situacijo. A čaka nas še zelo veliko dela, sploh pri pripravi načrta za prihodnje leto. Večine stvari se ne da spremeniti čez noč.

Kako ste zadovoljni s poslovanjem Brkatega soma?

Nismo. Zato se z občino tudi dogovarjamo o

drugačni, celostni rešitvi območja Šmartinskega jezera. Žal smo morali odpovedati pogodbeno sodelovanje z najemnikom. V občini smo opravili kar nekaj pogovorov s pristojnimi službami in strinjali smo se, da je takšna, delna rešitev za Šmartinsko jezero slaba.

Zakaj?

Brkati som je odlično prizorišče, vendar menim, da ta projekt ni bil najbolje upravljan, kar zadeva oddajo v najem, višino najemnine ... To zdaj rešujemo.

O kakšni konkretni rešitvi se dogovarjate z občino?

Takšni, da bi občina Brkatega soma izvzela iz upravljanja MCC in da bi bil ponovno pod njenim okriljem. To smo predlagali in mislim, da bo občina predlog sprejela. Za MCC je Brkati som bolj breme kot korist, saj gre za dislocirano enoto. Če hočeš dobro upravljati takšno prizorišče, moraš imeti ves čas na razpolago posebej ekipo, kar spet lahko pomeni dodatne zaposlene. Glede na to, da gre za neko delno rešitev, je občina, ki pripravlja celovito ureditev tega območja, našemu predlogu naklonjena.

Kako urejate zadeve s prejšnjo direktorico? Ali je vložila kakšno tožbo proti zavodu?

Vloženi sta dve tožbi, ena proti MOC in ena proti MCC.

ROBERT GORJANC
Foto: SHERPA

Tina Rosina Košir se je ob prevzemu direktorskega mesta v MCC najprej lotila urejanja finančnega stanja v zavodu.

Lažji televizorji, manjša teža e-odpadkov

V jesenski akciji Simbio zbral za 24 ton nevarnih odpadkov

CELJE – V drugi letošnji akciji zbiranja nevarnih odpadkov je družba Simbio zbrala več kot 24 ton nevarnih odpadkov. To je sedem ton manj kot lani v enakem obdobju, kar je mogoče po besedah Tadeja Ferleža, vodje enote za ločeno zbiranje, pripisati vedno manjšim količinam starih, analognih televizorjev.

»Stari televizorji so zelo težki. V zadnjih letih opazimo med odpadno električno in elektronsko opremo

vedno več televizorjev LCD in plazem, ki so bistveno lažji,« je še povedal Tadej Ferlež.

Med zbranimi nevarnimi odpadki je bilo največ prav električne in elektronske opreme, in sicer več kot deset ton, sledijo premazi in lepila, odpadna motorna olja, maščobe, teh je bilo zbranih za okrog 6 ton. Manj kot tona po posameznih skupinah nevarnih odpadkov je bilo oddanih čistil, pesticidov, baterij, pršil in zdravil. V manjših količinah so delavci Simbia na terenu prevzeli še oljne filtre, fluorescentne cevi, topila, kartuše in kisline.

»Pričakujemo, da se bo precej odpadne električne in elektronske opreme nabralo tudi v e-zbiralnikih družbe Zeos, ki so nameščeni na štiridesetih ekoloških otokih Simbia.

Predvidoma bo to znano decembra.« Dodal je še, da na količine vpliva tudi Zbirni center Žalec, ki so ga odprli v začetku letošnjega leta in v katerega lahko občani pripeljejo nevarne odpadke tudi v času, ko ni zbiranja na terenu.

Med občinami, kjer Simbio opravlja to javno gospodarsko službo, je bilo največ odpadkov zbranih v Celju, malo manj kot osem ton, v Šentjurju pet in v Žalcu približno štiri tone. Jesenske akcije zbiranja nevarnih odpadkov se je septembra in oktobra udeležilo več kot dva tisoč občanov. Nova akcija bo maja prihodnje leto.

ROBERT GORJANC
Foto: Simbio

Premični zabojnik, v katerem so v Simbiu zbirali nevarne odpadke, je stal na 92 mestih v regiji.

V četrtek, 10.11.2016, ob 20. uri v živo

Brane Klavžar
s prijatelji

ans. Šepet

VTV - Vaša televizija, Žarova c. 10, Velenje
t.: 03 898 60 00, vtv.studio@siol.net
www.vtvstudio.com, www.facebook.com/najvisa

Čas prazničnih lučk vedno bliže

Da se leto nezadržno bliža koncu, sporočajo tudi posnetki priprav na praznično osvetlitev stavbe Mestne občine Celje. Ta je zadnja leta v času Pravljicega Celja ena najlepše osvetljenih stavb v mestu. Sicer pa bo prižig prazničnih luči v središču Celja predvidoma, kot je to že običaj, na prvo adventno nedeljo, ko se bo na Glavnem trgu zbrala množica obiskovalcev.

RG, foto: GrupA

Avgusta je trdoleska še krasila grob Alme M. Karlin in Thee Gamelin. (Foto: Robi Gaber)

Takole je bil videti grob pred dnevi.

Navadna trdoleska ali simbolno drevo?

Delavec Občine Štore odstranil drevo na Alminem grobu na Svetini, strokovnjaki ogorčeni

ŠTORE – Na grobu Alme M. Karlin in Thee Gamelin na Svetini ne raste več trdoleska, sloko drevo, ki se je kot pahljača razprostiralo nad njunim zadnjim počivališčem. Po nekaterih pričevanjih naj bi ga celo sami zasadili že takrat, ko sta si za zadnje domovanje izbrali svetinsko pokopališče. Zagotovo pa je tam raslo vsaj petdeset let, pravijo priče. Toda drevesa ni več, nekeje v začetku oktobra je padlo brez pravega razloga in samovoljno, vsaj tako se zdi po doslej znanih podatkih, ter brez sodelovanja kakršnegakoli strokovnjaka, čeprav sodi grob v register nepremične slovenske kulturne dediščine.

Barbara Trnovec, antropologinja in kustosinja iz Pokrajinskega muzeja Celje, se s proučevanjem življenja in dela Alme M. Karlin ukvarja že skoraj dvajset let. Pred kratkim je z razstavo in dokumentarnim filmom opozorila še na Theo, ki je bila ves čas v senci bolj znane prijateljice in sopoltnice. Zato sta bila njeno ogorčenje in šok ob ugotovitvi, da

drevesa ni več, toliko večja. »Ko sem avgusta snemala dokumentarni film o Thei, je bilo drevo še povsem zeleno in zdravo, nobene bolezni ali poškodbe ni bilo videti,« pravi Trnovčeva. Mnogi so jo ob novici pozivali, naj izve, kaj se je zgodilo in kdo je odredil odstranitev ter zakaj.

Med tistimi, ki ne morejo razumeti, kako se je to lahko zgodilo, je tudi Franc Rozman, ki izvira s Svetine in živi v Celju, se pa spominja obeh znanih Celjank in je zato nastopal tudi v dokumentarnem filmu. S Trnovčevo sta se po šokantni novici odpravila na pokopališče in nato v bližnjem jarku našla ostanke drevesa. Ti so še vedno v prtljajniku vozila Trnovčeve, saj želi s pomočjo strokovnjakov ugotoviti, ali je bilo drevo res bolno oziroma poškodovano, kot trdijo v Občini Štore.

Na lastno pest?

Takšno razlago smo namreč slišali na torkovem skupnem srečanju pri županu Miranu Jurkošku, od katerega je Trnovčeva želela pojasnilo, kako se je to lahko zgodilo. Jurko-

Barbara Trnovec in Franc Rozman z ostanki trdoleske z Alminega in Stheinega groba na Svetini.

šek je povedal, da je za posek izvedel šele, ko ga je 23. oktobra poklicala predsednica sveta KS Svetina Andreja Videc in ga vprašala, ali kaj ve o tem. »Poklical sem našega delavca, ki skrbi za pokopališči v Kompolah in na Svetini. Povedal je, da je on požagal drevo, češ da je bilo poškodovano.«

Občina ima v režijskem obratu zaposlena dva človeka, ki skrbita za košnjo, obrezovanje in urejanje okolice. Občina zadnja leta skrbi tudi za Almin grob, čeprav po besedah župana to ni nikjer določeno. »Morda je to priložnost, da se ugotovi, kdo naj bi sploh skrbel zanj,« je menila Trnovčeva in ob tem podvomila, da bi delavec režijskega obrata samovoljno opravil poseg, ne da bi mu to nekdo naročil. Župan Jurkošek je zatrdil, da tega on ni naročil, pri čemer je obžaloval, da se je to zgodilo. »Delavec je prekoračil pooblastila, lahko bi še koga vprašal za mnenje. V Kompolah je na primer smola z borovca kapljala na spomenik, a drevesa nismo kar posekali, temveč smo grob očistili in za dve leti kupili razredčilo, ki odstranjuje smolo,« je pojasnjeval župan in na pogovor poklical tudi delavca režijskega obrata Branka Mlakarja, ki je odstranil drevo. Trnovčeva je namreč želela slišati še njegovo plat zgodbe.

Lahko zasadi novega ...

»Drevo je delalo škodo in je kazalo znake bolezni, saj je listje odpadalo že poleti, pri poseku pa se je videlo, da je bilo rjavo na sredini,« je v

uvodu povedal Mlakar in razložil, da je šlo po njegovem mnenju za navadno trdolesko, ki raste za vsakim potokom, in da bi lahko zasadil novo manjše drevo, ki ne bi povzročalo škode na sosednjih grobovih. »Korenine so delale škodo na temeljih ostalih grobov in spomenikih. Lastniki, ki imajo sosednji grob, so mi rekli, naj nekaj naredim.« In je ukrepal. Vsaj tako sam razume svojo vlogo in pri tem ne vidi nič spornega. »Če na grobu sadim rože in menjujem pesek, lahko torej drevo, ki dela škodo, umaknem in nasadim drugega.« Vedel je, da je grob zaščiten, ni pa pomislil, da ne bi smel posegati nanj na ta način, niti ni razmišljal o kakšni simbolni vrednosti drevesa.

Kazen?

V torek v nižinah še ni bilo snega, na Svetini pa je že prekril grob in tudi ostanek drevesa z vsekanim križem, ki naj bi po vražah menda pomenil, da na tem mestu ne bo nič več zraslo. Barbara Trnovec je odločena, da se zgodba s tem še ni končala. Pričakuje, da se bodo odzvali odgovorni iz območne enote zavoda za varstvo kulturne dediščine v Celju, ki bi morali sprožiti postopek. Ali se bo to zgodilo in ali so v takšnih primerih sploh kakšne kazni, pa je vprašanje, na katerega bo treba še počakati. Morda bo to tudi povod za ureditev vprašanja urejanja tega in podobnih grobov, s čimer bi se v prihodnje lahko izognili tovrstnim primerom.

TATJANA CVIRN
Foto: Grupa

Ustanoviteljice naj bi bile vse občine

Financiranje zgornjesavinjske glasbene šole ni v skladu z zakonom

NAZARJE – Za Glasbeno šolo Nazarje, ki deluje na območju vseh zgornjesavinjskih občin, se je začel postopek sprejemanja dveh novih odlokov o njeni ustanovitvi. Poleg odloka o ustanovitvi so začeli zgornjesavinjski svetniki »v paketu« sprejemati tudi odlok o ustanovitvi sveta ustanoviteljic tega javnega zavoda. Zaenkrat je namreč njegova ustanoviteljica, in sicer vse od leta 1997, le Občina Nazarje, čeprav obiskujejo pouk učenci iz vseh občin.

»Ravnatelj glasbene šole je že vrsto let opozarjal, da njeno financiranje ni urejeno v skladu z zakonom,« omenja župan zaenkrat edine občine ustanoviteljice Matej Pečovnik. Ostalih šest občin sodeluje po pogodbi o sofinanciranju

šole. »Glasbena šola vsako leto pošlje občinam finančni načrt, da lahko občine potrebna sredstva načrtujejo v svojih proračunih. Nato je odvisno od trenutnega položaja posamezne občine, ali bo sredstva iz finančnega načrta zagoto-

vila v celoti, stoodstotno, ali jih ne bo,« odgovarja nazarski župan. Po sprejetju novega odloka o ustanovitvi Glasbene šole Nazarje bi se občine k temu obvezale.

Tako je v novem odloku predlagano, da bi postale soustanoviteljice vse zgornjesavinjske občine – torej tudi Gornji Grad, Ljubno, Luče, Mozirje, Rečica ob Savinji in Solčava. Po njem bodo občine pridobile glasovalne pravice in obveznost vzdrževanja prostorov. Glede glasovalnih pra-

vic je predvidena varovalka, da morajo za sprejem odločitev glasovati vsaj štiri občine, prav tako mora biti zagotovljenih več kot petdeset odstotkov glasov. Večje naložbe v prostore zgornjesavinjske glasbene šole v prihodnjih letih niso predvidene, načrtovane so le nova strešna okna.

V predlaganem odloku so predvideni ustanoviteljski deleži po številu prebivalcev. Najvišjega, to je 25-odstotnega, bi tako imela Občina Mozirje in najnižjega, triodsto-

tnega, Občina Solčava. V prvi obravnavi bo »paket odlokov« na dnevnem redu novembrskih sej občinskih svetov. Najprej so ga prejšnji mesec sprejeli svetniki Gornjega Grada in to v prvi obravnavi. Tam so posamezniki menili, da bi bilo primernejše merilo sofinanciranja namesto števila prebivalcev iz neke občine število učencev. Za nekatere je bila v predlogu odloka sporna tudi predvidena podružnica glasbene šole v Lučah, za katero pogojev naj ne bi bilo. Občina Gornji Grad je tako odloka v prvi obravnavi kljub tem pomislekom sprejela, vendar s tesno večino. Danes je na dnevnem redu občinskega sveta Nazarij.

BRANE JERANKO

Gradbišče so delavci zapustili marca 2009, od takrat sameva. Njegova podoba je vsak mesec bolj klavrna in neugledna.

Sončni vrtovi zaviti v črnino

Investitor nedokončane stanovanjske soseske Sončni vrtovi na Vranskem v stečaju

VRANSKO – V Brodeh je želela družba Gradis skupina G že skoraj pred desetletjem zgraditi stanovanjsko sosesko. Kmalu po gradnji so se začele težave, tako finančne kot geološke. Spomladi 2009 so se delavci z gradbišča umaknili. To vse od takrat sameva.

Čeprav je lastnica in investitorica nesrečnih vranskih Sončnih vrtov družba Gradis skupina G pred dvema tednoma po kalvariji prisilnih poravnjav končala v stečaju, je bilo na spletu še vedno mogoče zaslediti oglas o prodaji zazidljive posesti. Kot je povedal nepremičninski agent kranjske agencije Fesst nepremičnine, ki je posest prodajala, zanimanja za nakup ni. Stečajni upravitelj ljubljanskega gradbenega podjetja **Grega Erman** je pojasnil, da so z agencijo pogodbo o oglaševanju in prodaji sklenili pred stečajem in je ta z dnem stečaja brezpredmetna. Agencijo naj bi že pozvali k umiku oglasa. Kot je še pojasnil Erman, bodo

postopali skladno z zakonom, premoženje stečajnega dolžnika pa ne bo prodano do konca preizkusa terjatev in evidentiranja dejanskega stanja.

Na Vranskem si sicer želijo, da bi nasledla naložba končno vendarle dobila epilog in da bi se gradbišče kakorkoli uredilo, saj močno kazi podobo kraja. Župan **Franc Sušnik** je dejal, da tudi v občini s podrobnostmi glede poskusa prodaje in stanja posesti niso seznanjeni. Je pa Sušnik potrdil, da se je plazenje zemlje, ki ga je leta 2008 sprožila prav gradnja omenjenega kompleksa, umirilo, da nevarnosti ni, čeprav sanacija ni bila izvedena.

Spomnimo, da je družba na tem območju želela zgraditi trinajst večstanovanjskih stavb s skupno 157 stanovanji in podzemnimi kletmi ter garažami.

LK

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Ob avtocestah drugačne marže

Vlada je v začetku tega tedna odločila, da bodo ceno nekaterih vrst goriva na nekaterih bencinskih servisih določali trgovci sami. Gre za cene 95-oktanskega in dizelskega goriva ob avtocestah in hitrih cestah.

Trgovci bodo marže za prodano gorivo v teh bencinskih servisih določali samostojno, kar je bilo za 100-oktanski bencin in kurilno olje sprejeto že spomladi. V primeru, če bo sprostitev cen za gorivo na območju avtocest in hitrih cest vplivala na bistveno višje povišanje marž, lahko vlada sprejme odločitev o ponovni kontroli teh cen.

BJ

Vege tek z dobrodelno noto

CELJE – V nedeljo je bil na Špici že 6. Vege tek, ki slovi kot tek s humanitarno noto, saj del štartnine organizator, **Fatburn team**, nameni tudi društvom, ki skrbijo za dobrobit živali. Letos so po teku tudi razglasili rezultate serije nočnih tekov po Sloveniji in novoustanovljenega **Fatburn tekaškega pokala**.

Ljubitelji teka so lahko izbirali med dvema progama – krajšo, dolgo približno šest kilo-

metrov, in daljšo z malo več kot enajstimi kilometri. Kljub slabi vremenski napovedi je bila udeležba dobra. Po teku je vsak udeleženec prejel spominsko medaljo in diplomu, nato pa še tople veganski obrok. Donacij so se razveselili Društvo proti mučenju živali Celje, Vegansko društvo celjske regije in Zavod Skupina veterinarjev sterilizira pote-puhe.

TC

Bolj kot vsebina odmevala intonacija

Svetniki sprejemajo proračun za leti 2017 in 2018

ŠENTJUR – Po burni razpravi je dveljni proračun po prvem branju podprlo 17 svetnikov od 26. Opozicija iz vrst stranke SMC in SDS se je vzdržala. Bolj kot vsebina je bila za to kriva intonacija razprave. Ta v Šentjurju tako ali tako redko ostane na umirjeni ravni.

Kot pravijo, je proračun spisek želja, re-balans pa prilagajanje življenju. Da so škarje, ki jih povzročajo prenizka povprečnina in previsoke zakonske zahteve, iz leta v leto ožje in bolj ostre, nas prepričujejo vsi župani. Šentjurčani so proračunsko imeli že bogatejša leta. Župan **Marko Diaci** je kljub temu prepričan, da so temeljni dokument zastavili najboljše, kot je v danih razmerah mogoče. »Trenutno načrtujemo 15,5 milijona evrov prihodkov v letu 2017 in 14,5 milijona v letu 2018. Na odhodkovni ravni so zaradi zadolževanja številke nekoliko višje, in sicer v letu 2017 načrtujemo za približno 16 milijonov izdatkov in leto kasneje za malo manj kot 15,5 milijona evrov.«

Za investicije bo letno namenjenih približno šest milijonov evrov. Med večjimi izdatki bo obnova šole v Gorici pri Slivnici, ki je zadnja v nizu večjih šolskih obnov. »Uredili bomo športni park Damlje in posledično središče kraja, nadaljevali z vodnogospodarskimi ukrepi, vzpostavili

bomo industrijsko cono Damlje, kjer bo v prihodnje eno pomembnejših gospodarskih središč. V skladu z zmožnostmi bomo obnavljali tudi ceste in drugo infrastrukturo. Tu smo ogromno postorili že v letih 2015/16, a potreba je toliko, da jim bomo težko sledili še kar nekaj mandatorov,« je dejal Diaci.

Kršitve poslovnika in povzdignjeni glasovi

Glede predlaganega dokumenta so imeli največ pripomb v opozicijskih SDS in SMC. Predsednik lokalnega odbora slednje **Peter Jevšinek** je bil tudi v izjavi za javnost oster. »Predlagan proračun v nobenem oziru ne nakaže ključnih prioritet Občine Šentjur. Pravzaprav vzbuja dvom, ali sploh imata župan in obstoječe vodstvo Občine Šentjur zastavljene razvojne prednosti naše občine.« Med večkrat slišanimi kritikami je bila tudi počasna obnova stavbe stare knjižnice, danes centra kulture Gustav. V njem še vedno ostaja del glasbenega izobraževanja, kljub trenutni selitvi glasbene šole z Ulice Dušana Kvedra v Zgornji trg. Vodstvu občine so svetniki očitali tudi to, da je na račun investicij v okoliške krajevne skupnosti zanemarilo središče občine.

StO

Jezikovni živzav je celo dopoldne zapolnjeval šolske hodnike, učenci pa so ugotovili, da vsak kruh diši in da ima v vsaki kulturi ta jed poseben pomen. Tudi za tkanje pristnih vezi med ljudmi.

Trgovali z jezikom

ŽALEC – V I. Osnovni šoli Žalec so konec oktobra pripravili že sedmo jezikovno tržnico, s katero celostno nadgradijo delo z učenci priseljenci in krepijo medkulturni dialog v šoli. Dogajanje je ta dan povezoval slogan: »Kjerkoli sonce teče, povsod kruh se peče.« S kruhom so mladi tudi zaokrožili spoznavanje jezikov in kultur.

Šolski delavci so za učence priseljencev v šolski telovadnici pripravili pravi jezikovni semenj. Odprtje je pospremil zanimiv kulturni program, v katerem so petošolci vihrali z zastavami vseh držav, kjer imajo učenci te šole korenine, učenci otroškega pevskega

zboru Kobulka pa so zapeli tudi v nemščini. Kulturni program sta obogatila še gosta iz Rusije, ki sta zaigrala in zapela pesem Kalinka. Starši učencev iz Bosne in Hercegovine, s Kosova, iz Makedonije, Nemčije, z Nizozemske, iz Paname, Rusije in Ukrajine ter romski otroci so na jezikovnih stojnicah predstavljali različne zanimive predmete, s pomočjo katerih so prikazali del kulture različnih narodov. Pogovarjali so se tudi o različnih vrstah kruha, ki so ga pripravili. Učenci razredne stopnje so spoznavali besede v različnih jezikih, učenci predmetne stopnje pa so se pogovarjali s tujci, ki živijo v Sloveniji. Ti so pripovedovali o svojih

deželah, kulturi, običajih in o tem, s kakšnimi občutki in težavami so se srečevali, ko so prišli v Slovenijo.

Živimo v svetu pogostih stikov različnih kultur, narodnosti in jezikov. Tudi učenci se srečujejo s svojimi vrstniki, ki jim slovenščina ni materni jezik, zato v I. OŠ Žalec s pridom izkoristijo bogastvo srečevanja jezikov in kultur za medsebojno spodbujanje k strpnosti, ki se je ob tem učijo eni in drugi. Jezikovna tržnica je dokaz, da se lahko otroci kakovostno družijo ne glede na jezik in kulturo, ob čemer vsi krepijo znanje in sprejemanje drugačnih.

LK

Foto: I. OŠ Žalec

»Končno smo prišli do spoznanja, da znamo ceniti to, kar nam drugi zavidajo. Predvsem ljudi nam marsikdo zaviđa. Ta preskok, da se znamo zavedati, kaj imamo, in znamo to povezati v destinacijsko ponudbo, da ni več občinskih meja, je zelo pomemben. Želimo si, da bi o našem pristopu slišali tudi v Ljubljani,« je dejal konjiški župan **Miran Gorinšek**.

»Nastalo je veliko delo, ogromno je bilo sodelovanja, želimo si, da bi projekt zaživel, četudi bo treba še veliko dogovarjanja. Prvič so združene vse štiri občine in s tem prvič nastajata strategija in dokument, ki nas združujeta,« je bil zadovoljen vitanjski župan **Mirko Polutnik**.

Turizem Rogle in Pohorja podira meje med občinami

Župani štirih občin podpisali skupen dokument za razvoj turizma do leta 2021

ZREČE – Župani občin Oplotnica, Slovenske Konjice, Vitanje in Zreče so sprejeli temeljno listino načrta razvoja in trženja turizma za prihodnjih pet let. Strateški dokument za skupno destinacijo Rogla-Pohorje so pripravljali več kot leto, vanj so vključili širšo strokovno in zainteresirano javnost v vseh štirih občinah.

Projekt naj bi dolgoročno zagotovil številna nova zelena delovna mesta in destinacijo še trdneje postavil na slovenski turistični zemljevid. Vodila ga je dr. **Tanja Lešnik Štuhec**, ki je prepričana, da se v turizmu resnično vse začne pri ljudeh. »Ta pristen odnos ljudi v teh krajih dela to destinacijo posebno. To čutijo turisti že zdaj. Ko smo pri pripravi tega dokumenta šli od ponudnika do ponudnika, ko smo zbirali njihove zgodbe, njihove predstave in ugotavljali pripravljenost na sodelovanje, so nastajale in se krepile čisto posebne vezi. Ta del terenskega dela, ko smo pri vsakem posamezni-

Župani štirih občin z nosilci projekta in s predstavniki države po slavnostnem prejemu temeljnega razvojnega dokumenta

»Vidim priložnost, da skušamo povezovati Pohorje tudi širše. Gre za nosilce, ki so bili zdaj razdrobljeni, mogoče je to eden prvih korakov, da se skušamo povezati,« je dodal zreški župan **Boris Podvršnik**.

ku ugotavljali, kaj potrebuje in kaj lahko doprinese, bo imel zelo dolgoročen vpliv. Ne samo na splošen dvig kakovosti, ampak predvsem na povezovanje in oblikovanje skupne ponudbe.«

Okusi Rogle in doživetje zelenega sveta

Destinacija ohranja skupni slogan »Razišči, občuti, užij« in ima štiri prednostne naloge: mreženje, promocijo in prodajo z destinacijsko znamko, razvoj in trženje izdelkov ter nudenje projektne okolja. Zelo velika prednost pri razvoju celostne destinacije je to, da Unior turizem že zdaj nosi strateški del globalne promocije.

Direktorica **Barbara Soršak** si želi, da bi se z razvojem novih doživetij in kulinarčnih odkrivanj število gostov hitreje povečevalo v vseh štirih občinah in posledično v destinaciji na splošno. »Ta projekt pozdravljamo in smo z veseljem sprejeli sodelovanje. To pomeni, da si tako na ravni našega podjetja Unior turizem obetamo več gostov, hkrati pa verjamemo, da se bodo ti še raje vračali tudi zaradi nepozabnih doživetij v okoliških krajih.«

Celoten projekt štirih občin je doslej stal približno 45 tisoč evrov. Kar se tiče učinkov, pa je to šele začetek. Razvoj turizma je namreč vedno tek na dolge proge.

StO

Prihodnost vidijo v zelenem turizmu

ŠENTJUR – Zeleni turizem je bil rdeča nit letošnjega srečanja župana Marka Diacija z ustvarjalci turistične ponudbe v občini. Drugo tovrstno srečanje so združili z delovnim sestankom, ki sta se ga udeležila tudi državna sekretarka Eva Štravs Podlogar in dolgoletni turistični novinar Drago Bulc.

Kot je povedala **Breda Retuznik** iz Razvojne agencije Kozjansko, so tudi tokrat ugotavljali, kako izjemno pomembno je sodelovanje na širši ravni. »Različnim ponudnikom smo predstavili možnosti zelenega delovanja in možnosti različnega povezovanja. Slednje

je v svojem nagovoru izjemno pohvalila tudi državna sekretarka. Nanjo je vtis naredilo tudi dosedanje delovanje v smeri trajnostnega zelenega razvoja, načrtovanja turistične ponudbe in ohranjanja dediščine.« Kot je zaključila sogovornica, so dobili potrditev, da so na pravi poti, izzivov pa je vsekakor še veliko. Župan Marko Diaci je ob tej priložnosti podpisal tudi dokument za vstop v zeleno shemo slovenskega turizma, pri čemer je tudi sam poudaril nujno po sodelovanju med ponudniki in sosednjimi občinami.

StO

Lepši Marijin spomenik na Glavnem trgu

CELJE – Mestna občina je na Glavnem trgu obnovila Marijin spomenik, ki so ga neznani vandali sredi junija letos popisali z grafiti.

Obnova spomenika je bila zahtevna in je trajala kar tri mesece. Izvedli so jo pod nadzorom strokovnjakov Zavoda za kulturne dediščine Celje in strokovne službe

celjske občine. Zaradi velike škode, ki so jo povzročili vandali, v občini razmišljajo tudi o tem, da bi v bližino kulturnih spomenikov namestili varnostne kamere.

»Nespoštovanje tuje lastnine, predvsem naše kulturne dediščine, je primitivno dejanje, ki si ga v današnjem času ne moremo

privoščiti. Medsebojno spoštovanje in razumevanje ter spoštljivost do umetnosti in vseh sakralnih objektov niso le stvar posameznikov, temveč nekaj, kar presega verske, politične, ideološke ali druge spore,« so še sporočili iz celjske občine.

RG

Foto: MOC

Po očiščenju grafitov je Marijin spomenik na Glavnem trgu zasijal v lepši podobi.

Marija Grabar ob svojih delih

Hrvatje ob šentjurskih gostiteljih ob odprtju razstave. Marija Grabar, tretja z leve.

Čopič, oster kot fotografski objektiv

V šentjurski galeriji Zgornji trg razstava hrvaške slikarke Marije Grabar

»To je nekaj, česar v življenju ne vidiš prav pogosto,« je bil eden od komentarjev ob odprtju slikarske razstave znane hrvaške slikarke Marije Grabar. Hiperrealizem njenih domačijskih slik je tako učinkovit, da so razstavljeni motivi videti kot fotografije. Z razstavo Lepote mojega kraja

je Društvo likovnih ustvarjalcev Rifnik zaznamovalo letošnje Ipavčeve dneve. V galeriji Zgornji trg bo na ogled vse do srede januarja prihodnje leto.

Marija Grabar je slikarsko popotnico dobila od svojega očeta že pred tridesetimi leti. V domačem Sokolovcu je odraščala z močnim peča-

tom hlebinske slikarske šole. Domači motivi olja na steklo so ji ostali blizu zgolj v motiviki, a pri lastnem ustvarjanju je ubrala pot hiperrealizma. Njene slike pripovedujejo živo zgodbo ljudi in krajev, od koder prihaja. Naslikane so s tako izjemno fotografsko natančnostjo, da je težko verjeti, da gre v resnici

za umetniško sliko. Za svoje delo je Grabarjeva doslej dobila veliko pohval, nagrad in tudi celo vrsto samostojnih razstav. Kot je ob odprtju povedala avtorica, v povprečju njene mojstrovine nastajajo dva meseca. »Umetnost, ki nastaja izpod Marijinih rok, ni le plod talenta, natančnosti in predanosti, ampak gre tudi

Hiperrealizem, ki spominja na fotografski posnetek.

za plod ljubezni, ki jo goji do tovrstnega umetniškega izražanja,« je ob njenih delih zapisala likovna kritičarka in vodja ene zagrebških galerij Tanja Horvat.

Tako izjemen likovni dogodek v Šentjurju gostijo tudi zato, ker člani DLU Rifnik Šentjur že leta gojijo prijateljske vezi s slikarji in kiparji

hlebinske šole naivnega slikarstva. Temu sta veliko pozornosti in energije v preteklih letih posvetila predvsem Dragan Podovac in Martin Čater. Več kot štirideset izjemen del Marije Grabar si bo v Šentjurju mogoče ogledati do 15. januarja.

StO
Foto: TOMAŽ KOLAR

Dej, ne govor

Celjska igralska zasedba ponuja tiho predstavo

V SLG Celje je po letu intenzivnih vaj prišel avtorski projekt Branka Završana **Dej, ne govor**. Igralci v predstavi nosijo maske, ki jim zakrivajo obraze, celotna predstava je zaigrana brez govora.

Predstavo so ustvarili avtor koncepta in režiser Branko Završan, izdelovalec mask Donato Sartori, skladatelj in izvajalec glasbe Boštjan Leben, kostumografinja Sara Smrajc Žnidarčič in oblikovalec luči Uroš Gorjanc. Igralsko zasedbo sestavljajo Branko Završan, Aljoša Koltak, Minca Lorenci in Lučka Počkaj.

Projekt **Dej, ne govor** je edinstvena predstava, saj po-

teka ob glasbeni spremljavi brez vsakega dialoga, je razložil avtor projekta Branko Završan: »Specifika predstave je igra z masko. Gre za masko, ki pokriva cel obraz, to ni le naličenost, ampak usnjena maska. Igralci igrajo neme, negovoreče like, kar s seboj prinese vsaj dve transpoziciji igre.« To pomeni, da se celotna igra osredotoča na bistveno, na minimum. Celotna psihologija vsebine pa se mora pretvoriti v znak, v gesto. »Kljub temu da se v teoriji igra poenostavi, se pravzaprav blazno zakompljira,« pasti igre razlaga Završan. Igra lahko »zdrsne v preveč,« kar pomeni, da lahko vsaka gesta ali dialog,

čeprav nema, zahtevata besedo, ki je igralci ne smejo uporabiti, in vse skupaj lahko izgleda precej obupno, je še dodal Završan. Tudi prostori in teme so zelo skrčeni, situacije pa so takšne, da besede ne smejo pogrešati.

Predstava je sestavljena iz niza desetih slik, vsebinsko pa je razdeljena na dva dela. Polovica igre je obča, družbena in objektivna, teme so prostori, v katerih se znajdemo. Druga polovica so intimna stanja posameznika.

Predstava je primerna za gledalce različnih starosti, Završan ocenjuje, da tudi za otroke od dvanajstega leta.

EP

Foto: arhiv SLG Celje

Samotni zahod navdušil

Kot četrti so se v tekmovalnem delu letošnjih 24. Novačanovih gledaliških srečanj na odru Gledališča Zarja Celje v Trnovljah predstavili člani Gledališča Toneta Čufarja z Jesenic. Odlično so uprizorili vedno aktualno črno komedijo **Samotni zahod** znamenitega irskega avtorja Martina McDonagha, ki jo je režiral Gaber K. Trseglav.

Predstava, katere dogajanje je postavljeno na obrobje manjšega irskega mesta v devetdesetih letih prejšnjega stoletja, govori o sovraštvu in ljubezni med dvema bratoma, o njunih zamerah in odpuščanju, neizpolnjeni ljubezni, dobroti in upanju lokalnega župnika, brezupni in samotni ter strahu pred njo, življenju in smrti. S črno komedijo so se Jeseničani uvrstili med sedem najboljših amaterskih gledališč v Sloveniji in zamejstvu.

Komisija občinstva je za igralka večera izbrala Boštjana Smukavca v vlogi očeta Welsha, ki mu je svoje umetniško darilo – sliko – podelil celjski slikar Stane Petrovič – Conč.

Za konec Celjani

Gledališki spored 24. Novačanovih gledaliških srečanj se bo končal ta konec tedna. Jutri bodo kot peti v tekmovalnem programu na trnoveljskem odru stali

igralci celjske hiše kulture z uspešno Živalska farma, ki jo je režiral Luka Marcen. Priredbo sta po istoi-menskem romanu Geroga Orwella in stripu Andreja Rozmana Roze Živalska kmetija spisala Luka Marcen in Nuša Komplet. V soboto bodo izven tekmovalnega

dela domači gledališniki premierno predstavili Božansko komedijo Isidorja Štoka v režiji Cvetke Jovan Jekl ter ob asistenci Tomaža Krajncja. V soboto bodo razglasili tudi najboljše gostujoče predstave po oceni občinstva.

LK, foto KUD Zarja

Na četrtem tekmovalnem večeru je občinstvo najbolj preporučil Boštjan Smukavec.

Celjski glasovi navdušili Kitajce

Oktet 9 na novem gostovanju v tujini

Celjska a cappella zasedba Oktet 9 se je pred dnevi vrnila z jesenske turnee in s koncertov v Pekingu, Yangshouju in Suzhouju. Kitajski poslušalci so bili navdušeni nad slovensko ljudsko glasbo, celjski vokalisti pa nad državo nepredstavljivih razsežnosti in ogromnih velemest.

Pred približno desetimi leti je na Gimnaziji Celje – Center nastala prva fantovska vokalna zasedba, ki je dopolnila večdesetletno tradicijo dekleškega petja v tej celjski srednji šoli. V relativno kratkem času so se fantje, zdaj vsi že nekdanji dijaki šole, v slovenskem in mednarodnem prostoru uveljavili kot ena najzanimivejših a cappella zasedb naše države s številnimi nastopi tudi v tujini. Zadnja, že dvajseta turneja po vrsti jih je vodila na daljno Kitajsko, kjer so nastopili na treh koncertnih odrih. »Najprej

smo obiskali Peking, kjer smo imeli koncert na mednarodni univerzi. Nato smo potovali v mesto Xi'an, ki je zibelka kitajske kulture, nato v Guilin, Yangshou, kjer smo imeli ponovno koncert in smo si s kolesi ogledali še kitajski kraški svet. Zadnji koncert smo imeli v Suzhouju, v predmestju Šanghaja,« je povedal vodja okteta in ravnatelj Gimnazije Celje – Center Gregor Deleja.

Večglasno petje za Kitajce nekaj novega

Zasedba se za nastop v tujini vedno nauči kakšno pesem države, kamor je povabljen. Tudi tokrat so se fantje naučili kitajsko skladbo. Po besedah Deleje so bili poslušalci zelo navdušeni nad slovensko ljudsko glasbo. »Tam pozna jo bolj enoglasno glasbo, zato jim je bilo naše večglasje zelo zanimivo. Všeč so jim bili tudi vsi žanri, od veseljaških

do malce žalostnih ljubezenskih, enako tudi naša umetna glasba. Borbena glasba, ki je bila napisana po koncu druge svetovne vojne, je podobna njihovi, saj so bili glasbeni stili podobni zaradi podobnega političnega sistema. Bilo je zelo zanimivo sodelovanje z občinstvom, ki je bilo zelo hvaležno in je z navdušenjem sprejemalo nov glasbeni svet, kot tudi z lokalnimi glasbeniki, s katerim smo se pogovarjali na strokovni ravni,« je dodal Deleja.

Skupno je fantom na vseh nastopih prisluhnilo več kot tisoč navdušenih poslušalcev. Nedvomno je bila ena od zanimivosti te jubilejne turnee tudi ta, da so jo na gimnaziji povezali z ekskurzijo in tako je na Kitajsko z Oktetom 9 med jesenskimi počitnicami potovalo tudi šestnajst dijakov, staršev in učiteljev.

BGO

Foto: Arhiv društva GCC

Avtorja razstave Podobe teles skozi intuitivno starodobno mišljenje Katja Oblak in Valentin Oman

Podobe teles

Program Savinovega likovnega salona v Žalcu je Zavod za kulturo, šport in turizem Žalec v zadnjem letu vsebinsko še dodelal in obogatil. Do konca novembra bo v prostorih salona odprta gostujoča razstava s pomenljivim naslovom Podobe teles skozi intuitivno starodobno mišljenje. Gre za kiparsko in slikarsko razstavo dveh avtorjev različnih generacij, ki sta se izoblikovala v različnih kulturnih okoljih – mlade kiparke Katje Oblak in priznanega slikarja Valentina Omana.

Obiskovalce je ob odprtju po razstavi z besedo popeljala kustosinja Alenka Domjan, ki je med drugim povedala: »Dela Valentina Omanova in Katje Oblak se pomenljivo prepletejo. Avtorja dosežeta sinestezijo vseh

čutov. Njune stvaritve niso berljive le vizualno, lahko jih tudi slišimo in se z njimi celo gibljemo. Katja Oblak je kipe, s katerimi je izrazila netelesne posebnosti človekove življenjske moči udejanjila v likovnih formah, ki lebdiijo v prostorih in s svojo krhkostjo upodabljajo neupodobljivo.«

Pri Omanu je figura sled na telesu slike, ki seva v prostor. Njegove slike so potni prti ljudi; so premišljevanja o resnični podobi. Oman zase pravi, da razmišlja kot grafik. Gre za morfogenezo v smislu, da je odtis forma in protiforma hkrati. Slika relief ali relief slika, grafični odtis ali matrica – vse se prepleta in prehaja iz enega medija v drugega.

LK, foto: TT

Mednarodno tekmovanje harfistov

Mednarodno tekmovanje Društva harfistov Slovenije je tudi letos gostila velenjska glasbena šola. Na njem je sodelovalo 120 tekmovalcev iz sedemnajstih držav.

Nameni mednarodnega tekmovanja so promocija glasbene kulture, izmenjava izkušenj med mladimi glasbeniki iz različnih krajev in držav ter spodbujanje mladih za glasbeno izobraževanje, je povedal organizator dogodka, predsednik Društva harfistov Slovenije Dalibor Bernatovič: »Namen tekmovanja je tudi, da se tekmovalci med seboj pomerijo in ugotovijo, kakšno je njihovo zunanje. Seveda je smisel tudi, da dobijo nagrade, ki služijo kot spodbuda za nadaljnje delo.«

Letošnje tekmovanje je bilo četrto po vrsti, sicer pa ga Društvo harfistov Slove-

nije organizira vsako tretje leto. Tekmovanja se je letos udeležilo 120 harfistov iz sedemnajstih držav. »Po besedah mednarodne žirije smo drugo največje specialno harfistično tekmovanje v tem delu Evrope, kar je velika čast,« je povedal Bernatovič.

Vedno znova tekmovanje gosti več prijavljenih. Na prvem tekmovanju je bilo približno šestdeset prijavljenih, naslednjič 76, nato 87 in letos 120, od tega 53 iz Slovenije. Te številke so zavirljive, saj harfistov ni veliko. V slovenskem šolskem sistemu se je harfa začela razvijati šele

pred dvajsetimi leti, prej ga glasbene šole niso poučevale. In to je velik korak za glasbilo, ki ga trenutno poučujejo v sedemnajstih slovenskih glasbenih šolah, uči pa se ga 286 otrok.

EP

Foto: Društvo harfistov Slovenije

Pokrajinski muzej Celje
vabi na predavanje

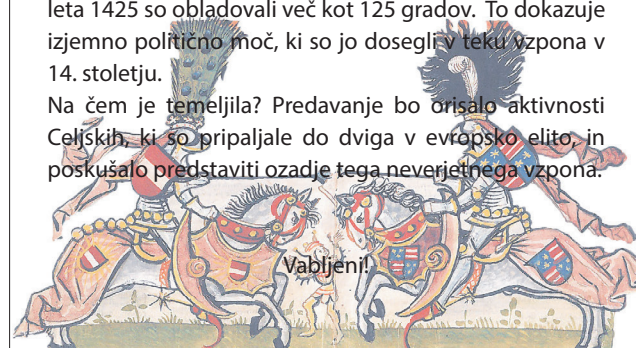
**Gradovi, ceste in najemniško vojskovanje:
politična in finančna moč grofov Celjskih.**

Predavanje bo v **četrtek, 17. novembra 2016,**
ob 18.00 v dvorani Barbare Celjske
v Knežjem dvoru v Celju.

Predaval bo dr. Miha Kosi.

Grofje Celjski so poleg Habsburžanov nedvomno najpomembnejša srednjeveška rodbina, ki je vladala velikemu delu slovenskega ozemlja. Na višku moči okrog leta 1425 so obladovali več kot 125 gradov. To dokazuje izjemno politično moč, ki so jo dosegli v teku vzpona v 14. stoletju.

Na čem je temeljila? Predavanje bo opisalo aktivnosti Celjskih, ki so pripaljale do dviga v evropsko elito, in poskušalo predstaviti ozadje tega neverjetnega vzpona.

ANKETA

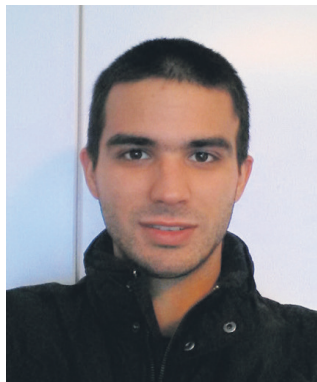
Koliko ponavadi odštete za vino, če ga potrebujete za domačo uporabo, in koliko, če ga poklonite kot darilo?

Mirko, Šmartno v Rožni dolini: »Popolnoma odvisno. Za domačo uporabo je vse odvisno od hrane, pijem tudi navadna vina, torej nižjecenovna, ali dražja, odvisno od hrane in razpoložljivosti. Za buteljko sem odštél največ 15 evrov.«

Eva, Celje: »Doma spijemo zelo malo vina, če že, kakšno sladko belo vino, za katerega v trgovini odštajem od 5 do 8 evrov. Podarjanju vina za darilo se izogibam, ker se mi zdi zelo neizvirno. Če že, sicer res redko, pa za buteljko odštajem od 15 do 20 evrov.«

Alex, Celje: »Pri vinu iščem dobro razmerje med kakovostjo in ceno. Če vino kupim pri zasebniku, potem lahko kupim dobrega že za približno 3 evre za liter. Če ga kupujem za darilo, je sicer vse odvisno od priložnosti, za buteljko pa ponavadi odštajem približno 20 evrov.«

Dragan, Celje: »Za vino za domačo uporabo ponavadi odštajem 1,5 do 2 evra za liter. Za darilo pa od 10 do 20 evrov, odvisno, komu dam darilo. Odštél sem že tudi do 20 evrov.«

EP

Foto: EP

Kozarček na dan res prežene zdravnika stran?

Že leta in leta krožijo o kozarčku rdečega vina pri jedi miti, da je tolikšna količina rujne kapljice pravzaprav za telo zdrava in koristna. Čeprav različne študije s področja medicine tega ne potrjujejo, ta mit kot resnica živi v družbi še danes.

Alkohol ob zmernem pitju povzroča sproščanje hormonov, ki izboljšujejo počutje in spodbujajo delovanje živčnega sistema. Pozitiven učinek na počutje je ponavadi kratkotrajen, toda v njegovem ozadju je nevarnost, da alkohol pri človeku pusti nepopravljive posledice.

Meja med pravilnim uživanjem in odvisnostjo ter nezdravo razvado je zelo tanka, opozarja zdravnik **Milan Rajtmajer**: »Zdravniki resda kdaj omenijo ljudem, da je

deciliter vina ob jedi dobro spiti, vendar zgolj zato, da bi ljudje vedeli, da več od tega ni priporočljivo.« Ob tem potrjuje, da tudi tuje zdravstvene študije ne nakazujejo pozitivnih učinkov vina na telo.

Rajtmajer ljudem polaga na srce, naj ne pozabijo, da spada alkohol med škodljive razvade. »Mnogi pravijo, da je uživanje vina del gastronomije, kulinarike in uživanja v prehrani. Vem, da vsebuje vino na primer nekatere minerale in snovi, ki jih človeško telo potrebuje. Vendar lahko te snovi človek dobi tudi s hrano in z različnimi dodatki.« Če pa nekdo spi deciliter vina, ker je prepričan v to, da je to zdravo, naj to stori ob pravilni prehrani in ob pravilni telesni aktivnosti, še svetuje. SŠol

Ali Slovenci cenimo kakovostno vino?

Če v spletni brskalnik vtipkamo zvezo »stereotipi o Slovencih«, ugotovimo, da je pri večini zadetkov na seznam tako ali drugače uvrščeno vino: Slovenci – pivski narod, ki ljubi vino, zadržan narod, ki si pomaga z vinom, Slovenci – še dobro, da jih ni veliko, sicer bi zmanjkalo vina ... A vsi ti stereotipi se navezujejo na količino zaužitega vina v Sloveniji. Ampak ali je res, da ne cenimo kakovosti? Pozanimali smo se, kako pridemo do dobrega vina, ali stroški pridelave vrhunskih vin opravičujejo ceno, koliko smo Slovenci pripravljeni plačati za vino, in enkrat za vselej razčistili, ali kozarec vina na dan zares prežene zdravnika stran.

Količina ali kakovost – oboje ne gre!

Kako do dobrega vina, je razkril predsednik Vinogradniškega društva Vojnik Mirko Krašovec

»Kako do kakovostnega vina? Zelo preprosto. Že na začetku se moraš sprijazniti s tem, da ga ne boš pridelal zelo veliko,« je kratek Krašovec. Vsak trs mora biti obremenjen ravno toliko, da lahko grozdje do popolnosti dozori, razvije visoko stopnjo sladkorja in se, kolikor je mogoče, ubrani boleznim, gnilobe in škodljivcem.

Kako dobra kapljica teče jeseni, je odvisno od zimske rezi. Če vinogradnik na trti pusti daljši šparon z več očmi, je trta jeseni bolj obložena, grozdje pa ne tako kakovostno kot sicer. Drugo pomembno stopnjo pri delu v vinogradu predstavljajo zelena dela, kjer gospodar dokončno odloči, koliko poganjkov bo pustil rasti. Najbolj zavzeti odstranijo tudi tretji ali celo že drugi grozd na posameznem poganjku. Takšna neobremenjena trta z zračnostjo med grozdi lažje kljubuje napadom gnilobe, grozdje pa dozori v vrhunsko vinsko surovino. Pri tem seveda ne smemo zanemariti vremenskih razmer. Vinogradniki si želijo čim manj dežja v času zorenja. V vsakem primeru pa se težko izognejo škropljenju s fitofarmaceutskimi sredstvi, kar je treba v sezoni ponoviti tudi po desetkrat. Pri tem lahko že en sam zamujen dan pomeni izjemno škodo.

V kleti vino odraste

Na jesen vinogradniki merijo stopnjo sladkorja v grozdju in čakajo na primeren trenutek za trgatve. Najbolj zahtevni ali najbolj pogumni se odločijo za pozno ali celo ledeno trgatve. V tem primeru lahko pridelajo resnično vrhunsko vino ali zaradi

nepredvidljivega vremena vse izgubijo. Toče, ki lahko v najbolj kruti obliki uniči pridelek za več let, ob tem sploh nismo omenili. A recimo, da je leto srečno in grozdje v klet prispje brez večjih pretresov. Vsak poznavalec bo potrdil, da se v kleti vino ne samo rodi, ampak do zrelega in zares kakovostnega tudi vzgoji in ohrani. To znajo le najboljši mojstri in redki razkrijejo vse svoje skrivnosti. Na strokovnih ocenjevanjih zgodaj spomladi pa se vidi, kdo je svojo kapljico pozlatil ali vsaj posrebril.

Ker je letos grozdja malo, so tudi odkupne cene precej višje kot v preteklih letih. Za kilogram grozdja so vinogradniki letos lahko iztržili tudi evro in pol. Ko so letine bolj obilne, se morajo zadovoljiti tudi s 50 centi za kilogram. To je bistveno premalo za preživetje, kaj šele za razvoj vinogradov.

»Nekoč smo srečanje članov društva organizirali v znanem gostišču. Vse je bilo lepo, dokler ni beseda nanesla na vino.

Ponudili so nam različne vrste po ceni 27 evrov za steklenico. Ni šlo. Vinogradniki namreč dobro vemo, kaj pomeni pridelati liter vrhunskega vina in po kakšni ceni ga je danes v Sloveniji sploh mogoče prodati. Žal tudi za tisto vino pridelovalec ni dobil kaj prida več kot dva evra, za kolikor naši vinogradniki v povprečju danes prodajajo vino,« pravi Krašovec.

Letošnja sezona je skrajna. Za vinogradnike, ki sta jih obšli pozeba in toča, je vrhunsko kot že dolgo ne, za druge, ki niso imeli te sreče, porazna. Vinogradi v nižinah pod 300 metrov nadmorske višine so letos videli komaj kakšen grozd. To je sicer tudi dokaz, kako pomembna je lega vinogradov in da ti na ravninske predele enostavno ne sodijo.

Za veliko denarja ni vedno prave »muzike«

»Skrb za res kakovostno, a količinsko manj izdatno letino si lahko privoščimo manjši vinogradniki, ki od pridelka nismo življenjsko odvisni,« pravi Krašovec. »Mi pridelujemo vino za prijatelje, pijemo malo in kulturno, a radi pijemo dobro.« Ko vinogradniki in vinarji svoj pridelek ponudijo na trg, je postavljanje cene posebna zgodba, ki marsikomu povzroča sive lase. »Če kupite vino v trgovini ali ga naročite v gostilni, lahko verjamete, da je pridelovalec od izkupička na računu dobil najmanjši delež. In tu se ne da veliko pomagati. Žal je tako pri vseh kmetijskih panogah. Tudi za vino, ki v trgovini stane 10 ali 15 evrov, proizvajalec ne dobi niti petine tega zneska. Cena vina v Sloveniji je podcenjena. Priporočila na ravni države namreč pravijo, da bi morala biti spodnja meja za kakovostno vino štiri evre. A žal opažam, da se tega nihče ne drži in da smo pridelovalci sami sebi najbolj neelojna konkurenca.«

StO

Leta 2011 je California Wine Institute Slovenijo uvrstil na šesto mesto držav, v katerih popijejo največ vina na prebivalca. Prvo mesto je zasedel Vatikan, sledili so Andora, Luksemburg ter Francija. V letu 2011 je bilo v Sloveniji zaužitih 45 litrov na prebivalca.

Vrhunsko vino v sožitju s stekleno umetnino

Pogosto slišimo, da lahko na to, kako dobro se nam zdi vino, pomembno vpliva tudi kozarec, iz katerega ga pijemo. Ker so pri naši zaznavi vina pomembni tako zvok pri natakanju kot barva, vonj in okus, lahko vse to v celoti in popolnoma zaznamo le v pravem kozarcu, ki omogoča, da vino ustrezno razvije in pokaže vse svoje lastnosti.

Le v kozarcu iz čistega in tankega stekla je mogoče doživeti žlahtnost in kakovost najboljših vin. Steklo mora biti tanko, najbolje je, če je kristalno, prozorno in brez okrasja, da dobro vidimo barvo vina, saj že po njej lahko sklepamo o nekaterih lastnostih vina, na primer o starosti oziroma

zrelosti. Za popolno občutenje arome in okusa posameznega vina sta poleg dotika roba kakovostnega kristalnega kozarca z ustnicami pomembni še oblika kozarca in njegova velikost. Vinske arome lahko intenzivneje doživimo, če je kozarec pravilno, funkcionalno oblikovan glede na vrsto in zrelost vina.

Kakovost tankega stekla – zlasti tanek rob kozarca – je pomembna za občutek vina v ustih, saj se fin rob kozarca najbolj prilega ustnicam in vino z njega najlepše steče v usta. Kako zaznamo okus in aromo je torej odvisno tudi od kozarca, to pa ne velja le za vino. Znano je, da je najboljši čaj pripravljen v rjavem čajniku, prava turška kava pa ima najboljši okus, če jo skuhamo v bakreni džezvi.

Kakšna je cena kakovostnih kristalnih kozarcev?

Kot so sporočili iz Steklarne Rogaška Slatina, pri njih kristalni kelih v maloprodaji stane od 12 do 15 evrov, brušeni kristalni kelih pa približno 25 evrov.

Koliko kozarcev za vino naj ima pogrinjek?

Po pravilih svetovne zveze sommelierjev naj bi bili največ štirje, vključno s kozarcem za vodo, čeprav so tudi drugačna pravila in je nad krožnikom lahko tudi cela vrsta različnih kozarcev za vino, ki jih jemljemo z desne proti levi. Pravilo je, da so kozarci na desni strani nad krožnikom, kjer so lahko razporejeni različno, na primer v trikotniku ali diagonalno. Prvi v vrsti je vedno kozarec za vodo. V pogrinjek sodijo le kozarci za vodo in vino, kozarci za aperitiv, pivo in digestiv nimajo tam kaj iskati.

Vina so kljub večtisočletni tradiciji pridelave in uživanja prišla do prave veljave šele konec 17. in v začetku 18. stoletja, ko so izdelali kolikor toliko primerne kozarce za njihovo pokušanje. Vinski kozarci so se pojavili v 17. stoletju, steklenice, podobne današnjim, pa šele v prvi polovici 18. stoletja. Okoli leta 1750 so bogataši že občudovali vina v kozarcih iz češkega in beneškega kristala.

Drugačen okus v različnih kozarcih

Mnogi poskusi, ki so jih opravili v steklarnah, kažejo, da ima enako vino drugačen okus, če ga postrežemo v različnih kozarcih. Če na primer poskusite isti chardonnay v ozki dolgi kupi in nato v velikem trebušastem kozarcu za rdeče vino, boste nedvomno občutili razliko. Vzrok za to je, kot pojasnjujejo poznavalci, da različne oblike usmerijo požirek vina na različne dele jezika, kjer so brbončice za različne okuse. Tako na primer kozarec za rizling usmeri vino na konico jezika, kjer občutimo njegov svež sadni okus, potem gre vino od konice proti zadnjemu delu jezika, kar pusti v ustih dolg pookus.

S sodelovanjem do popolnega vinskega užitka

Pri ustvarjanju kozarcev ali kelihov za vino gre za ume-tnost oblikovanja, ki je ujeta v krhko, a v vinskem svetu

nadvse cenjeno in uporabno stekleno umetnino. V Steklarni Rogaška so prepričani, da so ročno izdelani vinski kelih pojem elegance in nepogrešljiv del obreda uživanja vrhunskega vina. Kot je povedal Peter Strašek, se skušajo v rogaški steklarni z vinskim programom približati tako vinarjem, gostincem kot tudi ostalim uporabnikom, ki želijo popestriti kakovost okušanja oziroma postrežbe vina z vrhunskimi izdelki. »Že pred leti smo v sodelovanju z enologi razvili serijo kristalnih kelihov, imenovano Expert, zadnja in uporabnikom najbolj znana je serija Armonia. Steklarna ves čas sodeluje z različnimi strokovnjaki s področja vinarstva, tako se vedno znova pojavi kakšna sodobna in trendom primerna serija kelihov,« pojasnjuje Strašek in dodaja, da se sodobni trendi pri izdelavi kelihov, primernih za gostince in vinarje, nagibajo k uporabi vedno večjih čaš ter kelihov, primernih za uporabo raz-

ličnih vrst vin. »Tako vinarji, gostinci in proizvajalci kakovostnih kelihov za vino se trudimo, da raven uporabe vina in kelihov dvigujemo na višjo raven, in menim, da nam to trenutno zelo lepo

uspeva. Treba se je zavedati, da vrhunski kelih in vrhunsko vino delujejo v sožitju in nam povečajo užitke ob različnih dogodkih, ko jih združimo,« zaključuje Strašek.

LK

Kakšna je priporočljiva temperatura vin?

Kadar gost natakarku vrne kozarec rdečega vina, ker je vsebina pretopla, se je treba zavedati, da ni nujno, da gre za natakarkovo napako. Določena vina je treba postreči ohlajena, določena pri sobni temperaturi. Križnikova sicer poudarja, da so okusi različni, v osnovi pa je potrebno posamezna vina ohladiti na različne temperature.

Namig za vse, ki se na priporočljive temperature za postrežbo vin ne spoznajo: Skoraj na vsaki etiketi steklenice je priporočilo, pri kateri temperaturi je treba postreči določeno vrsto vina.

NAMIZNA SUHA BELA VINA	od 8 do 10 °C
KAKOVOSTNA SUHA BELA VINA	od 10 do 12 °C
VRHUNSKA BELA VINA	od 12 do 14 °C
RDEČKASTA VINA – ROSEJI	od 8 do 10 °C
LAŽJA RDEČA, MLADA VINA	od 10 do 12 °C
KAKOVOSTNA, POLNEJŠA RDEČA VINA	od 13 do 14 °C
TEŽJA VRHUNSKA RDEČA VINA	od 14 do 16 °C
ARHIVSKA RDEČA VINA	od 18 do 20 °C
PENEČA SE VINA	od 5 do 7 °C
AROMATIZIRANA VINA	od 6 do 10 °C

Vsaka hrana kliče po pravem vinu

Kot je povedala Križnikova, »prava harmonija nastane šele takrat, ko izberemo pravo vino k jedi, pri čemer bomo ob pravilni kombinaciji deležni številnih užitkov.« Pri izbiri vina je priporočljivo spoštovati določena gastronomska pravila. - S pravilno izbranim vinom povzdignemo ali dopolnimo jed. - Mlada vina postrežemo pred starimi. - Lahka vina postrežemo pred težjimi. - Bela vina in roseje postrežemo pred rdečimi in težjimi rdečimi vini. - Suha vina postrežemo pred sladkimi. - Manj aromatična vina postrežemo pred aromatičnimi. Kaj pa kombinacija piva in vina? Križnikova je povedala, da piva nikoli ne postrežemo za vinom, če že, svetuje pitje vina za pivom.

Kaj postreči ob Martinovi večerji?

Kot svetuje Križnikova, za klasično Martinovo pojedino, še vedno velja, da na praznični mizi ne sme manjkati pečena goska ali raca z dušenim rdečim zeljem in mlinci. K Martinovim jedem se odlično podajo mlada sadna vina. Idealna spremljava je svetovno znan beaujolais z aromo malin in češenj, ki ga pridelujejo v istoimenski francoski pokrajini. Od slovenskih vin Križnikova priporoča štajerska mlada vina, ki imajo poudarjeno svežino, sadnost in pitnost.

EP

»Za vsako vino kozarček raste«

Zrezka ponavadi ne postrežemo v globokem krožniku, sicer namenjenemu juhi. A tudi če bi to storili, ne bi vplivalo na njegov okus. Vendar to pravilo ne velja, ko gre za vina. Različna morajo biti natočena v različne kozarce, saj lahko le tako resnično pokažejo svoje »prave barve«. O najpogostejših pravilih, priporočilih in napakah smo govorili z učiteljico strokovnih predmetov v Srednji šoli za gostinstvo in turizem Celje ter sommelierko Judito Križnik.

Prvo in osnovno pravilo pri izbiri vinskih kozarcev, ki velja ne glede na vrsto vina, je, da vino vedno točimo v pecljate kozarce s podstavkom iz kakovostnega tankega in brezbarvnega stekla.

Kozarec za belo vino

Oblika: kozarec izgleda kot tulipan, zgoraj se rahlo oži.
Vsebina: 120 g.
Postrežba: kozarec polnimo do treh četrtin.
V tako oblikovanem kozarcu pride do koncentracije lahko hlapnih sestavin cvetice in svežine sadnih kislin grozdnih jagod.

Kozarec za rdeče vino

Oblika: kozarec izgleda kot jabolko, je trebušaste oblike.
Vsebina: kozarec napolnimo od 130 g do 180 g ali več, odvisno od vrste vina.
Postrežba: kozarec polnimo do dveh tretjin, večjega balonastega pa do tretjine.
Rdeča vina so ponavadi po okusu bolj polna, bogatejša z ekstraktom in vsebujejo več mineralnih snovi. Kozarcev ne nalijemo do vrha.

Kozarec za peneče vino

Za peneče vino obstaja več oblik. Nizke in široke kozarce poznavalci penečih vin odklanjajo, saj v njih takšno vino prehitro izgubi svojo cvetico in ogljikovo kislino.

Sojenje se bo nadaljevalo 25. novembra, ko naj bi na sodišču zaslišali tudi zdravnico, ki je poškodovanega na dan dogodka v bolnišnici oskrbela.

Zabodel prijatelja, vendar se tega sploh ne spominja

Oškodovanec mu je oprostil, danes prijateljujeta naprej – Kljub temu obtoženemu grozi zapor

Na celjskem okrožnem sodišču se je v torek zaradi kaznivega dejanja poskusa uboja zagovarjal Franci Mavhar. Ta je marca lani z nožem zabodel svojega pivskega prijatelja Jožeta Zupanka. Mavhar krivde ni priznal, na sodišču pa je pojasnil, da se zaradi visoke stopnje alkoholiziranosti dogodka sploh ne spominja.

Tožilstvo mu očita uboj v bistveno zmanjšani prištevnosti ravno zaradi vinjenosti v času dogodka. Mavharju sicer grozi več kot petnajst let zapor, a je vprašanje, kakšno kazen mu bodo izrekli. »Tistega dne se sploh nisem zavedal, kaj sem storil, dokler niso pome prišli kriminalisti. Žal mi je,« je dejal sodnici Marjani Topolovec Dolinšek, ki vodi postopek. Tudi na sodišču ni znal pojasniti, kako se je kaznivo dejanje sploh zgodilo, povedal je le, da je pred dogodkom veliko pil. »Najprej rum, nato še vino. Vem samo, da je prijatelj k meni prišel opoldne in da sva skupaj žagala drva,« je govoril v zagovoru.

Zabodeni ga brani

Oškodovanec je namreč njegov prijatelj, ki je tudi kot priča na sodišču dejal, da verjame, da je Mavhar dejanje storil nevede in da ga ni želel ubiti. »Če bi me hotel ubiti, bi lahko to storil tisočkrat prej. Velikokrat sem namreč pri njem prespal, veliko sva se družila. Nikoli pa se nisva kregala niti pretepala. Sva pa tisti dan veliko pila, on je bil bolj alkoholiziran kot jaz,« je Zupanek razlagal sodnici in pravzaprav ščitil obtoženega.

Danes sta ponovno prijatelja in o dogodku se ne pogovarjata. »Saj se ničesar ne spomni, kar ni čudno glede na to, kako je bil pijan,« je dodal Zupanek in sodišču razlagal, da je Mavharja že med žaganjem drv zanašalo. Mavhar ga je zabodel, medtem ko sta sedela na kavču in želela nekaj pojesti ter ko je imel Mavhar v rokah nož. Zupanek je po dogodku odšel od njega peš, a se je ustavil pri Mavharjevem bratu pri sosednji hiši, kjer je hotel prositi za obliž, ko je ugotovil, da iz rane v prsih teče kri.

»Nič me ni bolelo, a me je žena Mavharjevega brata vseeno odpeljala v bolnišnico. Tja sta nato prišla policista. Sploh si nisem mislil, da bi šlo za tako hudo kaznivo dejanje,« je še pojasnil Zupanek. Temu je Mavhar dal celo odškodnino, saj sta sklenila sodno poravnavo, vendar ker gre za kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, sodnega postopka Zupanek kot oškodovanec ni mogel ustaviti.

SŠol

Foto: arhiv NT (SHERPA)

Najbolj jih mika zlatnina

Policisti še iščejo vlomilca, ki je v začetku tedna okradel lastnika stanovanjske hiše v Ulici Matevža Haceta v Celju.

V hišo je vlomil sredi belega dne skozi balkonska vrata. Iz prostorov je odnesel več zlatnine in nekaj gotovine. V stanovanjsko hišo je nekdo pred dnevi vlomil tudi na Klancu pri Dobrni. Lastniki pogrešajo več kosov nakita. Tatovi so bili tudi na Rifniku, kjer so iz odklenjene lope odnesli motorno žago, kosilnico in električni pihalnik listja. Vlom v hišo so prijavili tudi lastniki ene od hiš v Latkovi vasi. Storilec je v hišo prišel skozi garažno okno in odnesel zlatnino.

Je ob polni luni res v nesrečnih dogodkov

Rušimo mit o tem, da je polna luna vedno kriva, če gre kaj narobe

»Pozna se, da je polna luna,« so pogoste besede, kadar so ljudje v prometu bolj nestrpni, kadar je mogoče slišati sireno policije ali reševalcev ali kadar se zgodi kakšna nesreča. Ampak ali je res tako? S celjsko policijo smo preverili datume letošnjih polnih lun in ugotovili, da število dogodkov, zaradi katerih so policisti morali posredovati v teh dneh, sploh ne odstopa od običajnih dni. Še več, tako je pokazala tudi analiza, ki so jo opravili v sklopu Generalne policijske uprave. Da je vpliv polne lune na nastanek nesrečnih dogodkov le mit, pritrjujejo tudi reševalci nujne medicinske pomoči.

Letos je bila že desetkrat polna luna, torej vsak mesec enkrat. Še dve nas čakata do konca leta. In kaj kažejo podatki za Policijsko upravo Celje, ki smo jih zajeli v analizi? To smo opravili z vodjo Operativno-komunikacijskega centra Celje Božidarjem Pezdevškom. V letošnjih desetih dneh polne lune se je na Celjskem zgodilo natančno 590 interventnih dogodkov. Tako policija imenuje tiste dogodke, zaradi katerih je na teren morala policijska patrulja, ki je izdala ukrep ali kazen zaradi različnih kršitev ali kaznivih dejanj. V vseh dneh polne lune so na številko 113 na Celjskem

dobili 1.879 klicev. Torej ti podatki kažejo, da vsi klici na 113 niso bili nujni oziroma niso zahtevali posredovanja policije.

In če izračunamo še povprečje, se je okoli polne lune letos zgodilo v povprečju 59 interventnih dogodkov. Naj vas številke ne zmedejo. Zanimivo šele postane, ko primerjamo to povprečno število s celotnim povprečjem interventnih dogodkov in klicev na 113. V povprečju je klicev na 113 na Policijski upravi Celje dnevno 178 in posredovanj policije 62. Ti podatki tako pokažejo, da je ob dnevih polne lune pravzaprav manj klicev na

Podatki Operativno-komunikacijskega centra Celje kažejo, da je še vedno največ nujnih klicev na številko 113 ob petkih in sobotah med 9. in 20. uro. Po mesecih najbolj izstopa december, a tudi ostali jesensko-zimski meseci, ko je več prireditev, praznovanj, kar posledično poveča število nujnih dogodkov.

policijo in manj policijskih posredovanj na terenu.

Kaj se je dogajalo?

Ko smo preverjali, česa se je ob dnevih polne lune največ dogajalo, smo izvedeli, da je šlo predvsem za vlome, tatvine, goljufije in prometne nesreče z lažjimi poškodbami ali le z gmotno škodo. Samo v enem primeru je šlo za smrtno prometno nesrečo, v dveh primerih za samomor in v enem primeru za poskus samomora. Enkrat so iskali pogrešano osebo.

Ob vsaki polni luni so policisti posredovali zaradi kršenja javnega reda in miru ter zaradi nasilja v družini. Toda Pezdevšek glede na izkušnje in spremljanje teh dogodkov čez celotno leto opozarja, da gre za dogodke, ki jih obravnavajo vsak dan. In opiranje samo na podatke, da je bilo morda več nasilja v družini v dneh polne lune, je nemogoče, ker jih ob ostalih dneh obravnavajo še veliko več. Sicer pa Pezdevšek pravi, da vpliva polne lune do trenutka, ko

Polna luna je velikokrat neupravičeno kriva za povečano število posredovanj policije in reševalcev.

eč
?

V celjskem operativnokomunikacijskem centru ob polni luni ne zaznajo povečanega števila klicev na številko 113.

je to analizo opravil skupaj z nami, nikoli niso raziskovali. »Zagotovo pa smo se o tem kdaj pogovarjali. Ampak zdaj sami vidite, da gre za stereotip in zgolj občutek ljudi, ki ni resničen,« dodaja vodja Operativnokomunikacijskega centra Celje.

Preveril podatke za vso Slovenijo

In če morda kdo ne verjame našim ugotovitvam, je tu še ena zanimiva. **Tomislav Iskra**, višji policijski inšpektor v Operativnokomunikacijskem centru Generalne policijske uprave, je namreč lani izdelal celovit projekt vpliva luninih men na število klicev na 113 in intervencij policije. Zajel je desetletne podatke policije, torej podatke o vseh klicih v Sloveniji v tem času na številko policije za nujne primere. Vir podatkov, ki ga je uporabil, je bila baza

V zadnjih letih v celjskem operativnokomunikacijskem centru zaznavajo manj klicev ljudi, ki kličejo na številko 113 zgolj zato, ker potrebujejo pogovor. Zmanjšanje takšnih klicev pripisujejo tudi temu, da so ljudje zdaj bolj osveščeni in vedo, da v primeru duševnih stisk poiščejo pomoč na pravih telefonskih številkah in ne več na policiji, kjer s svojimi nenujnimi klici le zadržujejo linijo in onemogočajo tistim, ki pomoč nujno potrebujejo, da pridejo v stik s policijo.

dnevnika dogodkov operativnokomunikacijskega centra za vso državo.

V desetih letih se je zvrstilo 122 luninih ciklov. V tem času je bilo v vsej državi več kot 6,5 milijona klicev na številko 113 in več kot 2,2 milijona posredovanj policije. Kaj je pokazala njegova analiza? Enako kot za območje Policijske uprave Celje za letošnje leto: polna luna nima vpliva na to, da se takrat pojavi več primerov, ki potrebujejo posredovanje policije.

Zanimivo je še, da je ugotovil, da je pravzaprav nujnih dogodkov v čisto običajnih dneh več kot ob polni luni in v dneh pred ali za njo, oziroma da se ob polni luni število policijskih posredovanj celo zniža. Nekoliko več ne-

srečnih dogodkov se zgodi, sodeč po podatkih, ki jih je zbral, bolj ob prazni luni in prvem kraju.

Iskra v svoji zanimivi analizi navaja, da smo ljudje preveč nagnjeni k poenostavljanju pojasnjevanja stvari:

»Sploh v zrelejši dobi, ko se nam ne da več brskati za resnico. Takrat se zatečemo k že uveljavljenim mitom in se ne sprašujemo več o njihovi resničnosti.«

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Do enakih ugotovitev kot na Policijski upravi Celje in Generalni policijski upravi so prišli tudi v ekipah nujne medicinske pomoči Zdravstvenega doma Celje. »Seveda se velikokrat pogovarjamo o tem, da je morda ob polni luni več obiska pri zdravniku ali nujnih posredovanj oziroma poslabšanj kakšnih duševnih bolezni. Vendar opažamo, da vendarle ni tako. Tudi ob prebiranju tujih študij s tega področja zaznavamo, da polna luna nima vpliva na povečanje števila obolelih in da smo samo kot ljudje bolj občutljivi na negativne stvari in si ta mit razlagamo napačno,« so nam odgovorili iz Zdravstvenega doma Celje.

V tem vozilu je bilo kar 21 ilegalnih prebežnikov.

Prevažal ilegalne prebežnike, nato jo je ucvrl

V ponedeljek zvečer nekaj minut po 22. uri so policisti med Dobovcem in Rogatcem poskušali ustaviti voznika kombiniranega vozila, na katerem so bile nameščene švicarske registrske tablice. Voznik se ni odzval na znake policistov in je odpeljal proti Rogatcu. V Brezovcu pri Rogatcu je nato zapustil vozilo in pobegnil. Policisti so v vozilu našli 21 ilegalnih prebežnikov, deset državljanov Pakistana in 11 državljanov Afganistana, starih od 16 do 40 let. Po opravljenem postopku identifikacije so vsi zaprosili za azil. Voznika kriminalisti danes še vedno pospešeno iščejo.

Varujejo makedonsko mejo

Te dni je v Makedonijo znova odšlo osem slovenskih policistov, ki bodo pomagali ob povečanih migracijah pri izvajanju skupnega nadzora pri prehajanju makedonske državne meje. Med osmimi policisti je tudi policist Andrej Pristovnik iz Postaje mejne policije Bistrica ob Sotli, ki spada na območje Policijske uprave Celje. Z ostalimi bo do začetka decembra opravljal naloge na območju Postaje mejne policije Bogorodica.

Izsilil je prednost

Pretekli teden se je v Škalah pri Velenju zgodila prometna nesreča, v kateri se je hudo poškodoval 55-letni voznik motornega kolesa.

Ta je vozil iz smeri Škal proti Gaberkam, nakar mu je prednost izsilil 51-letni voznik kolesa z motorjem, ki je pripeljal z dovozne ceste. Medtem ko se je 55-letnik poškodoval huje in se zdravi v bolnišnici, je 51-letnik dobil lažje telesne poškodbe.

Izginilo štiristo litrov nafte

Pred dnevi je neznan storilec iz dveh delovnih strojev, ki sta bila parkirana na delovišču avtoceste v Arji vasi, ukradel več kot dvesto litrov nafte. Nafta si je iz rezervoarja iztočil tudi nepridiprav v Šempetru. Ukradel jo je prav tako iz dveh delovnih strojev, ki sta bila na gradbišču. Tudi tam je odnesel več kot dvesto litrov. Na Babnem pa je neznanec iz delovnega stroja ukradel pogonsko črpalko, elektronski upravljalac obratov in več drugih delov stroja. Škode naj bi bilo za več kot deset tisoč evrov.

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

 prijetno drugačni avtotehnika celje www.avtotehnika-celje.si

Avtotehnika Celje stavi na »prijetno drugačnost«

Zagotavljati kakovost storitev, skrbeti za novosti in predvsem za varnost kupcev v njihovih vozilih so naloge, ki so v Avtotehniko Celje vodilo že od leta 1983. Pooblaščen trgovec in serviser avtomobilskih znamk Renault, Nissan in Dacia je z leti postal eden vodilnih v regiji, njegovi zaposleni pa iz dneva v dan skrbijo, da opravičujejo slogan podjetja Biti prijetno drugačen.

»Res se nam zdi pomembno, da smo strokovni pri tem, kar počnemo, in da to počnemo s srcem. Mislim, da nam to v zadnjih letih dobro uspeva in imamo lepo motivacijo za delo,« pravi direktor **Nenad Milosavljević**.

Zagotovo je Renault znamka, ki je ljuba marsikateremu Slovincu. Verjetno prav zato Renault v Avtotehniko Celje zavzema posebno mesto in tja pripelje prenekatero Slovence. Nenazadnje bosta iz novomeške tovarne od februarja 2017 prišli kar dve znamki – Twingo in Clio. V posebno čast si zaposleni štejejo to, da je bilo podjetje letos, in sicer že drugič zapovrstjo, razglašeno za eno od stotih naj-

boljših Renaultovih prodajalcev na svetu.

Renaultov vozni park je v zadnjem letu in pol doživel kar nekaj oblikovnih in tehnoloških sprememb, ki navdušujejo še tako zahtevne kupce. Izboljšanje doživetja vožnje, udobja v vozilu in varnosti predstavlja razloge za inovacije. Sistem MULTI-SENSE® ponuja edinstveno čutno doživetje med vožnjo. 4CONTROL® – sistem za 4-kolesno krmiljenje so Renaultovi inženirji razvili zato, da vozilu zagotavlja še večjo okretnost. Z multimedijским tabličnim računalnikom R-LINK pa je voznik povezan tudi v svojem vozilu.

Prenovljen mestni malček twingo, urbana crossoverja captur in kadjar, slovenska poslovna avtomobila leta 2016 Megane in Talisman ter nova generacija enoprostorca espace so avtomobili, ki v salonu Renault zagotovo nikogar ne pustijo ravnodušne. Septembra je nekaj lepote popravkov doživel tudi clio, ki med slovenskimi kupci že dolgo zaseda prvo mesto v svojem segmentu.

Vrhunec bodo novosti pri Renaultu dosegle konec leta, ko bo na ceste zapeljal legendarni družinski avto v popolnoma novi preobleki. Prihaja namreč že četrta generacija scenica.

Ker je skrb za okolje pomembna, vam bodo v Avtotehniko Celje z velikim navdušenjem predstavili tudi stoo odstotno električna vozila. Skoraj neslišna vožnja v avtomobilu, ki v ozračje ne prispeva izpustov ogljikovega dioksida, je posebno doživetje. Ob nakupu električnih modelov Zoe, Twizy in Kangoo lahko zaprosite za subvencijo slovenskega Eko sklada, ki je zagotovo lepa spodbuda, ko se odločate za nakup.

Posebne pozornosti so deležni tudi profesionalni kupci renaul-

tov, ki jih pričakajo v PRO+ centru. S posluhom za vaš posel vam bodo pomagali poiskati novega zanesljivega sodelavca, narejenega po vaših merah. Lahka gospodarska vozila Renault so nesporno številka 1 v Evropi.

Spoznajte renaulte v Avtotehniko Celje in se zapeljite na brezplačno testno vožnjo.

Pričakujejo vas vsak dan od ponedeljka do petka med 8.00 in 17.00 in ob sobotah med 8.00 in 12.00 na Bežigrjski cesti 13 v Celju.

Promocijsko besedilo

v času sejma Ambient
15 % POPUSTA
na vse pohištvo po meri
akcija traja od 9. 11. 2016 do 30. 11. 2016

akcija ne velja za plačilo na obroke
*cilika je simbolična

AKRON
HOŠKI POHIŠTVO

www.akron.si

20 let
INSTALACIJE VERHOVŠEK

INSTALACIJE VERHOVŠEK
GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel.fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

Ponosni sponzor
KK Tajfun našega državnega prvaka.

radio celje
Odmevi
POGLED Z VSEH STRANI
VSAK ČETRTEK ob 12.15

OPTIKA Teržan
MARJAN TERŽAN s.p.
Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal
POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO

AK
ASFALT KOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA
Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljiskiservisflikca.com
Tel.: 031 843 029

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA
POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USNJIENIH OBLACIL
NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

GRADBENA TRGOVINA

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice
Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

NOVOMAT d.o.o.
AVTO STEKLO CENTER
NOVO

Ko steklo počni, do Novomata skoči.

V PROSTORIH AVTO CELJA

Ipavčeva 21, 3000 Celje
03 / 428 62 91, 051 624 322

Tilen Kodrin

22-letni Celjan Kodrin na tekmi z Veszpremom

Prvi v reprezentanci, drugi v klubu

Tilen Kodrin je z odliko debitiral v državni selekciji

Slovenska rokometna reprezentanca je odigrala prvi tekmi v kvalifikacijah za nastop na evropskem prvenstvu na Hrvaškem leta 2018. V Velenju je Švico ugnala z 32:27, nato pa igrala nedoločeno s Portugalsko v Lizboni (26:26).

Na levem krilu je v izbrani vrsti debitiral Celjan **Tilen Kodrin**. V Rdeči dvorani je izkoristil tri strele od štirih, v portugalski prestolnici pa enega od dveh. Priložnost je dobil zaradi poškodb soigralcev in tudi zato, ker se je od reprezentance poslovil Luka Žvižej, kapetana Celja Pivovarne Laško. Kodrin, ki je bil leta 2004 na sprejemu evropskih klubskih prvakov pred dvorano Zlatorog (s še nedopolnjenimi desetimi leti), je priložnost, ki mu jo je ponudil selektor Veselin Vujović, imenitno izkoristil.

Švicarje ste ugnali s petimi goli razliko, potem ko ste dolgo lomili njihov odpor. Kakšni so vaši vtisi?

Bili smo solidni ... Nočem preveč kritično ocenjevati naše predstave. Prvi polčas smo odigrali slabo, preveč smo bili mehki. V nadaljevanju se nam je odprlo in postavili smo stvari na svoje mesto.

V Lizboni je Slovenija osvojila točko štiri sekunde pred koncem

po uspešno izvedeni sedemmetrovki Gašperja Marguča, toda manj kot šest minut pred koncem je imela tri gole naskoka. Sledil je delni izid 4:0 za gostitelje ...

Ni se izšlo po naših željah, čeprav smo dali vse od sebe. Latvijska sodnika sta nas nekoliko presenetila s svojimi odločitvami. Nismo izgubili točke, temveč smo jo osvojili, saj smo zadnji dosegli gol. Drži pa, da bi morali zadržati prednost, ki smo jo imeli prej, in mirno pripeljati tekmo do konca ter osvojiti obe točki.

Je selektor protestiral zaradi nedosojenega prekrška nad Dolencem?

Vsekakor. Opozoril je sodnika na napako. Vmešal se je še delegat in sledili sta dve izključitvi v naši ekipi.

Kaj lahko rečete o lastni igri?

Zadovoljen sem. In vesel, da sem izkoristil priložnost, ki se mi je nenadoma ponudila. Proti Švici mi je resnično steklo. Po uspešni igri v obrambi sem dobil nekaj priložnosti za strele. Na Portugalskem nisem imel toliko prostora. Predvsem sem razmišljal o obrambnih nalogah.

Na evropsko prvenstvo se bosta uvrstili najboljši dve repre-

zentanci iz skupine. Nemčija, ki je le z dvema goloma prednosti zmagala v Švici, ima štiri točke, Slovenija tri, Portugalska eno, Švica je na repu brez točke. Kakšen razplet predvidevate?

Švico moramo premagati še v gosteh, o naši zmagi na domačih tleh proti Portugalski sploh ne dvomim. Z Nemčijo se bomo udarili za prvo mesto. Menim, da naše možnosti nikakor niso majhne.

Kaj vam je dejal Vujović?

Kmalu po začetku drugega polčasa v Velenju me je nagovoril, češ da me čaka pomembna vloga v naši obrambni postavitvi. In res sem kmalu stopil na parket. Kasneje je dejal, da je zadovoljen z mojim učinkom.

Ko ste prvi v reprezentanci na levem krilu, ste obenem drugi v klubu. Splet okoliščin?

Da. Simon Razgor je zbolel, Darko Cingesar pa se je poškodoval. Toda doletela me je potrditev za moje prizadevno delo.

S svojimi 190 centimetri višine zelo dobro obvladujete »suhi list«, zahtevni rokometni met. Kaj vas še odlikuje?

Predvsem se osredotočam na igro v obrambi. Skušam kakovostno reagirati, tako da me nihče ne

more preigrati. Seveda pa najbolj uživam v protinapadih, ko lahko dosežem »poceni« zadetek.

V skupini B lige prvakov je na repu lestvice Zagreb z dvema točkama. Po tri sta osvojila Celje in Kristianstad, štiri Meškov, pet pa Szeged, ki ga boste gostili v soboto. Lahko zmagate?

Načrtujemo skalp enega od trenutnih velikanov evropskega rokometu. Proti Rhein Neckarju nam je spodletelo, upam, da nam pojutritšnjem ne bo. Pred svojim občinstvom si silno želimo zmagati. Veliko delo smo opravili v uvodnem krogu, ko smo ugnali Zagreb.

S Szegedom prihajajo vaši bivši tekmeči v državnem prvenstvu, Staš Skube, Mario Šoštarčič in Matej Gaber, pa tudi Gorbok (nekdanj Harbok), Källman, Buntič ...

Gostili bomo zelo močno zasedbo, ki letos igra odlično. Pred premorom zaradi reprezentančnih tekem je premagala Veszprem, kar pove vse. A doma se nikogar ne bojimo. Napovedujem dobro tekmo.

Že v torek pa boste gostili še Velenjčane. Ste še močnejši od njih?

Ceprav bo časa za počitek in regeneracijo zelo malo, ne dvomite,

da bomo točke zadržali doma.

Pogodbo s Celjem ste podpisali leta 2014, nato pa odšli v Maribor. Je bila odločitev pravilna?

Tedaj sem se sestal z vodstvom kluba, ki mi je svetovalo scenarij, ki se je tudi uresničil. Tedaj v celjski članski ekipi še ni bilo prostora zame. Posodili so me v mariborski klub, kjer sem pod vodstvom Marka Šibile napredoval na vseh področjih, tako tehnično, taktično in fizično. Po eni sezoni sem se vrnil v Zlatorog.

Kam stremite sedaj?

Dve želji sta se mi že izpolnili. Od malega sem razmišljal, kako lepo bi bilo zaigrati za celjsko člansko moštvo. Pred dnevi pa sem oblekel še reprezentančni dres. Zdaj bom skušal še izboljšati svojo igro, zato da bom lahko imel pomembno vlogo v slovenski reprezentanci in morebiti tudi v enem od evropskih velikanov.

Šola?

Zaključil sem srednjo ekonomsko šolo, študija pa se še nisem lotil. Trenutno se posvečam zgolj rokometu.

In dekletu?

Ja, seveda. Sem »zaseden«.

DEAN ŠUSTER
Foto: Grupa A

NA KRATKO

Znova prekratki

Prešov: Velenjski rokometišči so že drugič v tej sezoni gostovali pri Tatranu. Sprva so izgubili bitko za preboj v spodnji dom lige prvakov, nato pa še obračun lige Seha, s 34:30. Polovico golov Gorenja sta dala Luka Mitrovič (8) in Nejc Cehte (7). Velenjčani bodo imeli dovolj časa za pripravo na naslednjo tekmo lige Seha, v torek v Zlatorogu.

Preobrat v Ljubljani

Zalog: Hokejisti ECE Celja so se uvrstili v četrtfinale slovenskega pokala, kjer se bodo v svoji dvorani pomerili z Olimpijo, 28. ali 29. novembra. V torek so bili večji del tekme nemočni, Slavija je vodila s 3:0 in 4:1. Toda v zadnji tretjini so strnili vrste in izid izenačili (dva gola je dal Nejc Kastelic, po enega Aljaž Ogrizek in Davor Rakanovič), zmagali pa v šesti minuti podaljška, ko je za veselje poskrbel Matic Zupanc.

Na občinski praznik

Ljubljana: Laški košarkarji so slavili v Stožicah. Olimpijo so v sklepnem dejanju 5. kroga 1. slovenske lige premagali

z 81:74. Jan Špan je ob sedmih asistencah dosegel 19 točk, Igor Tratnik 18, Ramo Rizvič 16. Košarkarji Zlatoroga so se tako ob prazniku Občine Laško s četrto zmago povzpeli na vrh lestvice, ki si ga delijo s Krko, Heliosom in Hopsi.

Milovac najbolj natančen

Celje: Tekmovanje v 2. slovenski ligi za košarkarje so dobro začeli Celjani. V uvodu so po dveh podaljških ugnali Grosuplje, nato pa so bili s 70:67 boljše od Plame Pur iz Ilirske Bistrice. Najboljša strelca sta bila Luka Milovac z 21 in Samo Udrih z 20 točkami. Včeraj je moštvo trenerja Jerneja Kobaleta odigralo zaostalo tekmo v Črnomlju s Kolpo, v soboto pa bo gostovalo pri Konjičanih, ki so zmagali na vseh treh tekmah. Šoštanjska Elektra je s tremi porazi na dnu lestvice.

Plavalci za pokal Celja

Zrenjanin: Plavalci celjskega Neptuna so uspešno nastopili na mitingu Srbija grand prix 2016. Anemari Košak je osvojila dve prvi mesti, na 50 m prosto in hrbtno, druga je bila na 100 prosto in tretja na 100 hrbtno. Taja Gerčer je bila

druga na 200 hrbtno, Mitja Horvat pa tretji na 400 metrov. Neptun bo v soboto in nedeljo v bazenu Golovec organiziral 31. mednarodni miting za Pokal mesta Celje.

Zelo uspešne

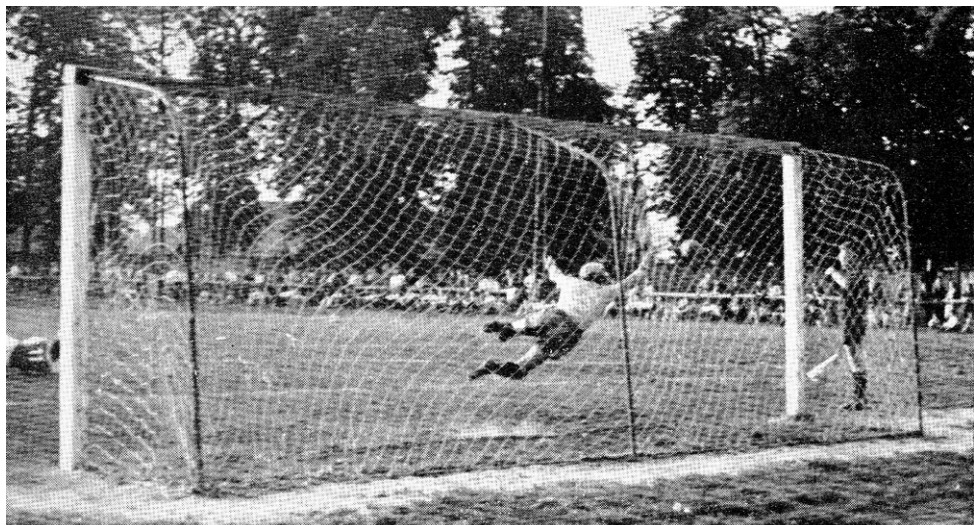
Celje: Košarkarice Athletea so v infarktni tekmi lige WABA po treh podaljških ugnale črnogorsko Budućnost s 83:79 (Prezelj 23, Potočnik 16), nato pa v domačem derbiju »povozile« Ilirijo s 73:54 (Marić 11, Evans 10).

Priznanje za Janca

Dunaj: Evropska rokometna zveza je sevniškega rokometarja, slovenskega reprezentanta in člana Celja Pivovarne Laško Blaža Janca razglasila za najboljšega igralca v mesecu oktobru. Po zadnjem krogu lige prvakov je bil izbran tudi v idealno sedmerico kroga. Na Švedskem je sicer krilni igralec srečanje odigral na položaju desnega zunanega napadalca in zabil kar devet zadetkov za pomembno točko proti Kristianstadu. (DŠ)

Od Glazije in Skalne kleti do Zlatoroga

Vsa igrišča celjskih rokometašev – 1. del

Igrišče na Glaziji leta 1949. Vratar velikega rokometa Henrik Šmid - Hajni na mednarodni tekmi z dunajskim Unionom (Foto: arhiv RK CPL)

Igrišče Skalna klet na črnem »lešu« pomladi 1960 – druge neuspešne kvalifikacije Celjanov za vstop v republiško ligo (Foto: arhiv Viktorja Berka)

Igrišče TVD Partizan – mesto pri gimnaziji – slovenski derbi ŽRK Celje – Rudar Trbovlje (11:17) v 1. jugoslovanski ligi jeseni 1966 pred 2.000 gledalci. Z leve v belem dresu Celjana Niko Markovič in Tone Goršič (Foto: arhiv Toneta Goršiča)

Čeprav je Celje v šestdesetih in do sredine sedemdesetih let prejšnjega stoletja v rokometni infrastrukturi (igriščih) zaostajalo za Trbovljami, Mariborom in še posebej za Ljubljano (Hala Tivoli, zgrajena leta 1965), pa je z izgradnjo dvorane Zlatorog leta 2003 tudi po tej plati postalo nesporno središče rokometu v Sloveniji.

Še pred ustanovitvijo kluba so celjski rokometaši pred in med drugo svetovno vojno trenirali na lepo urejenem igrišču v Čretu, do leta 1944 pa nastopili na več prijateljskih tekmah in prvenstvu Štajerske v sosednji Avstriji. Veliki rokometaši so Celjani bolj množično pričeli igrati leta 1946, po združitvi Celja in Olimpa leta 1947 ter z ustanovitvijo centralnega športnega društva Kladivar pa so celjski rokometaši dobili svoj prvi sedež in domovanje na igriščih na Glaziji in na Skalni kleti. Najpomembnejše tekme so igrali na Glaziji, igrišče na Skalni kleti s črnim »lešem« pa na začetku uporabljali predvsem za treninge. Prvo uradno tekmo v velikem rokometu so Celja-

ni odigrali 29. aprila 1949 na Glaziji proti ekipi Enotnosti iz Ljubljane (20:2), zadnjo, v kateri so se pomerili »stari« in »mladi«, pa ob proslavi 15-letnice RK Kladivar 21. novembra 1964.

Mali rokometaši na Skalni kleti

Celjski rokometaši so se v malem rokometu prvič predstavili leta 1951 s propagandno tekmo proti Ljubljani (43:4) na v te namene postavljenem začasnem igrišču na betonu pred železniško postajo, trenirali pa so na črnem »lešu« Skalne kleti, kjer so odigrali tudi prve uradne tekme v mariborski podzvezi 1954/55. Na tem igrišču so bile od 5. do 6. julija 1958 na republiškem turnirju z udeležbo štirih ekip odigrane tudi zadnje uradne tekme velikega rokometa v Sloveniji.

Istega leta (1958) se je pričela bitka za primat v malem rokometu med mestnima tekmečema ŽRK Celje in TVD Partizan – mesto, čigar člani so trenirali in z mlajšimi selekcijami (mladinci, pionirji ...) nastopali na peščenem igrišču sedanje

Gimnazije Celje – Center. Po združitvi obeh ekip leta 1964 so na tem igrišču Celjani odigrali jesenski del prve sezone 1966/67 v 1. jugoslovanski ligi, tudi najbolj odmeven in obiskan slovenski derbi: ŽRK Celje – Rudar Trbovlje. Zaradi neustreznega igrišča in zapore po izgredu na tekmi z Dinamom iz Pančeva jeseni 1966 so celjski rokometaši štiri domače tekme morali odigrati v Mariboru in Trbovljah, sezono pa spomladi 1967 končali na razširjenem in asfaltiranem košarkarskem igrišču na Skalni kleti, prirejenem za rokometa. Na njem so se Celjani spomladi 1968 preko kvalifikacij vrnili med jugoslovansko elito in tu nastopali tri sezone (1968–1971). Zadnjo tekmo na legendarni Skalni kleti so odigrali 9. maja 1976 v 2. zvezni ligi proti večnemu tekmeču Slovanu. Skalna klet je bila domovanje celjskih rokometašev trideset let – od začetkov organiziranega igranja rokometu v Celju leta 1946.

Naslednjič: Od Glazije in Skalne kleti do Zlatoroga – 2. (42. del)

Zadnja tekma na Skalni kleti 9. maja 1976 – derbi s Slovanom (31:29) pred rekordnim številom gledalcev (2.500). V ospredju vratar Celjanov Ernest Marguč – Mic (Foto: arhiv RK CPL)

KUPON NAJBOLJŠA EKIPA VSEH ČASOV CELJSKEGA ROKOMETA

DESNA KRILA:

1.
2.
3.

Ime in priimek

Naslov

Poštna številka in kraj

Izpolnjeni kupon pošljite na naslov: NT&RC d. o. o., Prešernova 19, 3000 Celje.

Najboljši rokometaši Celja vseh časov (1961–2016)

Najboljša sedmerica po izboru bralcev

Ob koncu nadaljevanj o zgodovini celjskega rokometu, ki letos praznuje sedemdeseto obletnico delovanja, razpisujemo nagradno glasovanje za najboljšo postavo (sedmerico) vseh časov med letoma 1961 in 2016. V izbor vam ponujamo svoj predlog igralcev po posameznih igralnih mestih, lahko pa dodate tudi kateregakoli drugega igralca, ki je v tem obdobju nastopal za člansko ekipo Celja. Na priloženo glasovnico vpišite ime in priimek igralca prve (3 točke), druge (2 toč-

ki) in tretje postave (1 točka) ter po pošti s svojimi podatki pošljite na naš naslov: Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Po končanem glasovanju bomo izžrebali deset bralcev, ki bodo prejeli knjigo Andreja Šušteriča z naslovom Zgodovina celjskega rokometu – od začetkov rokometu v Celju in ustanovitve kluba do naslova evropskih klubskih prvakov. Rezultate glasovanja za najboljšo postavo rokometašev Celja vseh časov in imena izžrebancev bomo objavili v Novem tedniku.

Desno krilo

Andrej Savodnik
Niko Markovič
Bogdan Povalej
Vlado Bojović
Aleš Praznik
Srečko Mahnič
Roman Pungartnik
Tomaž Ocvirk
Žikica Milosavljevič
Dragan Gajič
Nikola Kojić
Matjaž Brumen
Gašper Marguč
Blaž Janc
Gal Marguč

»Bojim se črnega scenarija«

Robert Pevnik dokončno zapustil Nogometni klub Celje

V 16. krogu 1. slovenske nogometne lige sta kluba z našega območja osvojila zgolj točko – brez doseženega gola. Rudar je gostil ekipo Aluminija (0:0), Celjani so se v Ljudskem vrtu morali sprijazniti s porazom proti Mariboru (2:0). Še vedno so na lestvici četrtri, toda po zaslugi točk, ki jih je ekipa zbrala pod vodstvom nekdanjega trenerja Roberta Pevnika.

Razburjenje po njegovi nerazumljivi zamenjavi se še ni poglelo. Klub mu je sicer ponudil mesto vodje Šolskega nogometnega centra (ŠNC) in trenerja mladincev.

V zadnjih štirih tekmah je celjsko moštvo iztržilo zgolj štiri točke. Najbolj v oči bode visok domač poraz s Krškim. Ob koncu vaše celjske epizode ste zmagali proti Aluminiju. Kaj je sledilo?

Z disciplinirano igro smo ugnali ekipo, s katero imajo vsi težave in je iz Maribora odnesla celo vse tri točke. Nato je odločil vpliv novih vlagateljev. Imeli smo trening v fitnessu, ko je prišel športni direktor Spasoje Bulajič in mi rekel, da je nekaj zelo narobe. Da bo vse jasno naslednji dan na sestanku. Izvedel sem, da je dan prej zasedal upravni odbor in da je Ihor Dedišin zahteval moj odhod.

S kom ste se sestali?

Z Bulajičem, Dedišinom ter predsednikom kluba Stevanom Đorđevićem.

Kako ste se sporazumevali?

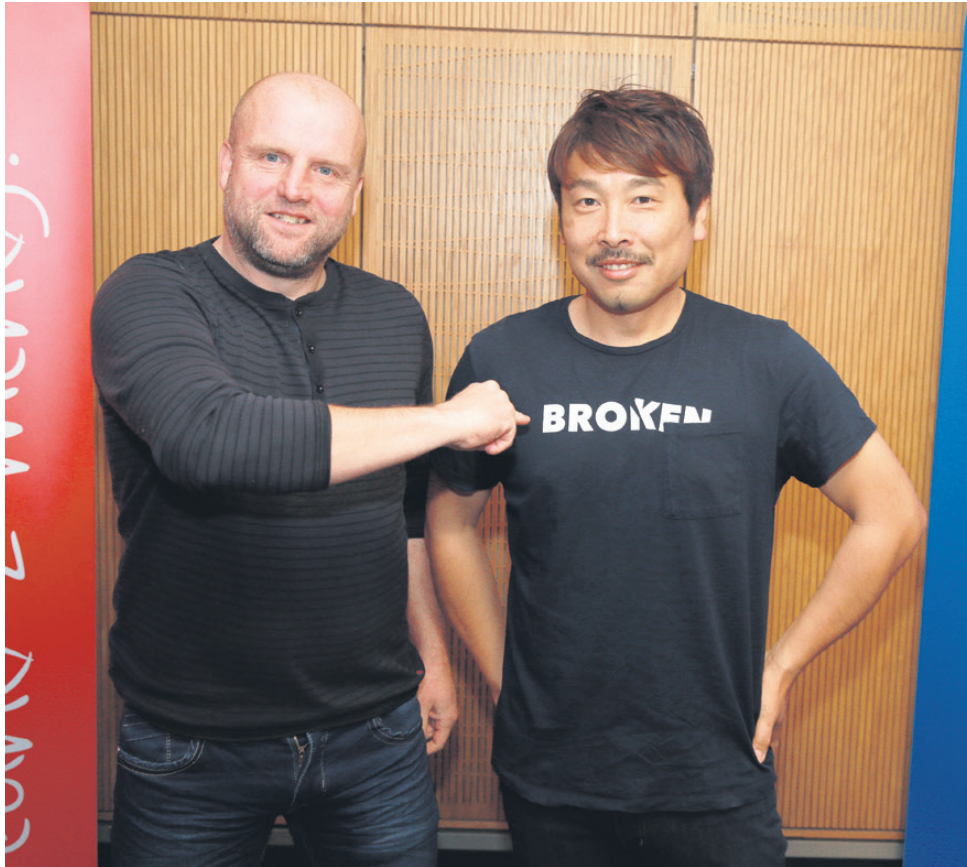
Dedišin zna malce po poljsko tako kot jaz, malo tudi srbohrvaško. Poudaril je, da sem zelo dobro opravil svoje delo, toda obenem hoče imeti svojega trenerja, svojega človeka, s katerim ima boljše komunikacijo.

Kdor daje denar, naj tudi odloča, pravijo. A Đorđević je izrecno poudaril, da Dedišin ni zahteval nikakršne kadrovske menjave. Kmalu zatem pa so odstavili prvega trenerja kluba ...

Še prej so zamenjali športnega direktorja Sebastjana Gobca. Nasledil ga je Bulajič. Gobec, igralna legenda kluba, je na stadionu cel dan. Očitno želi tukaj ostati celotno življenje. To sem si želel tudi sam, a mi niso dopustili.

Štiri sezone po osamosvojitvi ste garali v celjskem dresu, ste Polzelan, ki živi v Slovenskih Konjicah.

»Mnogi podcenjujejo slovensko ligo. Tuji trenerji pridejo k nam in mislijo, da bodo nekatere stvari z lahkoto opravili.«

Robert Pevnik pomenljivo kaže na napis na Japončevi majici, češ da so jima »zlomili srce«.

»Sprejel sem odločitev, morebiti najtežjo v svojem življenju. Toda za kar odgovorjam, o tem hočem odločati.«

cah. Se sploh zavedajo, kaj so storili?

Menjave v nogometu se dogajajo. Toda moje moštvo je bilo v pozitivni seriji. Stavili smo novo ekipo. To nam je uspelo brez Cvijanoviča, Rahmanovič je bil poškodovan, Volaš se je počasi vračal. Igrali so mladi. Zdaj je moštvo zelo dobro. Očitno morajo biti sedaj cilji precej višji.

Na najbolj odgovornih mestih sta nedolgo nazaj igrala Vrhovec (zdaj Maribor) in Miškić (Olimpija). Vi ste ju nadomestili z Janezom Piškom in Ninom Pungarškom.

Nisem jima ponudil priložnosti jaz, temveč sta me v to prisilila. To sta si priborila. Na primer Nino je bil na treningih najboljši igralec. V Celje je v preteklosti prihajalo in iz njega odhajalo ogromno igralcev, naši mladi nogometaši pa so igrali za druge klube. Poudariti moram, da sem Celje prevzel, ko je bilo na predzadnjem mestu. Če ne bi ostali v 1. ligi, ne bi prodali Vrhovca, Miškića, Omoregia.

Tudi zato so vam v Areni Petrol ponudili nadaljevanje sodelovanja.

Pred tekmo z Aluminijem so igralci med treningom slišali predsednika kluba, ki je dejal, da me čaka nova pogodba, ki jo pripravlja Bulajič. V ponedeljek, ko bi jo morali podaljšati za dve sezone, je bil z mano le Gobec. Nikogar drugega ni bilo. Na-

slednji dan so me zamenjali. Bilo je poniževalno.

Zakaj je zavlačeval Bulajič?

Rekel je, da je pogodbo en teden nosil v torbi in da mu je žal, da je nisva podpisala.

Ste deležni nadomestila, ker je bila dosedanja prekinjena brez pravega razloga?

Za to je poskrbel predsednik kluba.

Nemudoma so vam ponudili delo pri mlajših selekcijah. Dolgo ste oklevali. Ste preverjali »teren«?

Vsekakor. Ponudba mi ni bila pod častjo. S Keijom Hoshikawo sva analizirala strokovno sestavo Šolskega nogometnega centra Celje. Zahteval sem, da pripeljejo trenerja vratarjev, saj pri zadevni Amel Mujčinovič kmalu ne bo zmogel vsega, in še dva izkušenejša trenerja. A je Dedišin odvrnil, da trenutno za to ni denarja. Ko sem uvidel, da bom odgovarjal za dosežke, odločal pa bolj malo, sem se odločil, da ponudbe ne sprejemem. Pa čeprav je bila pogodba zelo mamljiva.

Kolebali ste tudi zaradi ponujenega denarja. Pri 47 letih imate družino, za katero je treba skrbeti, nogometni kruh pa je sila nepredvidljiv. Katja vam je rodila Katinko, ki je stara sedem let, in Lukasa, ki je privekal pred poldrugim letom. Je bilo kočljivo?

Katja je najbolje vedela, kako dolgo sem čakal na pri-

ložnost v Celju. Sprejel sem odločitev, morebiti najtežjo v svojem življenju. Toda za kar odgovorjam, o tem hočem odločati. Ko je izbranka pregledala pogodbo, je bila odločitev zelo lahka. Podprla me je. Ve, kakšen sem.

Bi v ŠNC sodeloval tudi Kei, ki mu izjemno zaupate?

Njega plačuje japonska nogometna agencija. Za nas je bil zastoj. Klub mu je moral urediti le prebivališče in prehrano. Obenem dela analize za Evropsko nogometno zvezo. Finančno je preskrbljen in neodvisen. Imel bi veliko dela v ŠNC.

Če se prav spominjam, ste bili optimist glede prihoda ukrajinskih vlagateljev?

Res je, želel sem najbolje celjskemu klubu. Marsikje prihajajo tuji vlagatelji. In imajo svoje zahteve. Upam, da bodo v Areni Ukrajinci izpolnili, kar so obljubili.

»Pred tekmo z Aluminijem so igralci med treningom slišali predsednika kluba, ki je dejal, da me čaka nova pogodba, ki jo pripravlja Bulajič.«

Zaenkrat se še nič ne pozna. Bojim se črnega scenarija ...

Ima predsednik Đorđević slabo vest?

Če mi je ponudil novo pogodbo, naslednji dan pa ... Cilj pred sezono je bil uveljavitev čim več mladih igralcev. To smo izpolnili, obenem pa smo bili še visoko na lestvici.

Zakaj se je govorilo, da sta z Bulajičem dobro sodelovala pri Rudarju?

Ne vem. V Velenju od septembra do decembra nisem prejel niti evra. Šele s prihodom predsednika Mitje Kamenika se je vse spremenilo. Končno smo podpisali pogodbo, toda precej manj ugodno zame, kot mi je bila prvotno obljubljena. Kar sva se dogovorila z Bulajičem, ni bilo nič izpolnjenega.

Kam sedaj?

Po dveh tednih se »dvigujem« po psihološkem šoku. S Keijem analizirava nogometne tekme in načine vadbe. Delam vse, da bom kmalu spet »stari Pevnik«.

Celjski nogometaši so se v Mariboru »odprli« in bili hitro kaznovani. Po tekmi z Olimpijo ste mi dejali, da to ni ustrezno proti takoakovostnim moštvom.

Mnogi podcenjujejo slovensko ligo. Tuji trenerji pridejo k nam in mislijo, da bodo nekatere stvari z lahkoto opravili. Potem začnejo spreminjati mnenje. Igorja Jovičevića spoštujem in mu želim, da bo zmagoval. S Celjem, ki sem ga sam sestavil. Ne odpiram šampanjca, ko

Lestvica 1. SNL

OLIMPIJA	16	11	2	3	23:11	35
MARIBOR	16	10	4	2	28:12	34
DOMŽALE	16	9	2	5	36:17	29
CELJE	16	7	2	7	17:18	23
GORICA	16	6	3	7	18:21	21
LUKA KOPER	16	6	3	7	17:20	21
RUDAR	16	5	5	6	21:19	20
KRŠKO	16	4	6	6	17:24	18
ALUMINIJ	16	3	6	7	13:21	15
KALCER	16	0	5	11	12:39	5

izgubi moj naslednik na trenerski klopi!

Vodilni hrvaški klubi Rijeka, Dinamo in Hajduk imajo Slovence v svojih vrstah, Matjažu Keku in Marijanu Pušniku sta zapupani mega vlogi. Vas to preseneča?

Pokazala sta, da Slovenci znamo igrati nogomet oziroma da imamo znanje o njem. Hrvaška je specifična nogometna država. Mislijo, da imajo najboljše igralce in trenerje. To predrznost znajo izkoristiti, saj njihova reprezentanca dosega odmevne uspehe. Kek ima pravo vizijo in če bo prvak z Rijeke, kar mu zelo želim, bo skoraj vsem zavezal jezike.

Kaj pa »važ« Osijek, za katerega ste igrali v 1. jugoslovanski ligi?

S športnim direktorjem Alenom Petrovičem sva stalno v stikih. Tudi slavonski klub ima tujega vlagatelja, a si je obenem zastavil jasen cilj, osvojitve tretjega mesta.

DEAN ŠUSTER

Foto: SHERPA

Slovenska nogometna reprezentanca se je v začetku tedna zbrala na Brdu pri Kranju in začela priprave na jutrišnjo tekmo na Malti. V njej so kar trije igralci, ki so kariere začeli pri celjskem nogometnem klubu Šampionu, in sicer Boban Jovič, Antonio Mlinar Delamea in Benjamin Verbič.

najem
dvorane za
rekreacijo

(mali nogomet, mini rokomet, košarka, borilne veščine)

Informacije na recepciji

040 50 20 60 ali 03 4281440

TOP FIT

www.top-fit.si

MOTORNA VOZILA

KUPIM

AVTO, lahko poškodovan ali v okvari, od letnika 2000 naprej, kupim. Telefon 041 567-747. 2513

STROJI

PRODAM

MIKSER Inox za miksanje krmne hrane prodam. Telefon 041 999-910. p
TRAKTOR Steyr, letnik 1974, 45 KM, generalno obnovljen in Steyr 430, 30 KM, pripravljen za takojšnje delo, prodam. Telefon 041 645-898. 2503

BONAFIN
Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.
PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.
Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

KOSO z grebenom za Gorenje Muta, okrogli priklop, prodam. Telefon 070 803-395. 4518
CIRKULAR s trifaznim motorjem, moč 4 Kw, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 209-078. 2525
TRAKTOR Tomo Vinkovič 732, letnik 1986, v brezhibnem stanju, prodam. Telefon 051 889-298. 2536
TRAKTOR Zetor, starejši letnik, vreden ogleda, prodam zaradi starosti. Telefon 070 284-472. 2557

HIDRAVLICNI CEPILNIKI DRV LANCAN™
POVEZOVALNIK DRV LANCAN™
KROŽNE ŽAGE S TRAKOM LANCAN™

- NOVI MODELI CEPILNIKOV!
- V MARCU AKCIJA, PREVERITE PRI VAŠEM PRODAJALCU!

Zahtevajte brezplačen katalog:
03 828 16 11

LANCMAN™

www.lancman.si

GOMARK
trgovina in proizvodnja d.o.o.
GOMARK d.o.o., ČEPLJE 52, SI-3505 VRANJSKO

KUPIM

MOTOKULTIVATOR Muta, Bcs ali Labin, lahko za popravilo, kupim. Telefon 051 681-856. š 80
TRAKTOR Zetor, lmt, Ursus, Univerzal, Štore, Deutz ali Tomo Vinkovič, kupim. Letnik in model nista pomembna. Kupim tudi ostalo kmetijsko mehanizacijo. Telefon 031 562-809. p
TRAKTOR, do 90 KM, lahko je poškodovan ali v okvari, kupim. Telefon 040 507-060. 2513

GORDANA
astrologinja
jasnovidnost
BIOTERAPIJE

GSM
041 404 935

Dražično Kramar, Savinova 7, Celje

POSEST

PRODAM

PARCELO, komunalno urejeno, približno 2.000 m², v okolici Šentjurja, vrhunska lokacija, prodam. Telefon 041 743-383. 2477
V LAŠKEM prodam stanovanjsko hišo, generalno adaptirano, na novo streha, fasada Demit, okna, elektrika, voda, kanalizacija, delno opremljeno, takoj vseljiva, tloris 90 m², parcela 360 m². V račun vzamem stanovanje. Telefon 041 645-898. 2505
V ŠENTJURJU, na elitni lokaciji v Hruševcu, prodam dve gradbeni parceli po 430 m². Infrastruktura urejena. Ugodno. Telefon 031 375-646. 2504
SAMOSTOJNO hišo na Ostrožnem, čudovita lokacija, prodam za 148.000 EUR. Telefon 031 620-506. 2515
PARCELO, 1.651 m², Grobelno, na lepi, sončni legi, prodam. Telefon 068 626-816. 2540
CELJE. Prodamo enostanovanjsko moderno zasnovano dobro ohranjeno hišo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 548-5424. 2545
V ŠMARTNEM ob Dreti prodam ali oddam v najem stanovanjsko hišo, gospodarsko poslopje in 0,5 ha njive. Telefon 031 695-208. p
DEL vinograda v Virštanju, z gradbeno parcelo, prodam. Telefon 040 211-346. p
ODDAM
OPREMLJENO stanovanjsko hišo v Šentjurju na Cesti kozjanskega odreda oddam v najem Romom za 360 dni. Telefon 051 647-199. 2653

ODDAM

OPREMLJENO stanovanjsko hišo v Šentjurju na Cesti kozjanskega odreda oddam v najem Romom za 360 dni. Telefon 051 647-199. 2653

STANOVANJE

PRODAM

DVOSOBNO stanovanje, 53 m², v Celju (Otok), prodamo. Za vse informacije kličite telefonsko številko 041 708-198. 2549

ODDAM

NA Otoku oddam ali prodam enosobno stanovanje. Telefon 031 687-043. 2506
OPREMLJENO stanovanje z balkonom, 72 m², v pritličju, za dve osebi ali manjšo družino in sobo z lastnim vhomom, za eno osebo, oddam. Telefon 041 650-737. 2543

Hodimo po naši hiši
in vse nas spominja na tebe,
na naše skupne trenutke
življenja.
Neskončno veliko
ljubezni je v nas ...

V SPOMIN

IGO PERNOVŠEK

iz Celja
(30. 7. 1956 – 11. 11. 2013)

Hvala vsem, ki prižigate svečke na njegovem grobu
in z lepo mislijo častite spomin nanj.

Žena Tatjana, hčerki Maruša in Nataša,
sestra Nives

2560

GARAŽA

ODDAM

GARAŽO v Vrnčevi ulici, pri blokkih, oddam v najem. Telefon 041 818-899, popoldan. 2555

OPREMA

PRODAM

STARINSKO kredenco, oreh, staro več kot 100 let, beli marmor, obnovljeno, ugodno prodam. Telefon 041 743-750. 2508

AKUSTIKA

PRODAM

NERABLJENI diatonični harmoniki, velikost 34 in 36 cm, C, F, B, s tremi poltoni, prodam. Telefon 031 485-488. 2550

ŽIVALI

PRODAM

NESNICE rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Perutninarstvo, Vzreja nesnic Tibaut, telefon (02) 582-1401. n
PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 do 300 kg, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 2347
PRAŠIČE, od 130 do 200 kg, prodamo. Telefon 041 708-978, 031 569-287. 2441
KRAVO simentalko, brejo v 9. mesecu, tretjega teleta, prodam. Telefon 031 298-192. 2494

PRAŠIČE, od 30 do 250 kg in izločene svinje, domača hrana in dostava, prodamo. Zbiramo tudi naročila za koline. Telefon 031 311-476. p

TELICO simentalko, brejo v devetem mesecu, prodam. Telefon 070 445-858. 2509

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave in črne barve, pred nesnostjo, pripeljemo na dom, prodam. Telefon 070 545-481. p

ODOJKE, od 20 do 40 kg, svinje in »bikone«, od 70 do 120 kg, prodam. Telefon 041 916-939. 2485

DVA bikca, stara 9 in 4 mesece in dve telički, stari 4 in 2 meseca, pasma ls, prodamo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 5774-126 ali 031 858-063. 2527

BIKCA simentalka prodam. Telefon 041 941-881. 2534

TELIČKO simentalko, težko 180 kg in prašiča, domače reje, težkega 200 kg, prodamo. Telefon 031 621-055. 2535

TELIČKO simentalko, težko 200 kg, vajeno paše, prodam. Telefon 041 794-332. 2533

TELIČKO simentalko, staro 15 dni, prodam. Telefon 070 250-441. 2406

PRAŠIČA, 140 kg, kuhana hrana in teličko, prodam. Telefon 041 201-335. 2539

BIKCA simentalka, starega 3 tedne, prodam. Telefon 031 447-195. 2538

TELIČKO limuzin, težko 250 kg, prodam. Telefon 041 725-055. š

PRAŠIČE, od 100 do 200 kg, mesni tip, možna dostava, prodam. Telefon 041 725-055. š

PRAŠIČE, težke približno 80 kg in mlade svinje za zakol, od 180 do 240 kg, domača hrana, prodamo. Telefon (03) 5808-112, 031 836-175. š 85

TRI krave: kravo s teletom, šest mesecev brejo kravo in kravo, prva telitev, vse so pašne, mlekarike in simentalke, prodam. Telefon 041 522-571, Ponikva. 2531

V šumenju vetra
slišim Tvoj glas.
V šopku cvetja vidim obraz.
Senca spomina in bolečina –
oboje se v dušo zajeda ...

V SPOMIN

15. novembra bosta minili dve
žalostni leti, kar nas je zapustil
dragi mož, ata, stari ata, dedi,
pradedi in tast

MILAN ŠMID

z Blatnega Vrha
(6. 6. 1929 – 15. 11. 2014)

Pogrešamo Te vsak trenutek – svet je tako prazen,
ker Te več ni.
Hvala vsem, ki ga ohranjate v svojih mislih.

Vsi Tvoji

2520

Draga mama,
odšla si tja
v večni mir,
kjer ni bolečin in ni trpljenja.

ZAHVALA

V 95. letu nas je zapustila
draga mama, tašča, babica,
prababica in teta

ROZALIJA HORJAK

rojena Požin
z Obrežja pri Radečah
(3. 9. 1922 – 15. 10. 2016)

Hvala vsem, ki ste se prišli poklonit njej v spomin,
nam pa izreči iskreno sožalje. Hvala za cvetje in sveče.
Hvala gospodu župniku Miru Bergelju, cvetličar-
ni Zelena pika, pogrebni službi Komunale Radeče
in pevcem za pesmi slovesa.

Posebej se zahvaljujemo oskrbovankam CSD Laško-
-Radeče, ki ste našo mamo tako lepo negovale kar
nekaj let. Hvala vsem.

Žalujoči vsi tvoji

2537

TELICO simentalko, staro deset mesecev, prodamo. Telefon 041 210-105. 2541

PRAŠIČE, težke od 120 do 200 kg, ugodno prodamo. Telefon 031 832-520. 2542

DOLORES
astrologinja
090 64 30

NIKI FRANJO KEDER s.p.
cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po ceniku vašega operaterja

DVA bikca, 220 in 190 kg, prodam. Telefon (03) 5461-380. 2547

KRAVO za zakol prodamo ali menjamo za teličko, staro do enega meseca. Dve telici, težki 350 kg, prodamo. Telefon 031 581-087. 2551

BIKCA simentalka, težkega 230 kg, prodam. Telefon 041 588-277, 040 438-228. 2554

TELIČKO in bikca simentalka, težka 200 kg, prodam. Telefon (03) 5739-408, 070 222-293. L 208

TELIČKO, težko približno 180 kg, prodam. Telefon 041 783-116, Alojz. 2559

KUPIM

DEBELE, suhe, krave in telice kupujem. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. š 55

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

ARONIJA, sok, sveži, naravni, prodam. Telefon 041 743-383. 2477

ARONIJA, sadike, 4 leta, prodam. Telefon 041 743-383. 2477

KRMNO peso ugodno prodam. Telefon 041 892-601. 2514

BALE, silažne, kakovostno rezane, ugodno prodam. Telefon 031 612-160. L 213

LUŠČENO koruzo in krmni krompir prodam. Telefon 041 663-137 ali (03) 5778-182. 2448

OSTALO

PRODAM

BRZOPARILNIKE (alfe) prodam. Telefon 030 929-205. 1821

BIKCA simentalka, 170 do 180 kg, telička simentalka, 180 do 200 kg in plug lmt visoki klirens, 12 col, prodam. Telefon 041 824-851. 2476

DRVA, bukova, suha, prodam. Cena 50 EUR/m³. Telefon 041 697-819. L 209

novi tednik
NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Telefonska številka:

Datum rojstva:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejema vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

*Ljuba mama!
Sedaj nisi več tam,
kjer si bila,
ampak si povsod tam,
kjer smo mi.
Vedno boš z nami
v naših srcih,
mislih in dejanjih.*

ZAHVALA

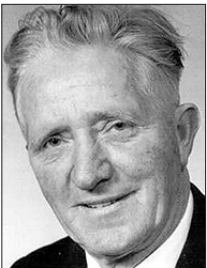
Ob nenadomestljivi izgubi ljube mame, babice in prababice Jaje, sestre in tete

**STANISLAVE
MARIJE OSET**

rojene Gobec
iz Šentjurja, Cesta na Rifnik 1
(9. 11. 1933 – 20. 10. 2016)

se iz srca zahvaljujemo vsem, ki ste jo imeli radi in ki ste jo spoštovali.
Hvala vsem, ki žalujete z nami.

Vsi njeni dragi

V SPOMIN

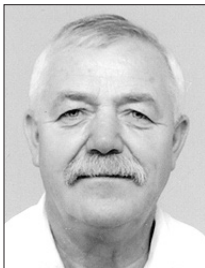
**MIHAEL
DOBRŠEK**

z Blatnega Vrha
(27. 10. 1927 – 31. 10. 2006)

Minilo je deset let, kar si nas zapustil,
dragi mož, ata, stari ata, brat in stric.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ob njunem grobu stojite,
prižigate svečke in z nami lepe misli nanju delite.

Vajini domači

**DANI
DOBRŠEK**

z Mrzlega Polja
(11. 12. 1953 – 14. 11. 2013)

Minila so tri leta, kar te ni več med nami,
dragi sin, brat in stric.

Š 84

*Ne bomo jokali,
ker si odšla,
hvaležni smo, ker si bila.*

ZAHVALA

V 86. letu nas je zapustila
žena, mama, stara mama
in prababica

MINKA TOVORNIK

iz Šentvida pri Planini

Zahvaljujemo se vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti ter darovali sveče, cvetje in za maše. Iskrena zahvala kolektivoma ZD Planina in Šentjur za medicinsko oskrbo in lajšanje bolečin, gospodu župniku za opravljen obred, pevcem, govornikom pravnukoma Luciji in Tomažu ter Mojci Nuč. Za vedno jo bomo ohranili v lepem spominu.

Žalujoci: mož Tonček ter hčerke Milena, Danica, Mihela in Rezika z družinami

2502

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Po težki bolezni
nas je zapustil
dragi mož, oče in dedek

ANTON TOJNKO

iz Brodarjeve ulice 29 v Celju
(13. 1. 1933 – 21. 10. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za izražena ustna in pisna sožalja ter darovano cvetje, sveče in svete maše. Zahvala tudi gospodu župniku Srečku Hrenu za opravljen obred in sveto mašo ter Splošni bolnišnici Celje. Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti in z nami delili bolečino slovesa.

Žalujoci vsi njegovi

2500

*Srce je omagalo,
tvoj dih je zastal,
a nate spomin
bo večno ostal.*

ZAHVALA

Zapustila nas je draga žena,
mama in stara mama

STANISLAVA JOHAN

rojena Selič
iz Javorja 12, Gorica pri Slivnici
(7. 5. 1935 – 28. 10. 2016)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, znancem in kolektivu Tegometall, d. o. o., za izrečeno sožalje, besede tolažbe ter darovane svete maše, sveče, denarno pomoč in cvetje. Posebna zahvala je namenjena zdravniškem osebju Splošne bolnišnice Celje – oddelku za bolezni prebavil. Zahvaljujemo se tudi pogrebni službi Zagajšek za organizacijo pogreba, pevcem Sv. Urban, Štefanskim fantom in gospodu župniku Marku Šramlu za lepo opravljen obred.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej za vsak ljubeč stisk roke in iskrene besede sožalja.

Žalujoci vsi njeni

2556

BUKOVA drva, možnost razreza in dostave, okolica Celja, prodam. Cena po dogovoru. Telefon 041 472-380. 2491

NOVE gume, 160-70-13, s platišči, poceni prodam. Cena po dogovoru. Telefon 051 654-944. 2528

ČRNO belo telico, brejo 5 mesecev, težko 600 kg in uležan hlevski gnoj prodam. Telefon 031 407-219. 2512

VSE IZ INOXA NUDI
Raminoks d.o.o.,
Kopaliska 3, Kidričevo
Ograje, ograjni elementi, okovje
za sanitarne kabine, cevi,
pločevina, vijaki, dimniki.
Obiščite jih!
Tel.: 02/780 99 26
www.raminnox.si

**ODKUP HRASTOVE
HLODOVINE**
041 420 111 • 041 954 206
Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

TELICO, 270 kg, bika, 360 kg, simentalca in kosilnico BCS 110, prodam. Telefon 041 222-762. 2558

radio celje

LADIJSKI pod, debelina 12, 16 in 22 mm, bruna in les za ostrežje, možna dostava, prodam. Telefon 051 890-761. 2530

DRVA, suha, smreka in lipa, z dostavo, prodam po ugodni ceni. Telefon 040 211-346. p

ZMENKI

SEM 49-letni upokojenec s podeželja, razočaran, nekadilec, nealkoholik, višje postave, veseljak, s svojo hišo in z avtomobilom. Iščem resno pošteno delovno kuharico srednjih let, lahko s službo ali upokojenko. Ostalo po dogovoru. Telefon 031 579-068.2492

**Ženitna posredovalnica
ZAUPANJE**

Zanimive ponudbe različnih starosti iz vse države

031 836 378

www.zau.si

ŽELIM spoznati vdovo, od 60 do 65 let, visoko približno 170 cm, za resno zvezo. Sem podjetnik, nekadilec, nealkoholik. Cenjene ponudbe pošljite na Novi tednik pod šifro TI K MENI. 2508

RAZNO

GRADITELJI, pozor! Po ugodnih cenah izdelujem peči in boilerje za centralno ogrevanje. Garancija za peči je 5 let. Tone Aplenc, Prekorje 29 a, telefon 541-5011, 041 531-976. 2546

IZVAJAMO posek, spravilo in odkup vseh vrst lesa. Telefon 040 211-346. Sima-les, Zagorje 31, 3261 Lesično. p

Poroke

Laško
Poročila sta se: Špela ŠAH in Mladen RACANOVIČ, oba iz Celja.

Velenje
Poročila sta se: Arnesa DRAGANOVIČ in Rasim TUR-SUNOVIČ, oba iz Velenja.

Žalec
Poročila sta se: Špela BEC iz Braslovč in Aleksander LIPOVŠEK iz Pongraca.

Smrti

Celje
Umrli so: Blaško ČOKARA iz Velenja, 58 let, Alenka PIN-TER iz Celja, 55 let, Stanislav MULEJ iz Prožinske vasi, 88 let, Ana Marija ŠELIH iz Celja, 83 let, Marjan REJC iz Celja, 92 let, Irena ANDREJ iz Košnice pri Celju, 55 let, Jože JANČIČ iz Migojnic, 73 let, Anton TOVORNIK iz Rimskih Toplic, 84 let.

Laško
Umrli je: Franc PEKLAR iz Trnovega, 79 let.

Žalec
Umrli sta: Stanka MOGU iz Letuša, 96 let, Franciška PEČOVNIK iz Tešove, 95 let.

CRI Celje rehabilitacija, proizvodnja, storitve, d. o. o.
Oblakova ulica 34, 3000 Celje

išče

mlajše osebe s poklicem ali brez, ki bi se želele priučiti veščin čevljarja za izdelavo ortopedске obutve. Od kandidatov pričakujemo ročne spretnosti in voljo do učenja.

Zainteresirani se zglasite v kadrovski službi CRI.

V SPOMIN

**DARKU
ALBREHTU**

iz Rečice pri Laškem
(17. 6. 1961 – 9. 11. 2015)

Težko je pozabiti človeka, ki ti je bil drag, še težje je izgubiti ga za vedno, a najtežje se je naučiti živeti brez njega ...

Hvala vsem, ki stojite z lepo mislijo ob njegovem grobu.

Vsi njegovi, ki ga neizmerno pogrešamo.

L 210

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 10. november

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15

20 vročih Radia Celje

TUJA LESTVICA

1. ROBBIE WILLIAMS - PARTY LIKE A RUSSIAN (5)

2. BRUNO MARS - 24K MAGIC (4)

3. JAMES ARTHUR - SAY YOU WON'T LET GO (5)

4. PARSON JAMES - SAD SONG (2)

5. SOPHIE ELLIS BEXTOR - CRYSTALLISE (2)

6. THE WEEKND FT. DAFT PUNK - STARBOY (4)

7. ARIANA GRANDE FT. NICKI MINAJ - SIDE TO SIDE (3)

8. CALVIN HARRIS - MY WAY (6)

9. TRAIN - PLAY THAT SONG (1)

10. FIFTH HARMONY - THATS MY GIRL (1)

DOMAČA LESTVICA

1. MANOUCHE - RECI MI DA (2)

2. GUŠTI FEAT. BORUT MAROLT - SVET (6)

3. KING FOO - KRISTAL (5)

4. JEANNETTE - PERMANENTNO MOJ (4)

5. VLADO KRESLIN - STARI KOMADI (2)

6. MISTERMARSH - ČIGAVA POJAVA ZABAVA (4)

7. LOMBARDO - MOJA KITARA (1)

8. GAŠPER RIFELJ - ČAS (3)

9. NEISHA - VRHOVI (1)

10. MOYA - LISTOV PLES (3)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:

COLONY HOUSE - LONELY GRACE - HOPE YOU UNDERSTAND

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:

KATARINA MALA - DVA ZA MENE SIDDHARTA - DO KONCA

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

Po slovensko s Katrco

1. Galop: Narodne noše

2. Kozjanski lumpi: Slovo od otroštva

3. Potepini: Nedostopna

4. Lojtrica: Zidar Pepi

5. Vihar: Ko pride čas

PETEK, 11. november

Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Celje)

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Poglejte v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

SOBOTA, 12. november

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

NEDELJA, 13. oktober

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, Marijan Pušnik, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke in pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

PONEDELJEK, 14. november

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po do-

mače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, Marijan Pušnik, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

TOREK, 15. november

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Stetoskop, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Ptuj)

SREDA, 16. november

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **11.15 Zeleni val**, 12.00 Novice, 13.00 Kulturni mozaik, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Zeleni val, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

Kino

CINEPLEXX

Spored od 10. 11. do 16. 11.

Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.

Dekle na vlaku – triler od četrтка do srede: 20.10

Dekle z vsemi darovi – grozljivka, drama, triler od četrтка do torka: 16.40, 21.15 sreda: 16.40

Dojenček Bridget Jones – komedija od četrтка do torka: 18.50

Doktor Strange – akcijski, fantazijski,3D od četrтка do torka: 19.15, 21.30 sreda: 18.50, 21.10

Greben rešenih – drama, vojni film od četrтка do srede: 15.40, 18.15, 20.50

Inferno – triler od četrтка do srede: 20.40

Jack Reacher - Nikoli se ne vrni – akcijski, triler petek, sobota: 22.30

Katastrofa na Horizontu – drama, akcijski od četrтка do srede: 18.00

Kubo in dve struni – animirani, sinh. sobota, nedelja: 13.40

Ledena doba: Veliki trk – animirani, komedija, sinh. sobota, nedelja: 14.20

Magične živali –fantazijski, 3D sreda: 20.00

Ouija: Izvor zla – triler, grozljivka od četrтка do srede: 17.50

Pr' Hostar – komedija četrtek, ponedeljek, torek, sreda:15.30, 17.30, 18.40, 19.25, 20.30, 21.25

petek: 15.30, 17.30, 18.40, 19.25, 20.30, 21.25, 22.25

Računovodja – triler petek, sobota: 22.20

Skrivno življenje hišnih ljubljencev – anim. komična pustolovščina, sinh. četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.00

sobota, nedelja: 14.00, 16.00

Skrivno življenje hišnih ljubljencev – anim. komična pustolovščina, sinh, 3D sobota, nedelja: 14.45

Troli – animirani, sinh. četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 16.30, 18.30

sobota, nedelja: 14.30, 16.30, 18.30

Troli – animirani, sinh. 3D četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 15.25, 17.20

sobota, nedelja: 13.30, 15.25, 17.20

Štorklje – animirani, družinski, sinh. četrtek, petek, ponedeljek, torek, sreda: 15.50

sobota, nedelja: 13.50, 15.50

metropol

ČETRTEK

19.00 Greben rešenih – vojna drama

PETEK

17.45 in 20.00 Greben rešenih – vojna drama

SOBOTA

16.00 Troli – animirana glasbena komedija

19.00 Ameriška ljubica – drama; Liffe

NEDELJA

16.00 Troli – animirana glasbena komedija

19.00 Jaz, Daniel Blake – drama; Liffe

PONEDELJEK

19.00 Ko odprem oči – drama; Liffe

TOREK

19.00 The Beatles: Osem dni na teden – dokumentarni; Liffe

SREDA

19.00 Ko ljubezni ni več – drama; Liffe

novi tednik

OSREDNJA Knjižnica Celje

SEZNAM DOGODKOV MED 10. in 17. NOVEMBROM

ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU

10. november, Pravljичne dogodivščine za najmlajše ob 10. uri Za otroke do 3. leta

ČETRTEK, GLASBA FILM

10. november, Ali lahko danes še sploh kaj počnemo s filozofijo? ob 17. uri Huxley in njegov Krasni novi svet Predava mag. Tatjana Rozman

PONEDELJEK, ŠTUDIJSKA ČITALNICA

14. november, Spoznajmo slovenski znakovni jezik ob 10. uri Predstavitev Društva gluhih in naglušnih Celje

PONEDELJEK, LEVSTIKOVA DVORANA

14. november, Tajvan ob 17.30 V okviru U3O predava Igor Fabjan

TOREK, GLASBA FILM

15. november, Psihoanaliza in film ob 17. uri Predava dr. Dušan Rutar

TOREK, ŠTUDIJSKA ČITALNICA

15. november, Otroci in mladostniki: prezrti žalovalci ob 17. uri Gostja Manca Košir

SREDA, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU

16. november, Pravljичne dogodivščine ob 17. uri Za otroke od 3. leta dalje

ČETRTEK, KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU

17. november, Pravljичne dogodivščine za najmlajše ob 10. uri Za otroke do 3. leta dalje

ČETRTEK, LEVSTIKOVA DVORANA

17. november, Walk Fearless ob 18. uri Predavata Urška in Gregor Kelt

KINO VELENJE

PETEK

18.00 Rojeni v Sloveniji – premiera avtorskega dokumentarnega filma

19.00 Marguerite – drama

19.45 Max Steel – akcijska pustolovščina

21.30 Doktor Strange – akcijska avantura, 3D

SOBOTA

18.00 Troli – animirana komična avantura, sinh.

18.30 Max Steel – akcijska pustolovščina

20.00 Doktor Strange – akcijska avantura

20.15 Marguerite – drama

22.15 Pr' Hostar – komedija

NEDELJA

16.00 Troli – animirana komična avantura, sinh., 3D

18.00 Doktor Strange – akcijska avantura, 3D

19.00 Max Steel – akcijska pustolovščina

20.30 Dekle na vlaku – triler

PONEDELJEK

17.30 Slavno neslavna Florence – romantična komična drama

20.00 Negovalka – komična drama

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 10. 11.

14.30 do 19.00 Galerija Velenje

Ples senc kreativno plesno popoldne s Plesnim studiem N

19.30 SLG Celje

Stephen Sachs: Meglica abonma po posebnem razporedu in izven

19.30 Dom kulture Velenje

Cucki komedija; Mestno gledališče Ptuj

PETEK, 11. 11.

19.00 Dom krajanov Vrbje

Zapojmo pesem koncert ŽePZ Gotovlje

19.00 Kulturni dom Škofja vas

Sreča na kredit premiera komedije v izvedbi domače dramske skupine

19.30 Gledališče Zarja Celje

Živalska farma Novačanova gledališka srečanja; 5. tekmovalna predstava v izvedbi Gledališča Hiše kulture Celje

SOBOTA, 12. 11.

9.30 Dom kulture Velenje

Kakčeve dogodivščine intermedijska predstava za otroke; Mini teater Ljubljana

10.00 Osnovna šola Kozje

Mehurčki Zmajčkov abonma, predstava v izvedbi Gledališča Bičikleta

10.00 in 17.00 SLG Celje

László Bagossy: O vili, ki vidi v temi Lutkovno gledališče Maribor, abonmajček dopoldanski, popoldanski in izven

11.00 Pokrajinski muzej Celje

Celeia – mesto pod mestom javno vodstvo po razstavi

17.00 Celjska kulturnica

Roald Dahl v prir. Alice Čop: Veliki dobrodušni velikan lutkovna predstava v izvedbi Škratovega lutkovnega gledališča iz Celja

18.30 Jernejev dom Vojnik
Cvetje v jeseni <i>koncert Vokalne skupine Kolorina</i>
19.00 Kulturni dom Škofja vas
Sreča na kredit <i>ponovitev komedije v izvedbi domače dramske skupine</i>
19.30 Gledališče Zarja Celje
Isidor Štok: Božanska komedija <i>Novačanova gledališka srečanja; premiera Gledališča Zarja Celje ter slavnostni zaključek z razglasitvijo najboljše predstave festivala po oceni občinstva</i>
20.00 Galerija eMce plac Velenje
Od ideje do odtisa <i>odprtje razstave Alenke Jan</i>
NEDELJA, 13. 11.
13.30 Terme Zreče
Zreški gozdovi, včeraj, danes, jutri <i>predstavitev knjige in razstave</i>
15.00 Kulturni dom pri Termah Zreče
Pusti sledi <i>koncert Zreških kovačev</i>
16.30 Dom krajanov Vrbje
Trikrat da <i>komedija; Ta bol' teater Kranjska Gora</i>
PONEDELJEK, 14. 11.
19.30 SLG Celje
Stephen Sachs: Meglica <i>abonma po posebnem razporedu in izven</i>
19.30 Dom kulture Velenje
Kralj Ubu <i>satira; SNG Drama Ljubljana</i>
TOREK, 15. 11.
16.30 Kulturni dom Štore
Javni nastop dislociranega oddelka v občini Štore
18.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Pot domov <i>odprtje občasne razstave Muzeja novejše zgodovine Celje</i>
19.00 Koncertna dvorana Glasbene šole Celje
Tematski večer godal
19.00 Špital za prijatle Celje
Predstavitev mladega Vsesledja <i>pogovor z mladimi literati; pogovor bosta usmerjala: dr. Zoran Pevec in Kristian Koželj</i>
SREDA, 16. 11.
16.00 Kulturni dom Vojnik
Javni nastop dislociranega oddelka v Vojniku <i>od 1. do 3. razreda ter 4. do 6. razreda</i>
18.00 Medobčinska splošna knjižnica Žalec
Marko Korošec: Lovec na tornade <i>pogovor in odprtje razstave fotografij</i>
18.00 Dom kulture Velenje
Muzikal 13 <i>glasbeno-gledališka predstava</i>

18.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Hitlerjevi pozabljeni otroci: Moje življenje v Lebensbornu <i>predstavitev avtobiografske pripovedi Ingrid von Oelhaf</i>
19.19 Mestna knjižnica Velenje
Spominska knjiga <i>odprtje razstave Stanke Ledinek ob zvokih citer Tanje Lončar</i>
19.30 Celjski dom
Vokalno-instrumentalna skupina Ridiamo <i>GM oder in izven</i>

Ostale prireditve

ČETRTEK, 10. 11.

17.00 Krajevna knjižnica Petrovče
Afriški večer

17.00 Mestna knjižnica Velenje
Ustvarjalnice sveta: Poznaš Avstralijo <i>delavnica je primerna za otroke od 5. leta dalje; vodi: Janja Gril</i>

17.00 Osrednja knjižnica Celje
Ali lahko danes še sploh kaj počnemo s filozofijo? <i>predava: mag. Tatjana Rozman</i>

19.00 Celjski dom
O pomočeh in izcelitvah s pomočjo učenja Bruna Groeninga <i>informativno predavanje</i>

19.00 Dom II. slovenskega tabora Žalec
Najlepši kraj, hiša in kmetija <i>zaključna prireditev s podelitvijo priznanj</i>

20.00 Celjski dom
Modni navdihi jesen-zima <i>gala modna revija</i>

17.30 Hiša Sadeži družbe Žalec
Z dihanjem izboljšujem svoje zdravje – nikoli ni prepozno za spremembe <i>izvaja: Brigita Jevnikar</i>

18.00 Mestna knjižnica Velenje
Cool knjiga <i>pogovor vodi: Andreja Kac</i>

18.00 Kulturni dom Šmartno ob Paki
Osrednja slovesnost ob občinskem prazniku

19.19 Mestna knjižnica Velenje
Piramide in megalitne lokacije kot ojačevalci energij <i>predava: dr. Semir Osmagić</i>

21.00 Celjski dom
Vintage swing festival: Welcome party <i>plesni večer z živo glasbo – Hot Sugar band (FRA)</i>

21.00 eMce plac Velenje
Antologija glasbe <i>glasba 60-tih in 70-tih prejšnjega stoletja</i>

SOBOTA, 12. 11.

7.00 Ploščad Centra Nova in Cankarjeva ulica Velenje
Mestna tržnica Velenje

8.00 Cankarjeva ulica Velenje
Boljši sejem

8.00 do 12.00 Žalec
Podeželska tržnica

10.00 Rdeča dvorana Velenje
Mednarodni festival vezenja Velenje 2016

10.00 do 13.00 Krčma TamKoUčiri Celje
Nastop Vokalne skupine Vodomke in brezplačen Martinov zajtrk

10.00 do 14.00 Teozofska knjižnica in bralnica Alme M. Karlin Celje
Svetovni etos – temelj svetovnega miru <i>simpozij; vstop prost</i>

16.00 Dom krajanov Šmartno v Rožni dolini
Osrednja prireditev ob krajevnem prazniku s podelitvijo priznanj <i>kulturni program in izvedbi Kulturno-umetniškega društva Šmartno v RD in učenci POŠ Šmartno v RD</i>

21.00 Celjski dom
Vintage swing festival: Grand ball <i>plesni večer z živo glasbo – Hot Sugar band (FRA)</i>
NEDELJA, 13. 11.

10.00 Rdeča dvorana Velenje
Mednarodni festival vezenja Velenje 2016

21.00 Celjski dom
Vintage swing festival: Final party
PONEDELJEK, 14. 11.

13.00 Mladinski center Velenje
Središče mladih in otrok Velenje <i>od ponedeljka do četrтка: učna pomoč, interaktivne, kuharske, ustvarjalne, glasbene delavnice, družabne in športne igre ...</i>

16.00 Mestna knjižnica Velenje
Ura pravljic v srbskem jeziku

17.00 Dom sv. Jožef Celje
Pogovori o življenju in smrti <i>pogovor vodita: Metka Klevišar, dr. med. in Julka Žagar, dr. med.</i>

17.00 Knjižnica Podčetrtek
Pravljična ura z ustvarjanjem za najmlajše; vstop prost

17.30 Osrednja knjižnica Celje
Tajvan <i>predava: Igor Fabjan v okviru Univerze za III. življenjsko obdobje</i>

18.00 Mestna knjižnica Velenje
Moč branja <i>bralni klub za odrasle bosta vodili Andreja Kac in Brina Zabukovnik Jerič</i>

18.00 Knjižnica Šmartno ob Paki

Ta vesela urica <i>otroško druženje namenjeno otrokom od 4. leta dalje; vodi: Darinka Bizjak</i>
TOREK, 15. 11.

17.00 Osrednja knjižnica Celje – Študijska čitalnica
Otroci in mladostniki: prezrti žalovalci <i>predstavitev društva Hospic; dogodek bo povezovala Manca Košir</i>

Vabljeni!

Nedelja, 20. 11. 2016, 17.00,
avla Doma II. slov. tabora Žalec,
TANJA LONČAR,
koncert za citrarski abonma in izven,
vstopnice 12 EUR.

Četrtek, 24. 11. 2016, 19.30,
Dom II. slov. tabora Žalec,
ansambla PETKA in MLADI UPI,
gost Aleš Novak,
za narodno-zabavni abonma in izven, vstopnice 12 EUR.

TIC Žalec, 03 710 04 34, www.zkst-zalec.si

17.00 Osrednja knjižnica Celje
Psihoanaliza in film <i>predava: dr. Dušan Rutar</i>

17.00 Dom sv. Jožefa Celje
Nega bolnika na domu <i>sklop predavanj in delavnic; predava: Sara Črepinšek, dipl. dt.</i>

17.00 Mestna knjižnica Velenje
Eins, zwei, drei! – po nemško zdaj! <i>zabavna nemščina primerna za otroke od 5. leta; izvaja: Frenk Špiler</i>

17.00 Vila Rožle Velenje
Torkova peta – Lisica Zvitorepka <i>novembrsko ustvarjalno druženje z Andrejo Zelenik</i>
SREDA, 16. 11.

11.00 Celjski dom
Z aromaterapijo nad vsakdanje težave <i>predava: Karmen Stih, mag. farm.</i>

17.00 Knjižnica pri Mišku Knjižku
Pravljica pri Mišku <i>Knjižku pravljичne dogodivščine z Dragico</i>

17.00 Galerija Velenje
Družinska urica <i>primerno za otroke, starejše od 5 let</i>

17.00 Mestna knjižnica Velenje
Pravljična joga <i>namenjena otrokom od 3. leta dalje; izvajata: Nina Časl in Metka Pivk Srdič</i>

Martinovanja

PETEK, 11. 11.

12.00 Ecovila Mila Rogaška Slatina
Martinovo in slastne jedi

15.00 Pred Hotelom Atrij Zreče

17.00 Podeželska tržnica Žalec

19.00 Kulturni dom Ponikva
Odprtje Martinovih dnevov in razstave Narava in lovstvo

19.00 Gostilna Šempeter Bistrica ob Sotli
Martinovanje za sladokusce <i>živa instrumentalna glasba</i>

19.00 Jelenov greben Olimje
Martinova večerja <i>zabaval vas bo akustični trio Trnje</i>

20.00 Gostiče Lipa Podčetrtek
Martinovanje z Martinovo pojedino <i>zabava s Tapravimi faloti</i>

SOBOTA, 12. 11.

7.00 od 24.00 Martinova vas Šmartno ob Paki
Vesela Martinova sobota <i>planinski pohod, likovna kolonija, kmečka tržnica, otroško martinovanje, kulturno-etnološka prireditev, zabava</i>

8.00 Martinov vinski pohod iz Kozjega do Virštanja
--

10.00 Igrišče v Vojniku
Martinovanje s tekmovanjem v kuhanju ričeta

10.00 Pisarna TOD Ponikva
Društvo likovnih ustvarjalcev Rifnik Šentjur <i>odprtje razstave del članov društva</i>

10.00 Pristava pri Mestinju
Martinov pohod po vinski cesti od sv. Areha do sv. Urbana

11.00 Kulturni dom Ponikva
Naš prispevek k varovanju narave <i>predavanje</i>

11.00 Krčma TamKoUčiri Celje
Vokalne skupine Vodomke <i>koncert v okviru martinovanja</i>

12.00 do 22.00 Ecovila Mila Rogaška Slatina
Martinovo in slastne jedi

17.00 Odhod izpred gasilskega doma v Kasazah
Martinov pohod na Brnico

19.00 Cerkev sv. Martina Ponikva
Oktet Arion iz Ljutomera <i>koncert</i>

19.00 Jelenov greben Olimje
Martinovanje z akustičnim triom Trnje

19.00 Gostišče Amon Olimje
Tradicionalna Martinova sobota <i>izbrana kulinarična ponudba in zabavni glasbeni program</i>

NEDELJA, 13. 11.

11.00 Slomškov trg pri cerkvi sv. Martina Ponikva
Martinov sejem in druženje ob prazniku

14.30 Pod Farovškim kozolcem v Galiciji
Vaško martinovanje

Dobrodelne prireditve

SOBOTA, 12. 11.

9.00 do 12.00 Trg Zvezda Celje
Jesenska stojnica Lions kluba Celje Mozaik <i>celotna zbrana sredstva bodo namenjena nakupu vozila za prevoz donirane hrane, ki je namenjena socialno ogroženim družinam in posameznikom</i>

Razstave

Stari grad Celje, stolp nad Pelikanovo potjo: Svetlikanje prekletih/ Flickering of the damned, zvočna instalacija Gašperja Piana; *do nadaljnjega*; Prostorska postavitev Marka Požlepa Svetlikanje prekletih 2. del – fragmentacije zgodovine; *do prekllica*
Paviljon za prezentacijo arheologije, Glavni trg: razstava Rimska Celeja; do nadaljnjega
Galerija Niko Ignjatič Celje: Avtoportret - razstava slik in ostalih arefaktov Danija Bedrača; *do 19. 11.*
AQ galerija Celje: razstava Jožeta Suhadolnika, Preveč obrazov; *do 2. 12.*
Galerija Kvartirna hiša Celije: razstava Mitje Ficka, Nikoli prej, nikoli pozneje; *do 30. 11.*
Celjska kulturnica: slikarska razstava z naslovom Pot, likovnih del članov KPD Svoboda Celje; *do 28. 11.*
Otroški muzej Hermanov brlog: razstava Herman Lisjak vódi po vódi; *do 10. 2.*
Zgodovinski arhiv Celje: razstava Začetki jadralnega letalstva v Celju; *do 25. 11.*
Celjski mladinski center: razstava del Vanje Stojanović, *do 24. 11.*
Železarski muzej Teharje; razstava likovnih del Erne Ferjanič Fric; *do 20. 11.*
Galerija Volk Celje: prodajna razstava likovnih del iz stalne zbirke: olja na platno različnih avtorjev; *do 30. 11.*
Anina galerija Rogaška Slatina: kiparska razstava Ljubezen v lesu Petra Veneta; *do 20. 11.*

Podjetje NT&RC, d.o.o. opravlja časopisno-založniško, radijsko in agencijsko-tržno dejavnost
Naslov: Prešernova 19, 3000 Celje,
telefon (03) 42 25 100, fax: (03) 54 41 032.

Direktorica: Anica Šrot Aužner

Naročnine: Vera Gmajner. **Telefon:** (03) 4225 171.
Sprejem naročnin po e-pošti: vera.gmajner@nt-rc.si

Mesečna naročnina je 9,50 EUR. Za tujino je letna naročnina 228 EUR. Številka transakcijskega računa: 06000 0026781320. Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Tisk: Delo, d.d., Tiskarsko središče, Dunajska 5, direktor: Bogdan Romih. Novi tednik sodi med proizvode, za katere se plačuje 9,5% davek na dodano vrednost.

NOVI TEDNIK

Odgovorna urednica: mag. Marjetka Raušl Lesjak
Namestnica odg. ur.: Tatjana Cvirn
Oblikovanje: Minja Bajagič
Računalniški prelom: Igor Šarlah, Andreja Balja
Fotografija: SHERPA, GrupA
E-mail uredništva: tednik@nt-rc.si
E-mail tehničnega uredništva: tehnika.tednik@nt-rc.si

RADIO CELJE

Odgovorna urednica: Bojana Avguštinčič
Namestnik odg. ur.: Robert Gorjanc
E-mail: radio@nt-rc.si.
E-mail v studiu: info@radiocelje.com

UREDNIŠTVO

Barbara Gradič Oset, Janja Intihar, Brane Jeranko, Lea Komerički, Saška T. Ocvirk, Špela Ožir, Eva Popovič, Tina Strmčnik, Simona Šolinič, Dean Šuster
Tajnica uredništva: Tea Podpečan
Lektorica: Tanja Drolec

AGENCIJA

Opravlja trženje oglasnega prostora v Novem tedniku in Radiu Celje ter nudi ostale agencijske storitve.

Marketing: Marjan Brečko, Simona Brglez, Eva Javoršek, Vesna Lejič Mlakar, Kristina Suhel, Klavdija L. Tomažič

Telefon: (03) 42 25 100

Fax: (03)54 41 032, (03)54 43 511

Sprejem oglasov po elekt. pošti: agencija@nt-rc.si

V življenju je mogoče čisto vse!

Laura Gričar iz Celja je nastopila v videospotu Jon Bon Jovija

Približno tri leta so minila, odkar smo ga zadnjikrat videli. A še vedno je eden in edini. Z novim albumom in predvsem s skladbo Knockout ostaja zvest svojim pogostim liričnim motivom zadnjega borca v ringu. Res je malo osivel, a zato je samo še bolj šarmanten. In če vam je ob ogledu spota padla skodelica iz rok – dek-le, ki v njem kuha kavo, je res dek-le iz sosednje ulice. »Po tej izkušnji sem prepričana, da je v življenju mogoče čisto vse,« se nasmeje simpatična Laura iz Celja.

V Združene države Amerike je pred več kot desetletjem odšla kot »au pair« in tam ostala poldrugo leto. »Ne, to ni kraj, kjer bi si že-

lela ostati za vedno. Slovenci se sploh ne zavedamo, kako lepo živimo. Je pa res, da ima Amerika svoj čar.« Tako se Laura vsaj enkrat na leto odpravi čez lužo, obišče svoje prijatelje in obudi spomin na svoj New York. Ko je tisti dan brskala po Instagramu, ji je v oči padel precej amatersko narejen oglas s fotografijo Jon Bon Jovija. Iskali so statiste različnih starosti, ki bi sodelovali pri snemanju videospota. »Jona spremljam, že odkar pomnim. Termin mi je ustrežal, lokacija je bila blizu, le verjela nisem, da je stvar resnična. Po posvetu sem naju s prijateljico Tanio prijavila in poslala fotografiji. Kaj pa bi lahko nenazadnje izgubili.«

In normalno se obnašajte

Ko je zazvonil telefon, je stvar postajala vedno bolj neverjetna. Glas na drugi strani je neprizadeto razložil formalnosti glede snemanja, na koncu pa še mimogrede dodal, naj se ob srečanju z Jonom obnašata normalno. Da gre zares, sta dojeli šele, ko so se mimo njiju na snemanju začeli sprehajati člani skupine in nazadnje še Jon. »Prišel je nasmejan, se ustavil, se zahvalil za sodelovanje in se opravičil, ker tako dolgo traja. Jaz pa sem se spraševala, če se mi to res dogaja,« se Lauri še zdaj svetijo oči. Snemanje je bilo sproščeno, a zelo profesionalno. Kadre

so ponavljali dvakrat ali trikrat in tudi Laurino točenje kave ni bilo izjema. »Režiser me je vprašal, če imam rada kavo. Pokimala sem, čeprav je sploh ne pijem. Prvič je šlo vse narobe, drugič sem jo celo polila in tretjič je bilo za silo. Nič od tega se mi ni zdelo uporabno. A me sploh ni motilo.«

Naslednjič gresta na kavo

Ostali v skupini so bili napol profesionalni statisti in ob vsem skupaj niso kazali pretirane vzhičenosti. Ko se je Jon vračal, je Laura stala na prehodu in tako se je ustavil približno pol metra pred njo. »Bil je povsem nezvezdniški, dostopen in nadvse priazen. Lahko bi mu rekla karkoli ... Tako pa sem samo kimala, ko je govoril on. Bil je trenutek, ki ga enostavno nisem mogla pokvariti s prošnjo za skupen »selfi« ali kaj podobno banalnega. Tisto popoldne so se mi uresničile sanje, kot si niti predstavljati nisem mogla.« Da je od prvega obiska ZDA govorila, kako bo Jona enkrat spoznala v živo, je zgolj drobno naključje, ki se je uresničilo, ko je najmanj pričakovala. »Če ne bi bil moj kader v spotu, mi verjetno sploh ne bi nihče verjel, da se je zgodilo. Am-

Laura (desno) s svojo prijateljico Tanio

Ko se sprehodiš po glasbenem svetu svojega najljubšega pevc.

pak se je. Ko se bova srečala naslednjič, bo sledil še »selfi« z njim,« doda Laura. Mi pa dodajamo, da čisto mogoče

tudi kakšna rokerska kava ali čaj.

SAŠKA T. OCVRK, foto: osebni arhiv in youtube.com

Laura kot igralka v videospotu Jon Bon Jovija Knockout

FOTO TEDNA

Nekaterim »dol pade« že jeseni

Foto: GrupA

Pohod po nekdanjih trških mejah Laškega

str. 33

Evina kuh'na: Martinovi
čolnički

str. 35

Oliver Tič od zahodne do
vzhodne obale ZDA

str. 36-37

Breg je »zakon«

str. 45

»Tek na dolge proge je metafora življenja«

Samo Rugelj o povezavi knjig in teka

Samo Rugelj je publicist, urednik in založnik, ki ljubezen do knjig in teka združuje v svojih kolumnah in zadnjih treh knjigah. Komajda polnoleten je prvič pretekel maraton in izkušnjo skoraj trideset let kasneje ponovil. To je opisal v knjigi *Delaj, teči, živi. Z Boštjanom Videmškom in Žigo X Gombačem je nato svojo izkušnjo z ultramaratonom opisal v odmevnem triptihu Ultrablues. Zadnje tedne predstavlja sklepno knjigo svoje tekaške trilogije Na dolge proge, v kateri je tek spet pomembna kretnica na življenjskih križpotjih. V času 21. Ljubljanskega maratona in pred 32. Slovenskim knjižnim sejmom ne bi našli boljšega sogovornika za komentiranje stanja tekaškega in knjižnega duha v Sloveniji.*

Pogovarjava se le nekaj dni pred Ljubljanskim maratonom, zato je prvo vprašanje povezano z 42-kilometrsko preizkušnjo. Čez nekaj dni bo Ljubljanski maraton, čez nekaj tednov knjižni sejem. Kdaj imate večjo tremo?

V obeh primerih je imam približno enako. Oktober, november in del decembra so najpomembnejši meseci v poslovnem letu naše založbe Umco. Konec leta poskušamo izdati najboljše knjige, a da to lahko naredimo, se moramo priprav na naslednji sejem lotiti kmalu po koncu prejšnjega. Knjižni program postavimo za leto naprej. Če po-

mislim, je knjižni sejem bolj naporna stvar kot maraton.

Kaj lahko bralci pričakujemo posebej zanimivega iz založbe Umco?

Svoje »top« knjige smo že izdali. Pravkar je izšla knjiga *Razmišljanje*, hitro in počasno, ki je obsežno in dobro delo. Pred dnevi je izšla tudi nova knjiga z naslovom *Pametnejši*, hitrejši, boljši, ki se spopada z vprašanjem učinkovitosti.

Ne samo zaradi maratona in knjižnega sejma, zadnje tedne ste zasedeni tudi zaradi predstavitve svoje nove knjige *Na dolge proge*.

Tudi v tej kombiniram tek in pisanje. Knjiga je nekakšno nadaljevanje prejšnjih dveh, poleg tega sem želel tek še malce bolj potisniti v ozadje, da je kot kulisa, pred katero se odvija življenje glavnega junaka od mladih let do starosti. S tekom ta marsikaj rešuje, včasih intuitivno, včasih načrtno.

Junaku včasih tek predstavlja cilj, včasih sredstvo.

V različnih obdobjih je tek različno uporabljen. Odločil sem se, da bom napisal tretjo knjigo, katere rdeča nit bo tek. Najprej je bila mišljena kot zbirka zgodb, ki sem jih kasneje s pomočjo urednika Orlanda Uršiča povezal v celovito besedilo. Določeni bral-

ci berejo knjigo bolj kot roman, drugi kot avtobiografijo.

Vsaj tisti, ki vas že dlje časa spremljamo, si mislimo, da je knjiga precej avtobiografska.

Težko je pisati drugače kot iz lastnih izkušenj. Malce sem se poigral z mejami različnih žanrov in avtobiografijo zapakiral v pripovedovanje tretje osebe. Knjiga se namreč začne z zgodbo junaka, ki mi je sumljivo podoben, in konča s čisto fikcijo, ki spet temelji nekako na resničnih izkušnjah.

Kaj naredi bralec, ko prebere vaše knjige? Začne teči ali napiše svojo zgodbo?

Prvi dve knjigi sta bili bolj motivirajoči z namenom, da bi po branju bralci začeli teči, da bi presegli svoje meje. Marsikdo se je na koncu branja odločil, da bo tekel, tretja knjiga je obrnjena bolj navznoter. Tekočem poskuša ponuditi drugačen pogled na tek; da je včasih sredstvo, včasih motiv in kako se skozi življenje spreminja ter kako je to način življenja. Mislim, da je knjiga Ultrablues spodbudila tudi tiste, ki niso ni-

koli pisali o teku, da so začeli objavljati na različnih blogih, kar so doživljali med tekom. Seveda je razlika, ali pišeš za lastno zadovoljenje ali želiš to besedilo objaviti v knjigi.

Kaj je v teku tako magičnega, da je v zadnjem obdobju osvojil številna srca, tudi Slovencev?

Mislim, da je kriza prinesla poglobljeno ukvarjanje določenih ljudi s seboj. Nekateri so uporabili bolj meditativne pristope, kot je recimo joga, drugi bolj dinamične športe. Tek je zelo enostaven način rekreiranja in v primerjavi z drugimi športi ni finančen zalogaj. Ko se ukvarjaš z vztrajnostnim tekom, prihajaš do vzporednic z življenjem. Tek na dolge proge zahteva pripravo, zraven sodijo tudi odrekanja, strahovi in želje, kar je lepa metafora življenja kot takšnega. Včasih se odvrti tako, kot želiš, včasih pač ne gre.

V knjigi *krasno opišete, kako glavni junak ugotovi, da zmore teči precej kilometrov. Ko se z očetom udeleži maratona v Radencih, zanj to sploh ni prevelik izziv. Človeka potegne, da bi stopil v naravo in tekel ...*

»V naši založbi se ukvarjamo z enim odstotkom Slovencev, ki so določen del prihodkov pripravljeni dati za knjige. To so tisti, ki imajo raje dvajset centimetrov krajši avto in dvajset metrov več knjig.«

»Približno šest in pol pretečenih kilometrov je bil jasen dokaz, da lahko to počne z lahkoto, da bi lahko tekel in da je med tekom splaval nekam drugam, v nenavadno stanje zamaknjenosti, v katerem sta se v eno - morda je to rečeno malo pretirano, a vendar - zlila njegovo telo in um. Njegovo srce in njegovi možgani ...

Z zmagošlavnim nasmeškom je odšel čez igrišče. Sam sebi se ni več zdel samo običajen deček z očali. Nejasno je začutil, da je pravkar prejel izkušnjo, iz katere bi lahko črpal v trenutkih, ko mu bo težko. Tega dne je v njem začela tiktakati neka posebna ura.« (odlomek iz knjige *Na dolge proge*)

Upam, da bo koga potegnilo, a treba je vedeti, da je glavni junak mladostnik. V teh letih smo imeli precej več energije. Najbolje, da dam primerjavo s svojimi otroki. Vsi bodo tekli na maratonu deset kilometrov, a starejša dva bi lahko tekla precej več. Za otroka, ki je star več kot dvanajst let in je športno bitje, se pravi, da se deset ur na teden ukvarja z gibanjem, je deset kilometrov teka enostavna stvar. Seveda ga je treba prej malce naučiti vztrajnostnega teka, a ko otroci ta način enkrat osvojijo, je zanje ta razdalja nekaj samoumevnega. Moj starejši sin, ki bo čez nekaj tednov star osemnajst let, bi lahko z nekoliko treninga tekel na maratonu. Ampak če pogledam sebe, je bil pri mojih osemnajstih letih maraton bolj negativna kot pozitivna izkušnja, ki je zaradi bolečin v mišicah prinesla strah pred ponovitvijo. Zaradi tega sem potreboval skoraj trideset let, da sem ponovno tekel na maratonu. Zato ne silim otrok v takšne skrajnosti, v katere sem bil sam potisnjen.

Se da otroke navdušiti s starševskim zgledom tudi za tek? Zagotovo pozitivno vzdušje vpliva na otroka. Ampak poleg vpliva okolja so pomembne tudi značajske la-

stnosti otroka. Pri nas je srečno naključje, da sem vse tri otroke na sproščen način poskušal vzgojiti v rekreativne športnike. Zaenkrat brez velikega protestiranja poskušajo slediti načinu življenja družine. Ko sva jim z ženo rekla, da bomo vsi tekli na Ljubljanskem maratonu, njihov odziv ni bil ravno »Ja, noro!«, ampak bolj »Okej, naj bo.« Oba sinova prakticirata »free runing«, tako imenovani prosti tek, kjer so prisotne urbane akrobacije. To se jima zdi »kul«.

Zakaj se boste udeležili Ljubljanskega maratona, čeprav najraje tečete sami, izven množic?

To je zelo posebno doživetje, na katerega se dlje časa pripravljáš. Tekem se ne udeležujem vsak mesec, a če je to maraton pred domačim pragom, potem si želim biti del celotnega dogajanja. Ker tek ni samo šport, je socialno dogajanje in z njim postajaš del tekaške skupnosti.

Ali so tekači, ki jih poznate, dobri bralci?

Mislím, da so. Običajno so aktivni ljudje zaželeni skupina za vse tržne produkte. Volkswagen verjetno ni brez razloga glavni pokrovitelj Ljubljanskega maratona. Dvajset tisoč tekačev oziroma petnajst tisoč aktivnih družin je veliko številko potencialnih kandidatov za marsikaj. Tudi za nas založnike. Tek je ukvarjanje samega s seboj in kadar razmišljaš o sebi, se nekako vključijo še knjige. Govorim o knjigah za samoizpopolnjevanje in v naši založbi poskušamo biti del te zgodbe. Večina knjig je bila všeč nam in ker smo želeli, da bi jih prebrali tudi drugi, smo jih izdali. To so knjige o teku, prehranjevanju, družbenem angažiranju. Ciljamo na ženske po štiridesetem letu, ki razmišljajo o novih izzivih in so po našem mnenju gonilna sila v družbi. Ne ukvarjamo se s tistimi, ki se jim nič ne da, ampak s tistimi, ki se jim da.

Leta 2015 ste dobili priznanje naj založnik, kar je strokovna potrditev, da delate dobro.

Zame je bila to zelo velika nagrada založniške panoge. V Slovenijo smo pripeljali avtorje in knjige, ki so bili v tem prostoru še neznani. Upali smo si izdati drugačne knjige.

Če je to potrditev panoge, da delate dobro, lahko bralci najbolje pokažemo svojo pripadnost tako, da knjige tudi kupimo. Nekje ste dejali, da če želimo, da se bodo tiskale slovenske knjige, jih bo treba tudi kupiti.

Res je. Velikokrat vprašam udeležence omizij, kdaj so nazadnje kupili knjigo. Ljudje so kar malce šokirani. Zanimivo je tudi, da je takrat, ko vprašáš slovenskega pisatelja, kdaj je nazadnje kupil ali prebral katero knjigo stanovskega kolega, mogoče čutiti kar malce nelagodja. Slovencev nas je dva milijona, po statistiki jih polovica ne kupi nobene knjige na leto. Dejansko je med milijonom ljudi nekaj takšnih, ki kupujejo impulzivno v kakšnem hipermarketu, a v naši založbi se ukvarjamo z enim odstotkom Slovencev, ki so določen del prihodkov pripravljeni dati za knjige. To so tisti, ki imajo raje dvajset centimetrov krajši avto in dvajset metrov več knjig.

V Sloveniji imamo močan knjižnični sistem in pogosto ste kritični do njega. Zakaj?

Nič nimam proti knjižnicam. Bolj opozarjam, da so najmočnejši kulturni sistem v Sloveniji in za marsikaterega slovenskega avtorja primarna pot socializacije. Le kdo bi drugače vedel zanj? Opozarjam pa na to, da je ustvarjanje knjig diskriminirano v povezavi s knjižničarskim poklicem. Bolj kot si blizu ustvarjanju knjige, tem bolj si prepuščen sam sebi. Knjižničarji so del javnega sistema, imajo službo in izposojajo knjige, ki jih je ustvaril nekdo, ki mora živeti kot svobodni kulturni delavec. Na trgu je prepuščen samemu sebi. Knjižničar ima zanesljivo službo, mehak stol in toplo pisarno, tisti, ki pa je knjigo naredil, jo je potegnil iz petnih žil.

Kaj je rešitev te težave?

Rešitev je okrepitev tistih stvari, ki spodbujajo ustvarjalnost. Saj so dobri nastavki znotraj Javne agencije RS za knjigo (JAK), nekaj avtorjev dobi možnost delovnih štipendij, a morale bi se okrepiti ustanove, ki avtorje

združujejo. Premalo denarja dobijo društva pisateljev in prevajalcev, društvo založnikov, to bi morale biti bolj profesionalizirane funkcije. Če imamo 1.500 knjižničarjev, ki knjige izposojajo, je na drugi strani zaposlenih pet ljudi na strani produkcije. Vsaka manjša knjižnica ima toliko zaposlenih kot JAK za celo panogo. Treba je jasno ovrednotiti tisto, kar je dobro, in avtorju zagotoviti sredstva za nemoteno produkcijo naslednjih projektov. Pri nas pisatelji pišejo knjige popoldne po službi in ponoči. Zakaj ne bi nekdo, ki je jasno pokazal, da zna pisati, recimo dobil štipendijo za dve leti? V tujini so štipendije jasno razdelane, sploh če se v preteklosti izkažeš z besedilom. A pri nas si vedno na istem. Napišeš dobro knjigo in prebiješ mejo pozornosti, a pri naslednji knjigi spet začneš z ničle. V sistemu javnega financiranja ne spodbujamo tisto, kar je dobro.

V Sloveniji na leto izide pet tisoč knjig. Ni to zelo veliko za slovenski prostor?

Produkcije je res veliko, a knjig, ki prebijejo osnovno plat pozornosti, je premalo. Treba bi bilo profesionalizirati pisateljski sistem in tiste, ki so dobri, nagraditi. Če navedem primer. Trije avtorji smo napisali knjigo Ultrablues, ki je bila med bralci zelo dobro sprejeta in smo jo morali ponatisniti. A avtorji nismo dobili nobene ponudbe, da bi naredili še kakšen projekt, zato smo se morali znajti sami. Tako je Gombač napisal mladinski roman, Videmšek knjigo o begunskih Na begu, jaz sem napisal Na dolge proge. Imamo veliko slovenskih knjig, a med njimi je res malo prebojnih, vendar avtorjev tistih, ki so, sistem ne nagradi.

Če dam za primer Gorana Vojnovića. Prvi dve knjigi sta bili odlično sprejeti med bralci, zanju je dobil kresnika. Tudi tretja, Figa, se odlično prodaja. Se lahko on preživlja le s pisanjem?

Mislím, da ne. Vojnović bi moral imeti poseben status, da bi se lahko v miru posvečal pisanju, a seveda mora biti želja tudi na njegovi strani. Če znaša honorar za knjigo pet tisoč evrov bruto, je to zelo malo za dve leti dela. Njegov roman Čefurji, raus je verjetno knjiga, ki jo je v zadnjem času prebralo največ Slovencev. Mislím, da so jo prodali v dvajset tisoč izvodih, imela je zagotovo petdeset tisoč bralcev. A to so le redke knjige. Redkokatero slovensko leposlovno delo se prodaja v več kot tisoč izvodih.

Končajva s knjigami. V Izgubljenem bralcu ste zapisali, da obstaja kritična masa knjig, ki vpliva na človekov odnos do izobraževanja, in da je pomembno, da so knjige vedno prisotne v naši bližini.

V knjižničnem sistemu so knjige ves čas prisotne, a mislím, da se je v zadnjih desetih letih spremenil njihov vsebinski profil. Dobro izposojene knjige v knjižnicah se tudi najbolje prodajajo v knjigarnah. To so večinoma knjige lahkotnega žanra. Zato želimo v založbi Umco s stvarno literaturo graditi most med lahkotnejšo literaturo in zahtevnejšo, govorim za neleposlovje. To so knjige, ki doveznemu bralcu lahko dajo dodatno znanje. Želimo, da bi se na ta način zahtevna in lahkotna literatura začeli bolje prodajati in brati. Ko bralec prebere takšne knjigo, ga vleče k naslednji. Na podoben način bi se lahko delalo tudi z leposlovjem, s tujim ali z domačim. Bolj načrtno bi morali odgovorni delati pri izvirni literaturi, saj je to ogrožje slovenske literarne knjižne kulture.

Tako kot lahko začnemo brati v kateremkoli življenjskem obdobju, lahko začnemo tudi teči?

Tek je treba gledati na življenjsko obdobje ustrezno dozirati. Pri sedemdesetih težko začneš resno teči. Lahko pa se v kateremkoli življenjskem obdobju odpraviš s kavča in greš v naravo. Ko si tam, najprej poskusiš s hojo, ki jo počasi stopnjuješ do teka, in če ti gre dobro, samo nadaljuješ.

In ko prideš domov, prebereš še dobro knjigo.

To je pa odličen zaključek dneva.

BARBARA GRADIČ OSET

Foto: SHERPA

Na prazničnem obisku v Občini Šmartno ob Paki

Vzdušje kvvari hitra cesta

Janko Kopušar, župan Občine Šmartno ob Paki, je žalosten zaradi nezaupanja občanov

Letošnje leto je za župana Janka Kopušarja zelo naporno. Zaradi številnih nesoglasij v občini je na zadnji seji preveril, ali še ima zaupanje občinskih svetnikov in občanov. Večina je njegovo politiko in delo podprla in se strinjala z gradnjo hitre ceste. Kopušar se zaveda, da bodo krajin Podgorja zaradi umeščanja ceste utrpeli največjo škodo, a žal v občini veliko možnosti za odločanje nimajo. To je projekt, ki ga vodi država, ne občina. A kljub vsemu upa, da se bo splošno vzdušje v občini, kjer se vsi poznajo, sčasoma izboljšalo. Mogoče že s prvim mednarodnim projektom.

Kaj so prednosti občine Šmartno ob Paki pred ostalimi občinami?

Prva prednost je lega občine, saj leži na stičišču treh dolin, Spodnje in Zgornje Savinjske doline ter Saleške doline. Druga prednost je relativna majhnost občine, ki je gosto naseljena, saj na približno osemnajstih kvadratnih kilometrih prebiva 3.300 ljudi. Število prebivalcev nenehno narašča, enako tudi število rojstev, kar je razveseljav podatek. Imamo urejeno komunalno

Župan Janko Kopušar

infrastrukturo, skoraj povsod je mogoča priključitev na javni vodovod. V zadnjih letih širimo kanalizacijsko omrežje.

V zadnjem času ste verjetno še posebej ponosni na Ano Drev?

Zagotovo. Ana je najboljša slovenska smučarka po

odhodu Tine Maze in tisti, ki smo verjeli vanjo, smo dobili zadoščenje. Ves čas jo v občini finančno podpi-

ramo. Ni pa edina športnica. Imamo še dva državna nogometna reprezentanta, to sta Nik Omladič in Lara

Prašnikar, oba sta na začasnem delu v Nemčiji.

Na kaj ste najbolj ponosni v turističnem smislu?

Izjemno dobro deluje turistično društvo v povezavi z drugimi društvi. Vsako leto pripravijo številne prireditve. Imamo zelo dejaven javni zavod Mladinski center, ki nudi štirideset prenočišč in številne aktivnosti na področju turizma. Zavedamo se, da imamo dobre pogoje in številne možnosti za napredek.

Kaj je tisto, kar vas moti v občini?

Žal ne morem vplivati na vremenske nepravilnosti, a te skoraj vsako leto prinašajo nevšečnosti. Druga stvar je pomanjkanje finančnih sredstev, ki jih pridobivamo od države za delovanje občine. Poleg tega nam Teš letos še ni izplačal odškodnine, kar predstavlja 180 tisoč evrov, to je 8 odstotkov proračuna. A najhujše v zadnjem obdobju je umeščanje hitre ceste v naš prostor, kar ima slab vpliv na delovanje skupnosti. Vzdušje ni najboljše, pojavljajo se veliki dvomi in nezaupanje. Zdi se mi, da se v zadnjih letih družba spreminja, da narašča brezbriznost in da je skrb za lastne potrebe pred medsebojnim sodelovanjem. Navdušenje za

prostovoljstvo upada. Če se bi se dalo kolo zasukati za dvajset let nazaj, ko je bila pripadnost skupnosti večja, bi to naredil.

Pred vami je občinski praznik, ki bo letos v znamenju mednarodnega projekta.

V bistvu gre za štiridesetletnico pobratenja, prijateljstva in sodelovanja z Novim selom v Srbiji, v projektu Medkulturnost družbe za večjo civilno participacijo sta se nam pridružili tudi občini Breznički Hum s Hrvaške in Weissenstein iz Avstrije. Na slavnostni seji bomo podpisali listino prijateljstva.

Kateri so največji izzivi za občino?

Radi bi nadaljevali investicije v komunalno infrastrukturo, enako tudi energetske obnove, imamo pripravljeno dokumentacijo za energetske obnove vrtca, a smo jo malce odložili. Pred leti smo odkupili Mlinarjevo zidnico in zdaj iščemo možnosti, kako bi jo obnovili. Imamo Baronijsko, kjer so trenutno socialna stanovanja, a objekt je potreben obnove. Poleg tega imamo cel kup prometnih izzivov.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

Statistika za leto 2015

Število prebivalcev:	3.223
Število rojstev:	35
Število neprofitnih stanovanj:	27
Število družb:	33
Število zaposlenih v gospodarstvu:	166
Povprečna mes. bruto plača v gosp. družbah:	1.027 evrov

Vir: občina Šmartno ob Paki, Ajpes

Prejemniki priznanj

Na osrednji slovesnosti ob občinskem prazniku, ki bo v petek, 11. novembra, bo Občina Šmartno ob Paki podelila tudi najvišja občinska priznanja.

Častni občan je letos **Jože Napotnik**. To priznanje je prejel za posebne zasluge pri razvoju kulturnih in družbenih dejavnosti na področju kulture. Grb občine bo šel v roke **Francu Kumarju** za izjemne dosežke na različnih področjih društvenega delovanja. Plaketi bosta letos prejela **Ferdinand Krbavac** za zagnano in predvsem prostovoljno delo na področju športa in **Valter Golob** za predanost človekoljubnemu življenjskemu poslanstvu. Štirje zlati maturanti bodo prejeli priznanja župana. To so **Ana Berdnik**, **Ana Kronovšek**, **Dejan Sevcnikar** in **Anže Volk**. Priznanje župana za razvoj ljubiteljske kulture bo prejel **Drago Tamše**.

BGO

LESARSTVO

Mitja Krašek, s. p.

Spodnja Rečica 187, 3270 Laško
Kontakt: 041 794 417
mitja.krasek@gmail.com
mitja.krasek@outlook.com

Za vas že 10 let opravljamo:

MIZARSKE STORITVE:

- stavbno in notranje pohištvo
- tesnjenje oken in vrat
- zaščita pred vlomi
- ostale mizarske storitve

TESARSKE STORITVE:

- izdelava manjših mostov

ŽAGARSKE STORITVE:

- razrez hlodovine
- rezan les

AA+
BONITETNA
OCENA
ZA LETO
2016

VIKTON

Podjetje za gradbene storitve in inženiring, d.o.o.

Cesta 1. maja 45
1430 Hrastnik
Tel: 040 608 565
E-pošta: vikton@siol.net

Slikopleskarstvo

Fasaderstvo

Knauf

Rigibs

Armstrong sistemi

VIKTON

»Sem romantik in z očmi poslušam glasbo«

Jože Napotnik o svojih velikih scenah

Zgornje besede so bile ene prvih izrečenih, ko sva se spoznala z legendarnim Jožetom Napotnikom iz Šmartnega ob Paki. Letošnji častni občan istoimenske občine ni le znan Šmarčanom, ampak vsem Slovencem, saj so njegove veličastne scene krasile skoraj vse narodnozabavne prireditve.

Jože Napotnik oziroma po domače Zimov Pepč naju je s fotografom sprejel najprej v svojem ateljeju v zapuščenih tovorni železniški postaji v Šmartnem ob Paki. V ogromnem prostoru so bili razstavljeni velika vabila na letošnjo Martinovo soboto in tudi številne druge hudomušne slike po naročilu. »Veliko slikam za razne obletnice. Naročniki želijo, da naredim šaljive slikovne upodobitve.« Po ogledu res velike delavnice, ateljeja, ki ga je pred kratkim osvežil z novo barvo, naju je odpeljal na svoj dom v Gavce. Ob vstopu v obnovljeno starejšo hišo njegovih staršev je zadišalo po jabolčnem zavitku. Njegova žena Milica, ki je »kriva« za vse njegove stvaritve, nama je postregla odlično sladico. »Letos praznujeva srebrno poroko in če ne bi imel nje, vsega tega, o čemer pišete, ne bi bilo. Vesel sem, da sva se spoznala in da sva in da bova še skupaj ustvarjala,« so bile pohvalne besede o drugi ženi.

Dva tisoč pobarvanih »fičkov«

Jože je po izobrazbi slikopleskar in njegove prve delovne izkušnje so povezane z nastankom podjetja Gorenje, ki mu je ostal zvest do svoje upokojitve. Mnogo let je v podjetju skrbel za reklamna sporočila, od sejamskih do sporočil na osebnih vozilih Gorenje servisa za celotno Jugoslavijo. »Vem, da vam je zdaj to čudno, ampak prepleskal sem več kot dva tisoč vozil, »fičkov«. Vsakega posebej. V Gorenju smo včasih delali tudi mlatilnice in z mojimi okrasitvami niso bile samo uporabne, ampak tudi lepe,« je bil ves čas hudomušen 78-letnik.

A bolj kot slikarja »fičkov« ga krajani in Slovenci poznajo po velikih platnih in scenah na največjih glasbenih festivalih in kulturnih prireditvah, kot so Alpski večer, Ptujski festival, Števerjan, Vurberk, Marjanca. »To so bile scene, ki so pobožale oči in dušo. Kaj pa zdaj? Vse naredijo samo z reflektorji. Gledal sem festival Melodije morja in sonca, a nisem nikjer videl morja niti sonca,« je bil kri-

tičen Jože ob sedanjih scen-skih stvaritvah. Njegove oziroma – da smo pošteni – njune scene so nastajale najprej dolgo časa v mislih, nato veliko ur doma. »Ko sva delala sceno za Alpski večer, sem na veliko platno naslikal Jalovec. Pred sliko sva postavila skale. Naredil sem koč v pravi velikosti. Dolgo sva hodila po hribih in nabirala korenine ter veje, da sva jih lahko dodala v sceno. Ljudje, ki so videli moje scene oziroma ki jih vidijo, so navdušeni. Rad imam naravo, po duši sem romantik in mislim, da se to vidi tudi v mojih scenah. A zdaj pa naj to priključijo reflektorji? Kako naj pojejo pesem Kje so tiste stezice pod tistimi reflektorji?«

Vedno na hitro

Šmarčani ga poznajo kot najhitrejšega slikarja, ki nikoli nima časa, a ga ima vendar vedno toliko, da ustreže vsem s svojimi umetninami. »Ne znam slikati počasi, ker bi rad še veliko naredil. Moje slike so narejene z velikimi čopiči, za scenska platna uporabljam kar pleskarski valjček. Majhni čopiči pri meni ne pridejo v poštev. Najraje imam takšne velike, uničene, uporabljene. Pogosto barvo nanašam kar s »špohtlom,« je dodal umetnik. Največja slika na platnu je bila na prireditvi Poglej, kaj dela Dolenc, ki je merila 42 metrov v dolžino in v višino 12 metrov. Na vprašanje, koliko časa je potreboval, da jo je naslikal, je nadaljeval v svojem slogu: »Dokler ni bila končana.« In koliko barve je bilo treba? »Ravno prav.« Njegove najodmevnejše scene so zagotovo na vsakoletni

»Poznate tega nogometaša? To je moj prijatelj, župnik Dori v dresu berlinskega nogometnega kluba,« je razložil Napotnik.

gledališki predstavi na prostem v letnem gledališču v Studencu.

Velike scene za preproste ljudi

Vse prireditve, ki so bile okrašene z njegovimi scenami, ima posnete na več kot sedemsto videokasetah. Le delček tega sva bila deležna tudi s fotografom in ko smo sedeli v njuni dnevni sobi in podoživljali spomine, so bile njune oči ves čas rosne. »Ne gledava teh kaset. Danes je takšen dan, da vam kažem delček tega. Lepo mi je pri

srcu, ko so spomnim, kako so bili ljudje navdušeni nad scenami in kako so se dobro počutili na prireditvah. To mi je bilo v največje zadovoljstvo. Ljudje so imeli moje scene radi.« Kako je slikati takšno sliko in kako zašiti tolikšno platno? Žena Milica ima odgovor. »Vsa platna sem zašila doma na svojem šivalnem stroju. Sploh si ne morem predstavljati, kako sva vse to zmogla. Koliko ur sva to pripravljala in nato postavljala. S tovarnjaki smo vozili sceno in jo nato postavljali dva dni.«

Jožeta so poznali organizatorji prireditev in so ga poklicali za nove scene. Večinoma so mu dovolili, da je postavil po svoje. »Na oder smo postavili skoraj vse. Imeli smo Postojnsko jamo s kapniki, lovsko opazovalnico, jezero in poleg ogenj. Za oddajo Marjanca sem na platno naslikal stari del Maribora. Na jok mi gre, ko to gledam.«

Poroka pod Triglavom

Še zaradi nečesa sta Napotnikova posebna. Leta 2009

sta imela cerkveni obred na Kredarici, kjer ju je poročil njun prijatelj župnik Dori. V narodni noši sta v spremstvu številnih prijateljev krenila v jutranjih urah s Pokljuke. »Tega doživetja se na da opisati. Pet avtobusov prijateljev naju je spremljalo. Že od nekdaj sem se želela poročiti v narodni noši in kot kaže sem bila dovolj jasna v svojih željah, da mi jo je Jože podaril za rojstni dan, kasneje jo je dobil še on,« je vidno navdušena razlagala Milica in se pohvalila, da je bila že šestnajstkrat na Triglavu. Milica je bila dolgoletna planinska vodnica in je ob poroki proslavila štirideset let aktivne hoje v hribe. Svate je na Kredarici zabaval Ansambel Robija Zupanca, ki je istočasno proslavil dvajsetletnico delovanja.

Ob Jožetovi sedemdesetletnici pred osmimi leti so mu ustvarjalci z novinarjem Silvom Terškom v velenjskem kulturnem domu pripravili poseben večer, kjer so počastili njegovo delo. »Iz Ljubljane so prišli in naredili program. V dvorani so bili sami pomembni ljudje. Ampak o tem nič ne pišite,« je ponosno, a prav nič bahavo zaključil Jože, ko sva se s fotografom že poslovljala. Premalo časa sva imela, podobno kot Jože, ki je ob odhodu že sprejel klic šmarskega župana, ki je želel vedeti, kdaj bodo slike za darila županom pobratenih mest narejene. »Saj veste, kot vedno pravočasno!«

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

Z ženo Milico pred obnovljeno hišo v Gavcah

Majhna dejanja z veliko ljubeznijo premikajo gore

Andreja Pezdevšek v Sloveniji širi izjemno sporočilo Marijinih obrokov

Ko je Andreja obiskala znamenito romarsko središče v Medžugorju, je vedela, da odhaja na poseben, navdihujoč kraj. Kako tektonske premike lahko spodbudi, je uvidela, ko je spoznala Magnusa MacFarlane-Barrowa. Škot je začetnik velikega humanitarnega združenja Marijini obroki. »Videla sem, koliko dobrega v okviru te organizacije naredijo v naših sosednjih državah in kako lahko majhne stvari, narejene z veliko ljubeznijo, premikajo gore.« V imenu društva Mir Slovenija se je poleti mednarodne konference združenja v Glasgou udeležila tudi sama.

Bilo je daljnega leta 1983, ko je svet obšla novica o prikazovanju Marije v Medžugorju v takratni Jugoslaviji. Otroci družine MacFarlane-Barrow so bili še najstniki. Magnus, Fergus in Ruth so se odločili, da bodo odpotovali na mesto prikazovanja. Prav nič jih ni omajalo veleposlaništvo, ki jim je to pot povsem odsvetovalo, češ da gre za nevarne kraje, kjer policija romarje ostro preganja. Kaj se je otrokom zgodilo na tej poti, bi težko

Andreja Pezdevšek (skrajno levo) pred vrtno uto, kjer se je vse začelo.

opisali, a življenje se jim je spremenilo za vedno. Kasneje sta na isto romanje šla

tudi njihova starša. Po vrnitvi so njihov družinski lovski hotel spremenili v hišo

molitve in dom duhovnih vaj, kjer še danes sprejemajo mlade z vsega sveta. Ko

»Velikokrat slišim koga, ki pravi, da imamo pomoči potrebne doma. A v naši družbi ni otroka, ki bi umrl zaradi lakote. Resda veliko otrok nima marsičesa, ker je na drugi strani toliko drugih, ki stvari mečejo stran ... Nad tem se moramo končno zamisliti.«

se je popolnoma posvetil humanitarni dejavnosti. Ženo sta po vojni na Balkanu v Romuniji ustanovila sirotišnico in zavetišče za mlade bolnike z aidsom.

Svinčnik, zvezek in topel obrok

Ko je leta 2002 v Malaviju morila huda lakota zaradi suše, Magnus ni mogel pogledati stran. Postavil je temelje projekta, ki je sprva nahranil dvesto najrevnejših otrok. Videl je otroke, ki so jim umirali starši in so bili v popolnem pomanjkanju prepuščeni sami sebi. Eden od teh otrok je bil tudi Edvard. Dejal je, da si želi samo toliko hrane, da bi lahko preživel in šel v šolo. To so bile usodne besede, ki so spodbudile nastanek

Zgodba Marijinih obrokov je predstavljena v filmu Child 31, Otrok 31, ki si ga lahko ogledate na YouTube kanalu. Film Generation hope istega režiserja Charlesa Kinannea je bil letos na filmskem festivalu v Cannesu predvajan med kratkometražnimi filmi in ga bo mogoče videti tudi v Sloveniji.

držav, da bi pomoč svojim najrevnejšim državljanom nekoč prevzele same.

Baraka, ki je nahranila milijon ljudi

Svojo zgodbo je Magnus opisal v knjigi Baraka, ki je nahranila milijon otrok. Gre za mednarodno uspešnico, ki je pustila izjemen vtis v vseh državah, kjer je izšla. V slovenščino jo prevajajo prav zdaj. CNN je Magnusa razglasil za heroja, revija Time pa za enega od sto najvplivnejših ljudi na svetu. Marijini obroki danes hranijo in šolajo več kot milijon sto tisoč otrok v šestnajstih državah v najrevnejših delih sveta. Magnusovo prepričanje, da v današnjem svetu obilja ne bi smel od lakote umreti noben otrok, je navedlo veliko dobrotnikov po vsem svetu. »Idea je preprosta – deliti, česar imamo več, kot potrebujemo za svoje življenje. Najbolj pretresljivo je, da lahko v teh državah s samo petnajstimi evri enemu otroku zagotovijo hrano za celo šolsko leto,« je pretresena Andreja. Polega Marte Ciraj je danes ambasadorica Marijinih obrokov za našo državo.

Srečanje z ostalimi ambasadorji Marijinih obrokov je bilo polno načrtovanj za prihodnost.

Magnus MacFarlane-Barrow med otroki na Haitiju, kjer Marijini obroki ustvarjajo boljši svet.

»Čas na Škotskem je bil dobro izkoriščen, potovanje pa nepozabna izkušnja, ki je tudi meni za vedno spremenila življenje. Vseh se nas je vedno znova globoko dotaknila Magnusova karizma in njegova preprostost ter prepričanje, da je mogoče spremeniti svet na bolje. A naše delo, delo Marijinih obrokov, je šele na začetku, saj je kar 59 milijonov otrok potrebnih naše pomoči.«

se je v Bosni in Hercegovini razbesnela vojna, sta Magnus in Fergus med prvimi zbirala pomoč za begunce. Pomoč in donacije so prihajale z vseh strani in njun oče jima je odstopil vrtno uto, kamor sta jo začela zlagati. Brata sta vzela dopust in z najetim terenskim avtomobilom v konvoju pomoči iz Londona odpotovala v BiH. Ko sta se vrnila, je bilo jasno, da je to bila prva, a še zdaleč ne edina pot, kot sta načrtovala. Pomoč je namreč še vedno prihajala. In prihaja še danes. Magnus

Marijinih obrokov. Glavni namen projekta je, da otrokom v najrevnejših predelih sveta omogoči šolanje in hrano v šoli. Živila za šolske kuhinje humanitarci dobavljajo od lokalnih kmetov, s čimer podpirajo domačo ekonomijo. Obroke pripravljajo prostovoljci, predvsem starši otrok. Tako vključijo celotno skupnost in otrokom omogočijo boljšo prihodnost. Z doniranimi sredstvi dosežejo večplasten in dolgoročen učinek. Ob tem organizacija poskuša vplivati tudi na vlade teh

Magnus MacFarlane-Barrow je eden najvplivnejših ljudi na svetu.

Slovenija se je združenju priključila leta 2015 in je doslej zbrala že skoraj 22 tisoč evrov. Organizacija Marijini obroki se ponaša z enim najnižjih odstotkov stroškov za delovanje. »Za to se porabi manj kot sedem odstotkov sredstev, kar idejo ohranja enostavno, učinkovito, konkretno in transparentno.« In kot še dodaja Andreja, so k širjenju te pozitivne zgodbe vabljeni vsi, ki imajo odprto srce.

SAŠKA T. OCVRK
Foto: osebnih arhiv

»Zgodbe, ki jih ustvarjajo prostovoljci Marijinih obrokov po vsem svetu, so pretresljive. Ko je na primer v Liberiji morila ebola, so iz države odšle vse svetovne dobrodelne organizacije. Ostali so samo Marijini obroki - in zato imajo tudi tako visoko spoštovanje med ljudmi.«

S prvega srečanja
slovenskih aforistov
na Rečici ob Savinji

Ko se srečajo aforisti

Na Rečici ob Savinji prvo srečanje slovenskih piscev aforizmov – Z našega območja štirje ustvarjalci

V naših krajih je več piscev, ki odlično obvladajo tri stoletja staro literarno zvrst. Najkrajšo literarno zvrst, ki lahko pove v enem samem stavku na zbadljiv način zelo veliko. Na prvem srečanju slovenskih aforistov, ki je bilo prejšnji mesec na Rečici ob Savinji, so sodelovali štirje avtorji iz naših krajev. To so Tonči Babič iz Bistrice ob Sotli, domačin Alojz Bastl, Jožef Mastnak Marjan s Proseniškega in Lojze Vrenčur iz Šmartnega ob Paki.

Gre za avtorje, ki so se prijavi na razpis mozirske izpostave javnega sklada za kulturne dejavnosti. Med njimi je bil celo aforist iz Srbije. Vsak je sodeloval s po petnajstimi aforizmi, ki so bili nato na srečanju javno prebrani. Sodelovalo je šestnajst avtorjev. Med njimi sta bili le dve ženski, dvajsetletna študentka in upokojenka.

Tonči Babič iz Bistrice ob Sotli

Jožef Mastnak Marjan s Proseniškega

Lojze Vrenčur iz Šmartnega ob Paki

Najbližjega ni bilo

Nekateri aforisti – iz različnih krajev Slovenije – so se srečanja na Rečici ob Savinji udeležili in svoja dela brali sami. »Ne moreš pričakovati, da te bo odpeljal v raj človek, ki je doživel pekel,« je prebrala Danica Krajnc iz Ljubljane, ki je objavila že šest svojih knjižnih

del. Aforisti največkrat bičajo človeške slabosti in politiko ter njene stranpoti, skozi kritične oči se lotevajo odnosov med ženskami in moškimi, ne priznava oblast in Cerkev, opozarjajo na denar in na njegovo premoč ... V Sloveniji so najbolj upoštevani aforisti Žarko Petan, Evgen Jurič in Bojan

Schwentner, ki se je udeležil tudi zgornjesavinjskega aforističnega natečaja. Natečaja, ki je nastal v sodelovanju med mozirsko izpostavo javnega sklada in tamkajšnjim Kulturno-umetniškim društvom Stopinje.

In zakaj je bilo srečanje aforistov na Rečici ob Savinji? Zato, ker v tej občini živi in ustvarja aforist Alojz Bastl. »Aforizmi so moj konjiček, moja najljubša postranska zadeva. Všeč so mi, ker so kratki, jedrnat in lahki za prebavo,« je sporočil ljubiteljem aforizmov. »Melania Trump bi se morala medijem opravičiti, ker je tako lepa,« je pomodroval v enem svojih aforizmov. »Loteval sem se različnih tem tega tega žanra, vendar je na jedilniku najpogostejše politični aforizem,« je sporočil Bastl. Objavlja v revijah literarnih društev, izšla je že tudi njegova Zbirka aforizmov – nove misli v stari embalaži. Bastl, ki je imel kot domačin na srečanje aforistov najbližje, se dogodka ni udeležil. Vzrok je bilo njegovo ležanje v bolniški postelji, saj je bil dva dni pred srečanjem operiran.

Na tisoče aforizmov

Po vsej verjetnosti je najbolj plodovit slovenski aforist Tonči Babič iz Bistrice ob Sotli, ki pravi, da jih je zapisal približno trideset tisoč. »Ženska ima največ miru, če moški nima svobode,« je prebral pred zbranimi na srečanju slovenskih aforistov in občinstvo takoj navdušil. Aforizme piše od leta 1991 in že devet let pozneje se je na vseslovenskem natečaju Borza humorja v Rogaški Slatini uvrstil na tretje mesto. Tam je prehitel celo nekatere najbolj prepoznavne ustvarjalce satire v Sloveniji.

»Srečanja na Rečici sem se udeležil že zaradi potrebe po stiku z ljudmi, ki počnejo isto kot jaz. Zanimalo me je tudi, kako to počnejo. Skratka, pričakoval sem dogodek, ki že sam po sebi ne more biti nezanimiv,« je povedal Babič po srečanju slovenskih aforistov. Aforizmi so, kot pravi, paradni del njegovega literarnega ustvarjanja. »Imam begunsko življenje in v begunstvu lažje ustvariš aforizem kot nekaj, kar je obsežnejše, daljše. Zbudim se z mislijo na to ustvarjanje in zaspim ob misli nanj,« je povedal o svojem ustvarjanju. Izšli sta že dve knjigi njegovih aforizmov – Če ni drugače, je tako in Štirideset stopinj.

Aforizmi so stalnica

»Aforizem je nekakšen ventil, filter. Napišeš ga, ko opaziš kakšno težavo ali da je kaj narobe. Tudi pošaliti se je treba, tudi norčevati iz sebe,« pravi o ustvarjanju te literarne zvrsti aforist Jožef Mastnak Marjan s Proseniškega. Aforizme ustvarja že približno dve desetletji in pol. Nastajajo ob različnih priložnostih. »Zelo lepi aforizmi lahko nastanejo v volilnem obdobju, ko je sprememba oblasti, ko se spreje-

majo proračuni in ob podobnih priložnostih,« je povedal o navdihu. »Danes od besed ne živijo pisatelji, ampak politiki,« je sporočil na srečanju. In kaj je zbrane na srečanju zelo nasmejalo? To je bil Mastnakov aforizem: »Nesreča ne pride takrat, ko ti prekriža pot črna mačka, ampak ko ti jo dobra.«

Aforizmi so stalnica, vendar hkrati le del Mastnakovega širšega literarnega ustvarjanja. Objavlja v literarnih revijah. Poezijo in prozo piše občasno. Med drugim je napisal roman Bufonija, dežela sivorjavih kvak. Ko se je lotil tega romana, je imel v mislih trilogijo. In tako že pripravlja njen drugi del. Doslej so izšla tri Mastnakova knjižna dela. Na vseslovenskem festivalu satire Aritas je leta 2001 prejel drugo nagrado.

Humor pomaga

»Srečanja aforistov nisem doslej zasledil še nikjer drugje, zato sem to priložnost izkoristil,« je na Rečici ob Savinji povedal aforist Lojze Vrenčur. »Kdor se zadnji smeje, ne razume aforizma,« je prebral enega od svojih.

»Predvsem sem pesnik, aforizmi nastajajo mimogrede,« je povedal o njihovem ustvarjanju. »Svet opazuje in primerno je, da izraziš svoje občutke tudi na takšen način. Ni nujno, da je bivanje vedno resno in da se nanj gleda brezizhodno,« je razmišljal. »Humor dovolj pomaga pri premagovanju vsakodnevnih težav in tako je prav,« je pričrnil aforist iz Šmartnega ob Paki. »Demenca je najboljšo zdravilo za popolno odpustanje,« je še eden njegovih aforizmov, ki so nasmejali občinstvo. Doslej jih ni objavljval, objavil pa je dve pesniški zbirki. Prva z naslovom Pojoči kamenčki je izšla pred dvema desetletjema, lani še Mala in Velika vrata.

BRANE JERANKO
Foto: BJ

mnzc
muzej novejšeg zgodovine | celje

Toda, ko vedel bi to,
kaj vse ti je sojeno s potjo,
koliko skusil

boš zla, še
preden uzreš
domovino.
(Romer)

MUZEJ NOVEJŠE
ZGODOVINE SLOVENIJE

Vljudno vas vabimo na odprtje gostujoče razstave

pot domov

ki bo v torek, 15. novembra 2016, ob 18. uri
v Muzeju novejšeg zgodovine Celje.

Razstavi Muzeja novejšeg zgodovine Slovenije, posvečeni velikim zgodovinskim prelomnicam (prvi in drugi svetovni vojni ter osamosvojitveni vojni), smo dodali tudi zgodbe s Celjskega. Spremljevalna dogodka ob razstavi v Muzeju novejšeg zgodovine Celje:

16. 11. 2016 ob 18. uri – predstavitev knjige **Hitlerjevi pozabljeni otroci: Moje življenje v Lebensbornu** in pogovor z avtorico Ingrid von Oelhafen/ Eriko Matko

23. 11. 2016 ob 18. uri – predstavitev knjige **Vojna po vojni: Štajerske kmečke družine v dvajsetih letih dvajsetega stoletja** in pogovor z avtorico dr. Matejo Ratej.

DOGODKI DNEVA

od ponedeljka do petka ob 18.30 in 22.15

ŽENSKA ARENA

torek, 15.11. ob 20.00
GOSTJA: Maja Novak

TOP MUSIC

sreda, 16.11. ob 20.00

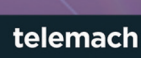
GOSTA: Gašper Rifelj in Flora&Paris

kanal 673

kanal 306

kanal 271

kanal 152

Z Ljubljanskega maratona. Imam Nazif Topuz med množico udeležencev.

Celjski imam je pretekel maraton

Nazif Topuz je na Celjskem muslimanski duhovnik že več kot dve desetletji – Odlično sodelovanje z občino in s katoliško skupnostjo

Novica, da je celjski muslimanski duhovnik Nazif Topuz pretekel celotnih 42 kilometrov Ljubljanskega maratona, močno odmeva. O njegovem dosežku poročajo celo mediji v njegovi rodni Bosni in Hercegovini. To, da je pretekel celoten maraton imam, ki nosi že šest križev, seveda ni ravno nekaj vsakdanjega. Dedek, ki ima že šest vnukov, ga je pretekel v petih urah in dvajsetih minutah.

»Za odločitev, da bom tekel na Ljubljanskem maratonu, je bilo več razlogov,« je povedal imam, ko smo ga obiskali v hiši, kjer je celjska islamska molilnica. Tam se zbirajo verniki z območja med Slovenskimi Konjicami in Zidanim Mostom ter med Zgornjo Savinjsko dolino in Sotlo. »Najprej zaradi spodbude muftija dr. Nedžada Grabusa. In tudi zato, da bi preveril svoje telesne zmožnosti,« je o razlogih povedal imam, ki ga ljudje na Celjskem poznajo zaradi sodelovanja na različnih javnih dogodkih. Rekreativskemu teku se posveča zadnjih sedem let, vsak drugi dan preteče desetkilometrsko razdaljo. Z udeležbo na Ljubljanskem maratonu je prav tako želel z osebnim zgledom prispevati k promociji zdravega načina življenja tako za muslimanske vernike kot za vse druge občane.

S sveto vodo

»Najprej sem razmišljal o svoji udeležbi na polmaratonu, saj sem že vedel, da to zmorem,« je obudil spomin na svoje priprave na množični dogodek v Ljubljani. »Potem ko me je pokrovitelj mešihat prijavil, sem se odločil, da bom pretekel celotnih 42 kilometrov. Hvala bogu, da mi je to tudi uspelo,« se je spominjal dosežka. Preden je začel teči, je popil zem zem vodo, to

je za muslimane sveta voda, ki jo je prinesel pred štirimi leti s hadža, z romanja v Meko. »Ta mi je dala dodatno moč. Med tekom se mi je pri petintridesetem kilometru pojavila kriza. Vedel sem, da moram zdržati, saj verjamem v svetost te vode in njeno moč,« je povedal o kriznih trenutkih.

Za šestdesetletnega dedka je to seveda velik podvig, saj se lahko hujše zdravstvene težave pojavijo pri veliko mlajših. »O tem nisem razmišljal, saj doslej zaradi teka nisem imel nobenih posebnih težav. Bal sem se le žuljev,« je povedal o svoji bojazni. Zadnji mesec pred maratonom, ko se je pripravljaj na daljših progah kot običajno, je namreč imel zaradi žuljev težave. Na enem od treningov je pretekel celo 36 kilometrov, vse do Braslovč. Zato je poskrbel za primerne boljše športne copate, ki so mu nato po Ljubljani dobro služile.

Veliko čestitk

Osnovne podatke o tem, kako ravnati med tekom zahtevnega maratona, je poiskal na svetovnem spletu. Svetovala mu je tudi znanka, ki je med drugim tekla že na maratonu v Sarajevu. Kakšno uro pred začetkom maratona je Nazifu Topuzu svetoval še njen trener. To je bila za imama namreč prva tekaška prireditvev v življenju.

»To, da prideš med takšno množico ljudi in z njo tečeš, je poseben občutek, posebno doživetje,« je navdušen. Zanj je bilo pomembno, da pride na cilj maratona, v kolikšnem času bo to, ga ni toliko zanimalo. Za dosežek je prejel številne čestitke. Že na cilju, kjer so ga navdušeno pričakali nekateri verniki s Celjskega. Osebnost so ga bodrili tudi predstavniki islamskega mešihata za Slovenijo.

V celjskem džematu, muslimanski župniji, je v redno

V Celju zelo dobro sodelovanje. Dolgoletni imam Nazif Topuz in škof dr. Stanislav Lipovšek. Imam zelo dobro sodeluje tudi z mestno občino.

versko življenje vključenih več kot dvesto vernikov. To so občani, ki za redno delovanje džemata tudi denarno prispevajo. Ostalih je seveda še veliko več.

Celje je vzljubil

»V Celju se zelo dobro počutim. To je mesto, ki sem

ga vzljubil,« je povedal Nazif Topuz, ki živi v kraju ob Savinji že od leta 1993. Izhaja iz vzhodne Bosne, iz Goražda ob Drini, in je najprej deloval kot imam v tamkajšnji okolici. Med tamkajšnjim službovanjem je pogosto videval avtomobil s celjsko registrsko oznako, ki je bil v lasti Go-

Pred sedmimi leti, ko je celjski imam začel teči zaradi ohranjanja zdravja, je najprej pretekel po kilometer do dva. Razdaljo je nato stopnjeval. Največkrat teče zjutraj, po končani jutranji molitvi, sabahu. Na vročino ali hud mraz, na dež ali sneg se ne ozira. Občasno igra tudi nogomet. Želi, da bi ga z nekaterimi verniki iz celjskega džemata skupaj redno igrali, vendar nimajo prostora. Imama področje športa in rekreacije nasploh zanima in nekatere dogodke spremlja. Med uspešnimi slovenskimi športniki so seveda tudi nekateri, ki imajo muslimanske korenine, recimo nogometni vratar Samir Handanović.

renjevega servisa. Nato ga je življenjska pot pripeljala v Celje.

V tem mestu je od začetka devetdesetih let prejšnjega stoletja islamska molilnica za duhovne potrebe muslimanskih vernikov. »S sodelovanjem z Mestno občino Celje smo zadovoljni v vsakem pogledu. Boga prosim, da bi tako tudi ostalo,« je odgovoril imam, ki se med drugim redno udeležuje novoletnih sprejemov za verske skupnosti, ki jih pripravlja župan Bojan Šrot. »Povemo, kaj potrebujemo, in opozorimo na tisto, s čimer smo zadovoljni,« je omenil imam. Rešena je težava pokopa muslimanskih vernikov po islamskem običaju, v smeri proti sveti Meki. Doslej je bilo na celjskem mestnem pokopališču že dvanajst takšnih pokopov.

Po drugi strani islamska skupnost v Celju zelo dobro sodeluje z večinskimi katoliki. Imam Topuz se ob dveh državnih praznikih udeležuje maš za domovino v celjski stolnici in celjski škof dr. Stanislav Lipovšek prihaja na muslimansko praznovanje bajrama. »To je človek v pravem smislu te besede, poln razumevanja. Naj mu Bog nakloni še veliko let življenja!« je povedal imam v imenu svojega džemata. Imam Topuz je predaval o islamu tudi v karitasovem domu v Vrbi pri Žalcu. »Tam sem med udeleženci občutil toplino in razumevanje. Pomembno je, da čim bolj spoznamo drug drugega in se dobro razumemo,« meni imam.

Nerazumevanje islama

O islamu je seveda veliko nerazumevanja, posploševanja. »Že beseda islam pomeni mir. Pripadniki islama so lahko tako dobri kot slabi,

vendar je večina dobrih,« pravi imam, ki je v Celju že drugi redni muslimanski duhovnik. Prvi je v tem mestu služboval devet mesecev. Nazif Topuz je prišel v Slovenijo, kjer je imel sorodnike, po začetku vojne v Bosni in Hercegovini. Takrat so prišli od tam v Slovenijo številni begunci, ki so potrebovali duhovno oskrbo. »Mislim sem, da bom ostal nekaj let, vendar sem ostal daljši čas. Pravimo, da človek načrtuje in Bog odloči,« je razmišljal imam med našim obiskom.

Izhaja iz delavske družine in se je najprej odločil za petletno srednjo teološko šolo, za medreso v Sarajevu. To je bilo v socialističnem času, ko je bilo to še politično nezazeleno. Pozneje je študiral v prestolnici Bosne arabščino in filozofijo, nato je po vojni v Bihaču dokončal študij na pedagoški islamski fakulteti, in sicer na oddelku za izobraževanje imamov. V Celju živi s soprogo, ki je diplomirana biologinja in trenutno dela z mladimi v okviru javnih del. Pomaga jim med drugim z »inštrukcijami« iz matematike. Najprej je delovala med otroki beguncev in vodila šolo zanje.

Topuzova sin in hči sta končala osnovnošolsko izobraževanje v Celju. Sin je nato odšel po očetovi poti v medreso v Sarajevu, diplomiral na pravni fakulteti in danes dela v tamkajšnji islamski banki. Pred nekaj dnevi je opravil še magistririj na področju civilnega prava. Hči je dokončala šolanje v zagrebški medresi, diplomirala na islamski pedagoški fakulteti v Bihaču in trenutno končuje magistririj. Poročena je v Pulju. Imama je rojstvo šestega vnuka razveselilo pred nekaj dnevi.

BRANE JERANKO
Foto: arhiv NT

Tipičen jesenski dan brez dežja in celo z nekaj sonca je na pohod zvalil več kot tristo planincev vseh generacij.

Tudi hišni ljubljenci imajo radi pohode.

Za sprostitev, zdravje in dobro družbo

Pohod po nekdanjih trških mejah Laškega

Letošnji tradicionalni pohod po nekdanjih trških mejah Laškega, ki je minulo soboto začel letošnje prireditve ob prazniku občine, je privabil več kot 330 planincev iz vse Slovenije. Že osemnajsti pohod je pripravilo Planinsko društvo Laško, bil pa je tudi zadnji v okviru rekreativnega projekta Po laških poteh, ki ga pripravlja Stik Laško.

Pohodniki so na več kot enajst kilometrov dolgo pot krenili ob devetih zjutraj iz središča Laškega, prehodili nase-lja in zaselke Tovsto, Ojstro, Gabrno, Trojno, Lahomšek, Marija Gradec in se po približno treh urah z vmesnimi postanki za okrepčilo vrnili v Laško.

Vreme je bilo za planince kar pravšnje, tipično jesensko, celo nekaj sonca se je poka-

»To je najbrž najboljša udeležba pohoda v skorajda že dve desetletji trajajoči zgodovini,« je bila zadovoljna Zdenka Pešec, predsednica Planinskega društva Laško. Od kod vse so prišli planinci, natančno ni mogla povedati, saj sistematčne evidence glede tega organizatorji ne vodijo, po govorici sodeč, pa so prišli večinoma iz vse Slovenije.

zalo. A pomembno je, da ni bilo dežja ali še huje nalivov, kot je ponekod bila slika naslednji dan. »Ob obrazih zadovoljnih udeležencev, kot je bil moj vtis po koncu pohoda, moram še posebej pohvaliti krajanje Trojnega, ki so se ponovno izkazali z izjemno gostoljubnostjo. Spet so spekli veliko slaščic in pripravili ostalo kulinarčno okrepčilo,« je bila vesela predsednica laških planincev.

Dolgoletna tradicija pohoda

Pot pohoda je speljana po mejah nekdanjega trga, po katerih so redno hodili trški veljaki, da bi »premerili« stanje na terenu in med prebivalci. »Pohode sta sicer obudila člana PD Laško Fanika Wiegele in Tone Šterban. Začeli so se leta 1999, a pohoda vsako leto ni bilo. Danes je pohod ob rekreaciji namenjen tudi temu, da pogledamo na razvoj in podobo Laškega z njegovih nekdanjih meja,« je še povedala Zdenka Pešec.

Pohod laškega planinskega društva je sicer bil že četrtrič združen z zaključkom organiziranih petih pohodov po urejenih tematskih poteh občine Laško. Projekt pripravlja Stik v sodelovanju z občino. Letos so to bili pohodi na Hum, po Aškerčevi poti, Orionovi poti, po poti treh cerkva in po nekdanjih trških mejah.

Vedno več udeležencev iz vse Slovenije

»Akcijska z imenom Po laških poteh je namenjena temu, da bi se naši občani čim bolj razgibali, sprostili in naredili nekaj zase, za svoje zdravje. Po nekaj letih opažamo, da je pohodnikov, ki niso iz Laškega, že več kot polovica vseh pohodnikov,« je povedal Dean Muhovec, strokovni delavec v turizmu pri Stiku Laško.

Udeleženci, ki so v zadnjih treh zaporednih letih opravili pet pohodov v koledarskem letu, so na zaključni prireditvi v gostišču Čater prejeli naziv zlati pohodnik. »Letos je takšnih šest, skupaj pa devetnajst. Najmlajša zlata pohodnica še ni osnovnošolka, najstarejši pa je starejši od osemdeset let,« je še povedal Muhovec.

Tako predsednica laškega planinskega društva kot predstavnik Stika sta zatrdila, da je takšna zaključna kombinacija pohodov zelo dobrodošla in da očitno privablja planince iz vse Slovenije.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA

Nekaj krepkega za lažji korak

Pohodnike je spodbudila tudi godba na pihala.

Pohodniki prečkajo mejo današnjega Laškega.

Veščina, ki je dojela celovitost človeka

Spoštovanje lastnega telesa, duha in duše

Či gong. Tradicionalna kitajska veščina, ki v zadnjem času tudi na zahodu presega pojem alternative. Z znanjem, ki ga premorejo mojstri te veščine in ga predajajo učencem, ter z dojemanjem celosti človekove biti, njegovega telesa, duha in duše je či gong del skrbi za lastno zdravje na vseh ravneh. Je odlična preventiva, vedno bolj pa postaja možna podpora pri zdravljenju različnih bolezni.

Oblik in načinov izvajanja či gong vaj - form je ogromno, a vodilo vseh je sorodno - uravnavešanje notranje življenjske energije (či-ja). Za či gong je značilno, da vadbe izvajamo v počasnem ritmu in vsakodnevno. Resen pristop k vadbi je nemogoč brez podpore mojstra. Ne gre namreč samo za tehniko, gre za to, da lahko či gong v trenutku, ko človek združi znanje o tej tehniki na ravni telesa, uma in dihanja, postane njegov način življenja.

Z redno vadbo uravnavamo pretok in razporejanje energije v telesu z upoštevanjem silnic jinga in janga, dopolnjujoči si energijski nasprotji, ki tvorita celoto. Teorija či gonga določa tri energetske centre v telesu, imenovane spodnji (xia), srednji (zhong) ter zgornji (shang) dantian. Energijo lahko z či gongom preobražamo in kultiviramo. Pretaka se po osmih posebnih in dvanajstih primarnih meridianih, ki so povezani s ključnimi telesnimi organi. Ob tem daoistična filozofija razvršča življenjske procese s pomočjo petih elementov (voda, les, ogenj, kovina in zemlja), ki naj bi bili povezani z določenimi deli telesa.

»Či gong je torej dobra preventiva in podpora pri zdravljenju bolezni. Posvetujte se z mojstrom te vadbe, katero vam priporoča in pozanimajte se o tej veščini. Ni skrivnost, zakaj so Kitajci zdravi in zakaj je njihova življenjska doba daljša od zahodnjakov.«

**NASVET
TEDNIKOVEGA
ZDRAVNIKA**

»Kadar vadbo izvajamo zgolj na telesni ravni, je takšna vadba enaka katerikoli drugi fizični vadbi. Šele poenotenju uravnave telesa, dihanja in umske osredotočenosti lahko rečemo či gong-kultiviranje življenjske energije,« pravi **Jure Čeh**, daoistični menih, ustanovitelj Qi Lab Inštituta in eden najboljših mojstrov či gonga v tem delu Evrope.

»V postopku seznanjanja s to veščino ne moremo prehitovati logičnega naravnega zaporedja. Na prvem mestu je učenje giba, slike, ki sestavlja vajo, prvi del či gonga. To je telesna forma. Ljudje nato potrebujejo kar nekaj časa, da ponotranijo te gibe, da jih zmorejo izvajati brez osredotočene pozornosti. Ko začne oseba izvajati gibe brez umskega naprežanja in razmišljanja o gibu telesa, nastopi trenutek pravega uravnavanja diha. Dokler razmišlja o postopku, združenju giba in diha, je to še vedno proces učenja. Šele ko sta gib in dih združena in ne jemljeta pozornosti, oseba vključi uravnavo uma, duha, namere. Toda za uravnavo uma moramo poznati osnovna teoretska izhodišča či gonga, teorijo o vitalni energiji, o petih elementih, o jinu in jangu ter o meridianih v človekovem telesu. Brez tega resnega pristopa k či gongu ni.«

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: Qi Lab Inštitut

Ravnovesje za boljše življenje

Kljub temu da se je izraz či gong na Kitajskem uveljavil šele leta 1957, ima ta veščina večstisočletno zgodovino. »Stara ljudstva so iskala način, kako uravnovesiti telo z makrokozmosom. Nastajali so številni gibi, plesi, uporaba glasov in zvokov. Skozi zgodovino in prakso so ljudje ohranili vadbe, ki so pokazale pozitivne izkušnje. Kitajske dinastije so pristop či gonga preventivno naravnale. Zakaj? Ker so bili kitajski zdravniki plačani glede na to, koliko zdravih ljudi so ohranili v svojem območju, in ne glede na to, koliko obolelih so ozdravili. Spodbujali so določena gibalna zaporedja kot preventivne vaje, ki so jih ljudem priporočali. Iz tega sledi, da imamo ogromno načinov vadbe či gonga.« Zgodovina je v določenih okoljih oblikovala različne forme in načine vadb či gonga, a princip ostaja v vsej zgodovini isti - uravnavešanje energijske bilance v telesu. »Ne glede na to, ali ga izvaja daoist, budist, učenjak ali bolnik,« pravi mojster či gonga Jure Čeh. Na fotografiji z mag. Darjo Mavrič Čeh, prav tako mojstrico te veščine iz Qi Lab Inštituta.

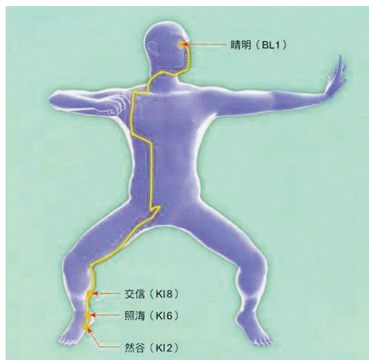
ZDRAVILIŠČE LAŠKO
TERME | CENTER MEDICINE | WELLNESS | HOTEL

THERMANA
Laško

**OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA
AMBULANTA
V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM**

DR. VERSHININ ANDREY
DR. OSTEOPATIJ, ORTOPED, REVMAOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

Primer forme iz Ba Duan Jin qi gong vaj (Osem brokatnih vaj):

Vaja se imenuje »napenjanje loka, da bi ujeli orla«, saj je gibanje podobno kot pri lokostrelcih. »Ko napnemo lok, odpremo prsni koš, napnemo mišice ter jih tako krepimo. S tem spodbujamo delovanje pljuč, posledično tudi srca. Ob tem krepimo mišično strukturo, še posebej hrbta in spodnjih okončin, masiramo notranje organe in stimuliramo njihovo delovanje. Z redno vajo prispevamo k lepše oblikovanemu prsnemu delu telesa,« pojasnjuje mag. Darja Mavrič Čeh. (Foto: International Qi-gong Federation)

Okus:
za zelo sladkosnede kot
tiste, ki imajo radi nekaj
svežine.

Stran ne bomo metali!

Z malo domišljije lahko izkoristimo skoraj vse, česar pri pripravi Martinovih čolničkov ne porabimo. Meni so ostali vaniljeva krema, kaki in smetana. V kozarec za martini sem po plasteh nanese vse ostanke, vmes pa sem »vrnila« še grški jogurt, ki je s kakijem še posebej dober prijatelj. Na koncu sem dodala še smetano in nekaj cimeta.

Voziček je dobil ljubkovalno ime Will. Že skoraj proti koncu poti je ta zvesti sopotnik žalostno odpovedal in storil svoj konec. Oliver se je znebil vse odvečne prtljage in pot nadaljeval z nahrbtnikom. A že po dveh dneh je ugotovil, da ne bo šlo. Prijatelji so mu pomagali preko spleta nabaviti nov voziček. Willov naslednik trenutno še čaka na prevoz v Slovenijo. Oliver pravi, da je to eden njegovih najljubših spominkov. Sploh pa človek nikoli ne ve, kdaj mu bo spet prišel prav.

Mladim bi rad povedal, da so dobri ljudje na vsakem koraku

Konjičan Oliver Tič – Oliver the walker – po prehojenih 6.840 kilometrih od zahodne do vzhodne obale ZDA

»Vauu! Preprosto vauu! Ta človek me je globoko ganil, prav tako njegovi rojaki. Tako neverjetno naklonjenost so mu izkazali. Ti si zmagovalec, Oliver Tič!« je na družabnem omrežju zapisala Jeanmarie iz Kansasa. Navdušili so jo godbeniki, čestitke in množica sredi Slovenskih Konjic, ki jih je lahko na družabnem omrežju v živo spremljala tudi na drugem koncu sveta. Fant, ki je prehodil Ameriko od Pacifika do Atlantika, je s svojo srčnostjo, preprostostjo in z neverjetnim dosežkom nagovoril svoje soobčane, Slovence in ves svet.

»Odzivov je bilo veliko in številni sledilci bloga ter profila na družabnem omrežju se je dnevno večalo. V najtežjih trenutkih so mi spodbudna sporočila – pošiljali so mi jih tudi popolni neznanci – zelo veliko pomenila,« pravi Oliver. Sprejem doma ga je kljub vsemu pustil povsem brez besed. »S prijateljem sem bil dogovorjen, da me bo prišel iskat na letališče v Zagreb. Tu in tam sem sicer zasledil kakšen namig, da se lahko pot domov malo zavleče, a tega, kar je sledilo, res nisem pričakoval.« Na letališču ga je pričakal cel avtobus prijateljev in znancev. Zadnji oktobrski večer so mu v središču domačih Konjic pripravili tudi slavnostni sprejem. Prehojenih 6.840 kilometrov od zahodne do vzhodne obale ZDA

»V Ameriki nihče ne hodi peš in zaradi tega sem bil kar velika atrakcija. Vedno sem bil optimist, ampak vseeno so me ljudje vedno znova presenečali z dobroto.«

je dosežek, ki nikogar ni pustil ravnodušnega.

Pustil je službo in odletel čez lužo

»Bil sem čisto preprost fant, ki mu v življenju ni nič manjkalo,« se nasmeji Oliver, ko ga vprašam, kdo je sploh bil, preden se je odpravil na to dolgo pot. »Delal sem kot poslovođa v trgovini s športno opremo. Imel sem vse, kar sem potreboval za življenje, veliko prijateljev in celo vrsto konjičkov. A vendar mi je nekaj manjkalo.« Že leta 2013 je peš prehodil Slovenijo od Lendave do Portoroža. »Takrat sta me spremljala prijatelja z avtomodom, tako da logističnih težav nisem imel.« Leto kasneje je isto pot prehodil sam in dobil potrditev, da zmore tudi brez spremstva. »Težko odgovorim, zakaj ravno Amerika. Razmišljal sem tudi o španski Jakobovi poti, o Caminu. A sem si rekel: Če bom pustil službo, je ne bom zaradi devetsto kilometrov. In tako se je rodila ideja o poti čez ameriško celino. Vedno sem si želel to državo spoznati поблиže, z jezikom nimam težav in tako sem se odločil.« Od novembra lani se je na pot temeljito pripravljal, letos maja je v službi dal odpoved, napolnil nahrbtnik in sedel na letalo. Sledila je največja pustolovščina, kar jih je doživel.

Amerika ni Hollywood

Težko si predstavljamo, kaj se mota po glavi človeku, ki ima pred seboj tako neskončno dolgo pot. Kot pravi, so bili prvi dnevi precej težaški. »Trajalo je, da sem se privadil novemu načinu življenja. Zvečer ni bilo postelje in ne mize, za katero bi sedel. Ni bilo več utečenega ritma, ki ga predstavlja dom. Pred menoj sta bili samo cesta in njena nepredvidljivost. Ni bilo lahko. Potem sem si v nekem trenutku rekel: »Dovolj, če ne misliš uživati na tej poti, je bolje da takoj nehaš!« In sem se končno prepustil dnevne-mu toku, hodil, dokler nisem bil utrujen, jedel, ko sem bil lačen, zaspal, ko je utonilo sonce. Tako sem preživel svoje najlepše dneve življenja. Vse skupaj je bilo zelo preprosto.«

Zgodbe, ki jih je na svojem blogu Oliver delil z bralci, so

zgodbe o človeški dobroti, o nepričakovanih prijaznostih in velikih presenečenjih. Ljudje so ga z zanimanjem ogovarjali in mu poskušali pomagati na vse mogoče načine. Nek starejši par mu je v bližnjem mestu plačal sobo v hotelu, ponujali so mu hrano, pijačo, prenočišče in celo denar. »Najbolj me je presenetil nizozemski kolesar, s katerim sem se na začetku poti pogovarjal približno deset minut. Po nekaj mesecih se mi je oglasil in me vprašal, če lahko prileti z Nizozemske in mi logistično pomaga proti koncu poti. To mi je na koncu izjemno olajšalo korak in še danes ne morem verjeti, da je to storil nekdo, ki me je poznal komaj deset minut.«

Nekateri vozijo, Oliver hodi

Oliver enostavno rad hodi peš. Morda tudi zato, ker avtomobila ne vozi. Američani pa so navajeni, da se, kamorkoli

»Amerika ni takšna, kot jo prikazujejo televizija in filmi. Slovenci imamo pa sploh precej predsodkov. V resnici so Američani čudoviti ljudje, kar sem lahko izkusil na vsakem koraku. Manjše kot je bilo mesto, bolj prijazni so bili domačini. Dva dneva v Los Angelesu sta bila seveda čisto druga pesem. Tam so ljudje živčni in ves čas nekam divjajo. Komaj sem čakal, da grem stran.«

Stereotipi ne držijo vedno. Američani so res precej debeli, kar Oliver pripisuje temu, da se komaj kaj gibljejo. Da so ameriški obroki nenormalno veliki, pa ni doživel skoraj nikjer. Čeprav se je trudil pospraviti dovolj kalorij, je na poti shujšal za osem kilogramov.

je le mo go oče, zapeljejo z avtom. »Se lekarne imajo »drive in« in kot ultra pohodnik sem bil vedno znova velika atrakcija. Večinoma so k meni pristopili iz radovednosti, če v vozičku slučajno vozim otroka. Še posebej v dežju ali vročem soncu je bilo takšnih zaskrbljenih ljudi s policisti vred kar precej. A čisto vsi brez izjeme so bili zelo prijazni. V vseh šestih mesecih nisem imel z ljudmi niti ene slabe izkušnje.«

To ne pomeni, da na dolgi poti ni doživel trenutka, ko bi najraje vrgel puško v koruzo in se s prvim letalom vrnil do-

TransAmerica Trail vodi skozi deset ameriških zveznih držav: Oregon, Idaho, Montana, Wyoming, Kolorado, Kansas, Misuri, Illinois, Kentucky in Virginia ter skozi več narodnih parkov. Najvišja točka je na prehodu skalnatega gorovja Rocky Mountains na prelazu Hoo-sier Pass s 3.518 metri.

mov. Neko noč je zaradi spleta nesrečnih okoliščin moral spati na prostem brez šotora. To je bila noč, ko ga je kuhala vročina, komarji pa so ga skoraj živega požrli. Tisto jutro se ni začelo najbolj optimistično. Druga težka preizkušnja ga je doletela na 120-kilometrski poti, ob kateri ni bilo nobene trgovine in nobene okrepčevalnice, čeprav mu je zemljevid to obljubljal. »Tri dni sem hodil ob šestih kosih prepečenca. Ko sem končno prišel v mesto in si v restavraciji naročil dvojno porcijo vsega, ni bilo nikomur nič jasno. Meni je bilo pa čisto vseeno, koliko bom zapravil in kaj si bo kdo ob tem mislil.«

Rekord dneva divjih 78 kilometrov

Oliver si je pot finančno zastavil dokaj skromno. Deset dolarjev na dan je bila zgornja meja, ki je ni smel prevečkrat prekoračiti. Sprva je bilo predvideno, da bo za pot porabil celo leto. Ko mu oblasti niso podaljšale dovoljenja za bivanje, je moral svoje podvig skrajšati na vsega šest mesecev. Zadnja dva meseca je bil pohod prava bitka s časom. Rekord dneva je bilo kar 78 prehojenih kilometrov. A dvom, da mu ne bo pravočasno uspelo priti do konca, ga ni potrl niti za trenutek. »Preveč ljudi me je spodbujalo, preveč ljudi me

je spremljalo in mi pomagalo. Poleg tega sem dovolj trmast, da vztrajam pri tistem, kar si zadam. V bistvu nisem nikoli dvomil, ali mi bo uspelo priti na cilj.« Po 175 dneh, po štirih uničenih parih čevljev in enem sesutem vozičku je Oliver 29. oktobra prišel na cilj v Yorktownu v zvezni državi Virginia in tam ponosno razvil konjiško zastavo.

Ob vprašanju, kako naprej, Oliver ne razpreda preveč. Kot pravi, je za njim najlepših šest mesecev življenja. Če bo vtise spravil v knjigo, še ne ve. Bo pa zagotovo pripravil potopis in motivacijski govor za mlade. »Z veliko volje, vztrajnosti in pozitivnega pristopa namreč lahko dosežeš skoraj vse. Lahko si z malo denarja

Nad ameriško naravo ni bil pretirano vznemirjen, je bilo pa nekaj čudovitih pogledov, kjer si je lahko spočil oči.

Z zemljevidom v roki od mesteca do mesteca

ogledaš svet ali dosežeš svoje cilje v šoli, službi ali športu. In ne glede na to, kaj slišimo v medijih, je svet je poln dobrih ljudi.« Po hitrem postopku si

bo poskušal najti službo. V mislih namreč že varčuje za naslednji podvig. »Zavedam se, da bom ta dosežek težko presekel, ampak sanje morajo

biti velike, mar ne?« se skrivnostno nasmehne Oliver. Na srečo je svet velik in okrogel. SAŠKA T. OCVRK
Foto: osebni arhiv

Dobrodošlica v domačih Konjicah

Na zadnji oktobrski večer so Oliverju v središču domačega mesta pripravili prisrčen sprejem.

Foto: Grupa

»Od začetka marsikdo ni vedel niti, kje je Slovenija, proti koncu poti so me ljudje že celo ogovarjali po imenu. Da prihajam iz iste države kot morda prihodnja prva dama Amerike, ni nikogar zanimalo. O politiki se nihče od mojih novih znancev ni ravno želel pogovarjati.«

Zmagoslavje na cilju

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

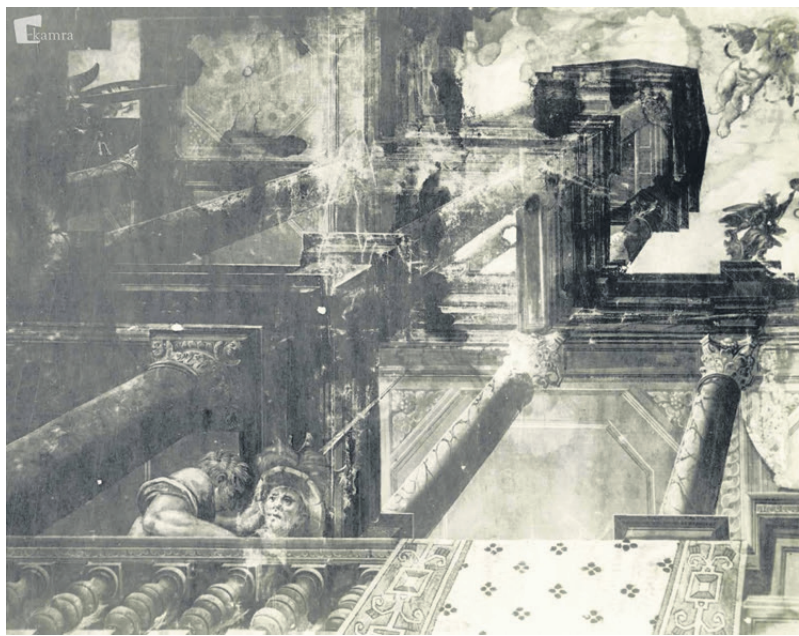
Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

Celjski strop – evropska mojstrovina (2)

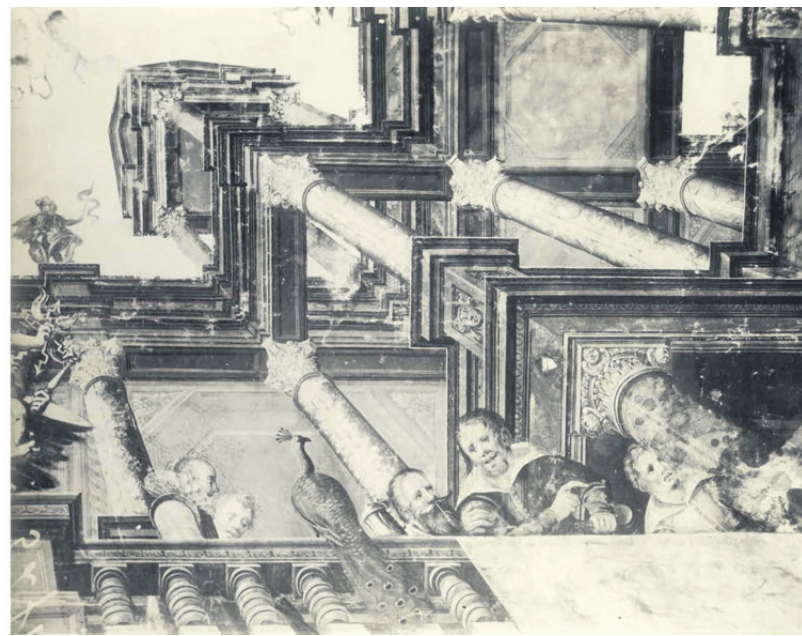
Stara grofija

Grof Jobst Josef Thurn-Valsassina je leta 1580 od nadvojvode Karla II. odkupil zemljišče z upravnimi in gospodarskimi poslopij spodnjega gradu Celje, jih dal porušiti in naročil gradnjo stare grofije (grofija). Za gradnjo je izbral enega od italijanskih arhitektov iz tako imenovane graške arhitekturne šole, ki je zastopala takrat napreden renesančni gradbeni slog. Njen ustanovitelj v Gradcu je bil Italijan Domenico dell Allio. Osrednji del stavbe so zgradili v letih od 1581 do 1595, v zadnji gradbeni fazi med 1650 in 1660 pa so dogradili zunanje stopnišče. Prve prezidave je grofija doživela v drugi polovici 18. stoletja.

Kasneje so Thurni večino časa živeli v Gradcu, zato je zgradba začela propadati. Leta 1831 so jo ponudili v odkup. Občina je nekatere prostore najprej najela, nato jih je do leta 1873 postopoma odkupovala. Leta 1874 so v prostore naselili deklisno obrtno šolo, deželno meščansko šolo in deško osnovno šolo. Leta 1905 se je šola izselila in grofijo je do leta 1945 prevzelo okrožno sodišče. Po drugi svetovni vojni so zgradbo dodelili takratnemu mestnemu muzeju, danes Pokrajinskemu muzeju Celje, in takratni študijski, današnji Osrednji knjižnici Celje.

Dva dela osrednjega polja, Matej Sternen, fotografiji pred restavriranjem, 1926, hrani Indok center Ljubljana.

Stara grofija (foto: Bojan Plevčak)

Odkritje leta 1926

Sodišče je bilo leta 1926 po-budnik obnove takratne sodne dvorane in ob tem so nepričakovano odkrili Celjski strop. V ohranjeni dokumentaciji lahko preberemo, da je slikar in restavrator Matej Sternen prosil Mestni magistrat celjski, naj zagotovi pomoč pri odstranjevanju slik s stropa sodne dvorane. Dogovorili so se za 29. november 1926, nato so strop v nekaj dneh prenesli v Celjski dom. Tam je ostal do konca restavriranja, potem so ga v prvih dneh novembra 1927 ponovno namestili na izvorno lokacijo.

Stanje osrednje, najbolj zanimive slike je pred restavriranjem opisal Sternen. Zapisal je: » ... platno je na več mestih preluknjano, na nekaterih mestih pretrgano ter skupaj zlepljeno ...« Osrednja slika je bila veliko bolje ohranjena od stranskih. Zelo pomembna je opomba, da je bilo platno že zlepljeno, kar odpira dodatna vprašanja o preteklih nedokumentiranih posegih v strop.

Se nadaljuje ...

GABRIJELA KOVAČIČ,
Pokrajinski muzej Celje

Catherine Banner: Hiša na robu noči

Presunljiva pripoved s sredozemskega otoka

Roman Christine Banner je izjemno lepa, do potankosti domišljena in ganljiva pripoved o štirih generacijah družine Esposito na sredozemskem otoku Castellamare v bližini Sicilije. Čeprav si bralec ob koncu morda želi spremljati življenje družinskih članov še naprej, je to zaradi časovne premice nemogoče, saj se pripoved konča tako rekoč v zdajšnjem času. Prav tako ni mogoče pobežati še bolj v preteklost družine, ker roman začne zgodbo z najdenčkom iz Firenc. Zgodba je tako celovita, kolikor je to najbolj mogoče.

Za najdenčka iz sirotišnice Amadea se je njegov nepravilni krušni oče, zdravnik, zavzel in ga izšolal za splošnega zdravnika. Dal mu je tudi svoj priimek Esposito. Amadea je življenjska pot odpeljala na samotni otok na jug Italije, Castellamare. Tam je bilo manjše mesto, ki dotlej ni imelo svojega zdravnika. Amadeo se je na otoku ustalil in poročil z nek-

dano učiteljico, lepo Pino. Tik pred poroko se je Amadeo videl z grofovo ženo, zadnjič v noči pred poroko. Usoda Amadea in vseh prihodnjih generacij Espositov je potem zaznamovana prav s tem njegovim spodrslijajem. Glavni junak pripovedi je bil za ta spodrslijaj kaznovan tako, da mu je bilo prepovedano opravljati poklic zdravnika. Kupil je Hišo na robu noči in jo odprl kot vaško gostilno.

V zakonu s Pino so se rodili trije fantje in deklica Maria-Grazia. Dva od dečkov v drugi svetovni vojni, ki ji tudi na tem skrivnostnem otoku niso mogli ubežati, sta umrla, tretji se je vrnil, ko je vsa družina že bila prepričana, da tudi njega ni več med živimi. Maria-Grazia, ki se je rodila prezgodaj, je imela sprva okvarjene noge, a je očetu uspelo, da so se ji kasneje z opornicami povsem poravnale in je niso več ovirale. Kljub temu je deklica v krajevni skupnosti veljala za invalidno. Kasneje je prevzela

vođenje gostilne in spoznala britanskega vojaka, padalca, ki ga je morje dobesedno naplavilo na obalo njihovega otoka. Robert je veljal za dezerterja, zato so ga kasneje za nekaj let zaprli. Maria-Grazia ga je čakala, dokler se ni vrnil.

V italijansko-britanskem zakonu sta se rodila dvojčka,

Nekoč je otok Castellamare prizadelo prekletstvo jokanja, ki je prihajalo iz votlin ob morju. Otočani so zgradili hiše iz tamkajšnjega kamenja, ki je bilo nekoč tekoči ogenj samega ognjenika, pa se je jokanje prav kmalu razlegalo iz vseh zidov zgradb in odmevalo po ulicah. Celo obokani vhod v mesto je ponoči tulil kot zapuščena nevesta.

ki sta si bila že vse od začetka zelo v laseh. Eden je po smrti dedka Amadea odšel v Veliko Britanijo k stricu, ki se je vrnil iz vojne in kasneje prav tako preselil tja. Tam je začel trgovati z vrednostnimi papirji in kasneje izkusil finančno krizo, ki je pred osmimi leti prizadela malodane cel svet. Drugi dvojček,

Sergio, je ostal na otoku Castellamare in spoznal Britanko Pamela. Ta mu je rodila Maddaleno, a Pamela ni bila dovolj močna, da bi si upala ostati na otoku in živeti v svetu, ki ga nikoli ni marala. Maddalena je tista, ki Hišo na robu noči vodi danes.

Čeprav je pripoved izmišljena in polna neverjetnih starih italijanskih zgodb ter

legend, bralec prav zaradi izjemnega avtoričinega pisanja dobi občutek, da je povsem resnična. Avtorica družinsko sago ves čas prepleta z družbenimi vprašanji in s svetovnim dogajanjem. Ker jim tudi na nekem na videz od boga pozabljenem otoku pač ni mogoče ubežati.

MRL

O avtorici:

Catherine Banner se je rodila v Cambridgeu v Veliki Britaniji, zdaj pa z možem živi v Torinu. Pisati je začela pri štirinajstih letih in kmalu objavila trilogijo romanov za mladostnike. Hiša na robu noči je prvi roman za odrasle.

Ėkipna zmaga ŠKD Celeia

V soboto, 15. oktobra je Športno kinološko društvo Celeia pripravilo regijsko tekmovanje šolanih psov, ki je bilo prvo na novem vadišču v Bukovžlaku. Tekmovanje so poimenovali Marcelov memorial v spomin na preminulega predsednika društva in kinologa Marcela Vodovnika.

Tekmovalci so se pomerili v klasičnih disciplinah: IPS-A, IPS-BB-H, IPO-VO, IPO-1, IPO-2 in IPO-3 (sledenje, poslušnost in obramba). Tekmovanje je poleg Marcelovega memoriala, kjer sta prvouvrščena po IPO-3 in ekipno prejela tudi prehodna pokala, štelo tudi za pokal Vomar, ki že vrsto let združuje slovenske in tuje kinologe. Najboljši posameznik je bil Mírko Flere iz KD Ljubljana, pokal za ekipnega zmagovalca pa je ostal kar doma. Ponosno ga je prejela ekipa ŠKD Celeia.

KG

Teden na Finskem

Štirje dijaki drugega in tretjega letnika programa logistični tehnik smo bili v okviru projekta Lemo (Learning E-Mobility, Učeca se mobilnost) en teden na Finskem.

Večina nas je prvič potovala z letalom, zato je bilo to posebno doživetje. Prvi dan smo spoznali dijake s Hrvaške in Finske (ki tudi sodelujejo v projektu) in si ogledali tamkajšnji šolski center v Kouvoli. Med drugim smo obiskali dijake, ki se učijo izdelovanja računalniških igrice, in odšli v šolo za tehnike helikopterjev. Pokazali so nam prostore, kjer imajo helikopterje za učenje.

Drugi dan smo obiskali Biosampo center, kjer med drugim izdelujejo gorivo iz odpadnih snovi. Prikazali so nam, kako narediti gorivo iz odpadnega olja in žagovine. Vozili smo se s segwayem (vozilo, podobno rolki), ki se polni na sončne celice. Ogledali smo si univerzo, kjer izdelujejo ladje na solarni pogon, s katerimi nato tekmujejo na raznih tekmovanjih po Evropi.

Tretji dan smo se odpravili do podjetja Woikoski, ki se ukvarja s hibridnimi vozili, z enim smo se tudi zapeljali. Pokazali so nam način polnjenja tega avtomobila. Sledil je obisk Aalto univerze, kjer so imeli električni robotski minibus, ki vozi brez voznika, upravlja pa ga računalnik. Vožnja z njim je bila zelo privlačna.

Naslednji dan smo se odpravili v glavno mesto Finske Helsinke, kjer smo si ogledali univerzo uporabnih znanosti, kjer se študenti ukvarjajo z izdelovanjem električnih dirkalnih avtomobilov. Odpravili smo se do BMW-poslovalnice, kjer prodajajo izključno električne avtomobile te znamke. Spoznali smo še možnost najema električnih avtomobilov, videli Brandt Bike World, kjer se večinoma ukvarjajo s prodajo motornih koles znamke Honda, in si ogledali električno motorno kolo Zero S.

Celotna izkušnja potovanja je bila zelo zanimiva. Komaj čakamo, da nas bodo v okviru projekta sredi novembra obiskali dijaki s Finske in Hrvaške, štirje dijaki naše šole pa so te dni na enotedenski izmenjavi na Hrvaško.

Na Finskem smo bili Filip Matko Sotošek, Nejc Arzenšek, Tina Šmerc, Eva Ferlič in mentor Boštjan Kolbič.

EF

Zapeli so tudi najmlajši vojniški pevci.

Prepevali so Marijine pesmi

VOJNIK – V podružnični cerkvi Marija sedem žalosti, na griču nad vojniškim trgom, je bil velik koncert Marijinih pesmi. Na koncertu, ki je bil že sedmo leto, so nastopile različne pevske skupine z območja Vojnika.

Pesmi so prepevali Moški pevski zbor Franceta Prešerna, mešani zbor Forte ter otroški in odrasli župnijski zbor. Nastopili sta

tudi manjši vokalni skupini In Spiritu ter Ljudske pevke Taščice. Vsaka skupina se je predstavila s po dvema Marijinima pesmima, vse od renesančne glasbe do sodobnih skladb, ki spominjajo na zabavno glasbo. Pobudo za koncerte Marijinih pesmi, ki jih organizira župnija, so dali pevci in njihovi zborovodje.

BJ

Humovit
Sadilni
Univerzalni
Kisli
50 L
CINKARNA
www.cinkarna.si

Humovit
SUBSTRATI ZA VAŠ VRT
za rastline hit
IZ NARAVE
ZA RASTLINE
ZDRAVE

Baletna predstava za varovance doma

V soboto, 5. novembra, so plesalke klasičnega baleta iz Harlekina – društva za umetnost plesa že tretje leto zapored z baletnim nastopom razveseljevale varovance Martinega doma pri sv. Jožefu. Program, v katerem je nastopilo trideset plesalk, je

pripravila Ana Jenček Dekleva, pred leti sama učenka baleta v Harlekinu, danes pa poklicna plesalka, plesna pedagoginja in koreografinja z mednarodnimi izkušnjami. Umirajočega laboda je zaplesala Antoneta Turk, pred leti Harlekinovka, danes dijakinja na KGB Maribor.

AVP

Mednarodne delavnice

V Celjskem mladinskem centru smo med 3. in 7. oktobrom gostili mednarodno delavnico projekta Cl@ss. Udeležilo se je je petnajst izbranih trenerjev iz petih držav s projektnimi vodji.

Celjski mladinski center je bil leta 2015 uspešen s konzorcijsko prijavo na razpis programa Erasmus+ in tako sodeluje v novem dvoletnem projektu Cl@ss – Competences Learning at Secondary Schools. Cilj dveletnega projekta je izobraževanje oziroma usposabljanje učiteljev srednjih šol v mehkih veščinah, da jih bodo lahko uporabljali oziroma izvajali v praksi pri pouku.

Aprila letos smo na Češko poslali tri trenerje, ki so se usposabljali v mehkih veščinah in tako pridobili certifikat ter licenco za učenje in izvajanje mehkih veščin. Po opravljenem treningu trenerji usposabljaajo učitelje srednjih šol v Sloveniji. Pridobljeno znanje mehkih veščin bodo učitelji in profesorji uporabljali pri pedagoškem delu. V

okviru projekta bomo izvedli več delavnic, usposabljanj in razvili metodologijo za uporabo mehkih veščin, ki bo vključevala tudi didaktične materiale.

Namen tokratne delavnice je bil predstaviti izkušnje prvega dela pilotne izvedbe delavnic, ki so jih izvajali trenerji v izbranih šolah, in poiskati možnosti na nadgradnjo in izboljšanje.

Udeleženci delavnice so se prvi dan bolj spoznali, nato so razpravljali o usposabljanju trenerjev in učiteljev ter o vsebini in distribuciji učnih materialov. Poleg tega, da so sodelovali na delavnicah, so si udeleženci tudi ogledali znamenitosti Celja – Stari grad, Šmartinsko jezero, staro mestno jedro in Anški vrh – ter se poučili o zgodovini mesta.

Partnerji pri projektu so National Management School iz Bolgarije, RPIC-ViPs Češke, 137 srednja šola iz Bolgarije, šola CEBM iz Romunije, šola Metegder iz Turčije in Celjski mladinski center

AB, foto: arhiv Zavod CMLC

DPMŽ Celje na obisku v zavetišču

Člani društva smo ob svetovnem dnevu živali obiskali zavetišče Zonzani, ki je najstarejše v Sloveniji, saj deluje že več kot dvajset let. Začasen dom nudi zapuščenim psom in mačkam ter opravlja ostale veterinarske storitve za živali.

Trenutno na posvojitev tam čaka trinajst psov in sedem mačk. Lastnica zavetišča Tatjana Lenko je članom društva najprej razložila, kako poteka dan v zavetišču, ki se začne že zgodaj zjutraj. Najprej je treba vse bokse, v katerih bivajo živali, očistiti in razkužiti. Seveda je treba pse in mačke tudi nahraniti. Sledijo sestanki, delo na terenu in sterilizacije ter kastracije. Ker smo tudi člani društva želeli pomagati, smo se ponudili, da na sprehod od-

peljemo nekatere pse, ki trenutno bivajo v zavetišču. Sicer si psi lahko vsak dan pretegnejo tačke na za to posebej urejenem igralnem prostoru za zavetišče, vendar so bili vseeno veseli nove družbe in malo daljšega sprehoda. Prijazni kužki so se med potjo veselo igrali na travi in polepšali dan članom društva, kakor znajo to narediti le štirinožni človekovi prijatelji. Ob koncu obiska so društveni prostovoljci obljubili, da bodo zavetišče obiskovali vsak mesec in pomagali tudi pri tistih manj prijetnih, vendar nujnih opravilih, kot sta vsakodnevno čiščenje in razkuževanje prostorov. Seveda ob obiskih ne bodo pozabili pozdraviti vseh kužkov in muc, ki upajoče čakajo na svoje stalne domove.

DPMŽ Celje

Ponovno so jih združili Modrijani

Članice Prostovoljnega gasilskega društva Sveti Štefan, Marjanca Žaberl, Darija Kristan, Martina Čokelc, Sonja Vreš, Katja Čokl, Barbara Čokl, Andreja Stopinšek, Mateja Lorger in Anita Artiček Kristan, so bile dolga leta aktivne na področju gasilstva in tekmovanj. Pravo presenečenje za širšo javnost so pripravile ob koncu leta 2013.

Pogumno in drzno so se odločile izdati gasilski koledar s svojimi fotografijami za leto

2014. Projekt je imel humanitarno noto, saj so zbran denar od prodaje koledarjev namenile društvu in tako pripomogle pri nabavi nove gasilske cisterne. Nato so se njihove poti razšle, čeprav so bile zelo ponosne in navdušene, da jim je uspelo doseči cilj, saj je bil koledar kar trikrat v ponatisu. Tako je bilo vse do avgusta letos, ko jih je poklical Martin Slatenšek, poveljnik društva. Dejal je, da je dobil telefonski klic ansambla Modrijani. Na

spletu naj bi glasbeniki videli njihov koledar in jih je zanimalo, ali bi bile pripravljene sodelovati na koncertu Noč Modrijanov. Z nestrpnostjo so čakale, da izvejo, za kaj točno gre.

Veliko priprav

V septembru je sledil še sestanek z njimi, kjer so se podrobneje pogovorili o vsem. Resno so prijele za delo in začele kovati ideje z veliko pomočjo Blaža Švaba. Zaželeno je bilo, da poleg gasilske vaje na odru prikažejo še nekaj plesa. Tukaj so potrebovale

nekoga, ki se s tem ukvarja. Navezale so stik z Valentino Zajtl, aktivno tekmovalko pod okriljem slovenske plesne reprezentance in koreografkinjo. In tako se je zanje začel mesec vaj. Zaradi vsakodnevnih obveznosti so imele kar nekaj težav z usklajevanjem vaj. A z močno in s trdno voljo jim je uspelo. Tako so 20. in 21. oktobra gasilke PGD Sveti Štefan dale svoj pečat k velikemu dogodku v dvorani Zlatorog v Celju. Dva nepozabna večera v nabito polni dvorani z neverjetno energijo in povezanostjo sta pustila nepopisne občutke. Na tremo so pozabile in so komaj čakale, da stopijo na oder. Bilo je neprecenljivo in s ponosom so predstavljale svoje društvo, kraj in tudi gasilce. Presrečne so, da so bogatejša za to izkušnjo in da so dodale majhen kamenček v mozaik koncerta Noč Modrijanov 2016. Še vedno ne morejo verjeti, da so zares stale na velikem odru pred tako številnim občinstvom. In če bi jim kdo pred tremi leti rekel, da bodo zaradi koledarja nastopile na Noči Modrijanov, bi se verjetno samo nasmehnile.

»Hvala Modrijanom za to priložnost, ki smo jo z navdušenjem in ponosom sprejele. In da, oni so tisti, ki so nas ponovno združili in zaradi katerih spet razmišljamo o skupni gasilski poti. Zato to ni zadnje, kar smo ustvarile skupaj. Članice se spet vračamo, aktivne in željne novih uspehov,« so z velikim ponosom dejale gasilke.

MILENKA BLAŽEVIČ

Foto: arhiv PGD Sveti Štefan

Goba za na sliko

Z gobami je tako, da ima človek včasih srečo, še večkrat pa ne. **Dragan Podovac**, znan šentjurski ljubiteljski slikar, se je s tem gobanom zagotovo zapisal med nosilce najlepših trofejev v tej sezoni. Goban je tehtal kar 1,2 kilograma. Prijatelji so ga zatožili tudi za to, da bi preverili, če je tudi tako dober kuhar, kot je dober slikar. Ali je po Zgornjem trgu v Šentjuru že zadišalo po gobovi juhi, nam še niso potrdili.

StO

Od ljudi za ljudi.

Vsak dan je SENIOR dan

ZA VEDNO!

20%
POPUST

NA PAKETIH
ZAČETNI
IN SVOBODNI

Obiščite najbližje prodajno mesto Si.mobil ali pokličite 040 40 40 45 in naši prijazni svetovalci vam bodo pomagali pri izboru najprimernejšega paketa in telefona za vas.

NOKIA
108

1 €

X 24 MESECEV

NA PAKETU ZAČETNI M

HTC
DESIRE 530

1 €

X 24 MESECEV

NA PAKETU SVOBODNI S

4G LTE OMREŽJE VRHUNSKIH KOMUNIKACIJ

SENIOR ponudba za 20% popust na mesečno naročnino na paketih ZAČETNI in SVOBODNI za vedno lahko izkoristijo upokojeanci s predložitvijo upokojske kartice, kjer je zapisana pokojninska številka. Navedeno ponudbo lahko izkoristijo vsi novi in po Pogojih predčasnega nakupa telefona obstoječi naročniki Si.mobil. Navedene cene telefonov veljajo do 30. 11. 2016 oz. do razprodaje zalog ob vezavi za 24 mesecev na navedenem paketu. Cena telefona je razdeljena na enake zaporedne mesečne obroke, ki se mesečno prištevajo računu za opravljene elektronske komunikacijske storitve družbe Si.mobil, d. d. V primeru nakupa naprave na obroke se naročniku na prvem računu zaračuna Štosek, odbiti ob obročni nakup naprave v višini 1,90 EUR. Vse cene vključujejo DDV. Za pakete ZAČETNI in SVOBODNI veljajo splošna pravila, ki so skupaj s cenami ostalih storitev, storitev v tujini, cenami izven zakupljenih količin, pogoji ponovne vezave za obstoječe naročnike ter pogoji ponudbe ob 12-mesečni vezavi na voljo na 040 40 40 40, www.simobil.si in na Si.mobilovih prodajnih mestih. Si.mobil d. d., Šmartinska c. 134b, SI-1000.

simobil.si

Dnevnik mlade vrtnarke

Borovnice

Pri nas imamo radi borovnice. Iskreno povedano imajo otroci ameriške še raje od gozdnih. Z možem seveda prisegava na gozdne. Razlika je v tem, da imajo otroci raje jagode, nabrane neposredno iz grma in pohrustane v sekundi, midva pa plasti borovnic in sladkorja, po nekaj dneh prelitega z žlahtno prozorno tekočino. Ampak o tem kdaj drugič. Danes o ameriških.

Letos je postalo jasno, da štirje grmi teh temnomodrih okusnih jagod za naše tri nadebudneže niti približno ne zadoščajo. Mulci so obirali tudi svetloroza jagode in jih na mojo veliko grozo snedli, ker se niso mogli načakati, da bi dozorele. Ko sem se prejšnji teden mudila v drevesnici in trsnici, je padla odločitev. Prostora v našem sadovnjaku je več kot dovolj, rabim samo pridne moževe roke in čas, da gre v domačo »hosto« ter pripelje gozdno zemljo. Ker ameriške borovnice potrebujejo kislo zemljo in nič gnojila in je zemlja iz domačega gozda vsekakor cenejša od »žakljeve« kupljene šote. To je preizkušen recept pri naših že dobro vraslih grmičkih. In da moževe pridne roke izkopljejo jarek, primerno globok in dolg, da bomo lahko nasadili dovolj sadik. Nabava teh pa pač ostaja v moji domeni.

A bilo mi je več kot jasno, da bo pot do uresničitve še zelo dolga. Nisem se motila. Namesto da bi moja »boljša« polovica ta načrt sprejela z odprtimi rokami in komaj čakala, da ustreže mojim vrtnarskim zamislim, je bil odziv katastrofalen. Da gremo raje na izlet. Namesto enodnevnega, ki je že nekaj časa v načrtu, na dvodnevne. Da sva oba izmučena od dela in družinskih obveznosti. »Pa ravno ta konec tedna sem zadnjič pokosil travo in tako nehal delati zunaj,« mi je argumentiral moj princ na belem konju. Pihala sem mu na dušo, da izlet tako bo in da bo tudi en dan čisto dovolj, otroci pa bodo potem še kakšno desetletje ali več uživali sladke plodove. Da delava na dolgi rok. Ni kaj prida pomagalo, čeprav je bilo očitno, da se pri argumentih, ki vključijo najine potomce, začne rahlo mehčati. Seveda sem šibko točko še bolj slikovito prikazala in ... že se je zlomil.

Kateri dan naj gre v »hosto« po zemljo? Koliko sadik (beri: koliko dela) bo? Res mora kopati cel jarek? Ne bom rekla, da sem zmagala v vojni, sem pa dobila bitko. O tem, kako se bodo nove sadike prijele, bom poročala kmalu.

Ribez v vsak vrt

Stare sorte jagodičevja še vedno najbolj priljubljene

Ko sem Jernejo Krajšek, lastnico Drevesnice in trsnice Krajšek, iz Radeč vprašala, katero sorto jagodičevja posaditi na povprečen slovenski vrt, je kot iz topa izstrelila: »Rdeči ribez. Če je ta že na vrtu, morda še rumenega oziroma zlatega.« Ribez je po njenem mnenju jagodičevje, ki je najbolj uporabno.

Čeprav marsikoga, ki že ima doma posajenega dovolj jagodičevja za lastne potrebe, premamijo obljube po več vitaminih iz novih sort, ki so dostopne na trgu (na primer aronija, goji jagode, sibirske borovnice), navdušenje po izkušnjah naše sogovornice ne traja prav dolgo. Kaj radi se kupci vrnejo

Rdeči ribez vsebuje vitamin C, veliko sadnih kislin in pektina.

in kupijo še kakšno sadiko maline, ribeza ali robide več. Med najbolj priljubljenimi starimi sortami jagodičevja so ob rdečem, rumenem in črnem ribezu še maline, robide, josta (križanec med črnim ribezom in kosmuljo)

in ameriška borovnica. Stare avtohtone slovenske sorte so prilagojene našim podnebnim razmeram, prav tako nimajo večjih težav z boleznimi in škodljivci.

Sajenje jagodičevja

Sadike jagodičevja lahko sadimo vse do takrat, ko zemlja zmrzne, in spomladi spet od takrat, ko se zemlja odtali. »Če želimo prve plodove pobirati že naslednje leto, je vsekakor treba saditi jeseni,« opozarja Krajškova. Sadilno luknjo pripravimo dovolj veliko, približno 30 centimetrov globoko in 60 centimetrov široko. »Vanjo nasujemo zrel hlevski gnoj ali kompost, iz katerega sadika črpa gnojilo. Pazimo, da gnojilo ne pride v stik s koreninami, zato nanje položimo travnato rušo ali zrahljano zemljo,« svetuje sogovornica. Posajeno sadiko ogrnemo z zemljo približno 5 centimetrov visoko, ker se sadika kasneje še »uleže«.

Vendar pozor! Ameriških borovnic nikar ne gnojimo s hlevskim gnojem. Tudi pri izbiri zemlje moramo biti previdni. »Te grmovnice imajo rade kislo zemljo, zato jih posadimo v šoto ali v zemljo, ki jo izkopljeemo v gozdu. Gnojimo pa jih zgolj s posebnimi gnojili, ki jih lahko kupimo samo zanje.«

Skrb za sadike

Po sajenju sadike pustimo, da se dobro ukoreninijo. »Prvič jih obrezujemo oziroma redčimo po štirih ali petih letih od zasaditve. Takrat porežemo stare poganjke, včasih je treba redčiti tudi mlade, če jih je preveč,« pravi Krajškova. Če začnemo redčiti prezgodaj, jagodičevje slabše obrodi ali pa so plodovi manjši, svari sogovornica.

Sadike jagodičevja, sadnega drevja in vinske trte Drevesnice in trsnice Krajšek lahko kupite vsako sredo med 7. 30 in 12.30 v Celju na t. i. svinjskem sejmu ali pri Krajškovih doma v Radečah, kjer so na voljo kadarkoli čez dan vse dni v tednu.

Ponujajo sadike ribeza vseh vrst, josto, sibirsko in ameriško borovnico, robide, kosmulje, maline, jablane, hruške, breskve, češnje, slive, višnje, marelice, nektarine, kivi, kaki, fige in trse vinske trte.

Če želite pri njih kupiti več istih sadik, vam svetujejo, da jih prej pokličete in naročite zeleno količino.

DREVESNICA IN TRSNICA KRAJŠEK

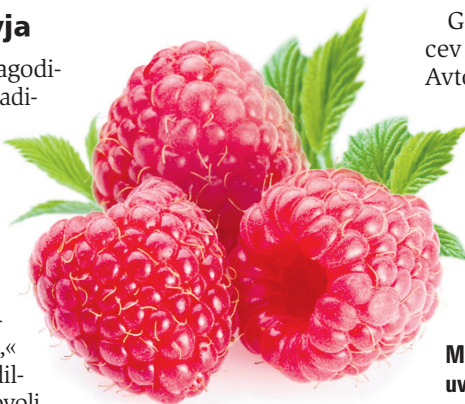
Sezona za nakup se je že pričela!

Pestra ponudba

sadik jablan, hrušk, sliv, češenj in drugih vrst sadja
Trsne sadike za vinograde
Različne sorte trte za brajde in pergole
Jagodičevje
(maline, robide, ribez, ameriške borovnice...)

DREVESNICA IN TRSNICA KRAJŠEK,
Žebnik 40
1433 Radeče
Naročila na telefonu:
03 56 87 630,
031 576 750 ali 031 491 707

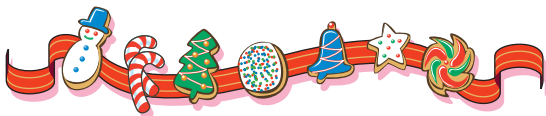
www.krajsek.com

Glede bolezni ali škodljivcev ni nobenih posebnosti. Avtohtone slovenske sorte so prilagojene podnebjem v ostalim rastnim pogojem, zato tiste, ki jih naravno gojimo, niso občutljive, še pravi sogovornica.

MRL

Maline so sladke in jih nekateri uvrščajo kar med poslastico.

Nagradni natečaj

Izbiramo najlepši adventni venček

Bliža se adventni čas, ko bomo bivalne prostore polepšali z adventnim venčkom, na katerem morajo biti štiri sveče, ki ponazarjajo štiri tedne pred božičem. Pošljite nam fotografijo adventnega venčka, ki ste ga izdelali sami. Vsak teden bomo izbrali fotografijo najlepšega do takrat prispelega adventnega venčka in jo objavili.

Lastnika zmagovalnega venčka bomo razglasili 22. decembra in ga tudi nagradili. Vaše fotografije pričakujemo do 19. decembra na naslov tednik@nt-rc.si ali Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

Vabljeni k sodelovanju!

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 17. od 12. ure do 30. ves dan.

10. ČE	cvet do 12. ure, od 13. ure list
11. PE	list
12. SO	list
13. NE	plod
14. PO	polna Luna ob 15. uri
15. TO	korenina
16. SR	korenina

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega priročnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

Tedenski
radio celje

OSIR

PIKAMO

VSako SOBoto ob 12.15

Pikapolonica kot prvi hišni ljubljencek

Zanimiva ideja, kako seznanjati otroke z naravo in ohranjati ogroženo vrsto

Če naj bi pikapolonica prinašala srečo, jo bodo trije mladi iz Celja in okolice v prihodnje imeli v izobilju. Njihova zanimiva podjetniška ideja, ki so jo poimenovali Dotifly, je namreč povezana z gojenjem ogrožene slovenske sedempikčaste pikapolonice. S tem želijo ohranjati domačo vrsto, ki jo vedno bolj ogrožajo tuje-rodne harlekinske pikapolonice, hkrati pa otrokom med petim in desetim letom omogočiti, da bi imeli prvega domačega ljubljencek, za katerega bi lahko sami skrbeli in se tako počasi privajali na sobivanje z bolj zahtevnimi živalmi.

Zamisel se je porodila biologinji Nini Štarkel, ki se je s pikapolonicami ukvarjala že v svoji diplomski nalogi, med študijem, ki ga zdaj končuje, pa se je srečala s koristnimi organizmi na vrtu, med katere sodijo tudi pikapolonice. »Razmišljala sem, kako bi to idejo spravila v prakso,« pravi Nina, ki je kmalu ugotovila, da pri nas ni prave prihodnosti za biologe in da se bo morala znajti sama. Najprej je želela gojiti te »naravne pesticide«, ki pojedo vse uši na vrtu, in jih prodajati kmetom. Nekatera podjetja v tujini to sicer že počno, le da pikapolonice jemljejo iz njihovega naravnega okolja, ona pa jih je želela gojiti, glede na to, da jih je v naravi vedno manj.

Od kmetov k terariju

Nina se je projekta najprej lotila sama, nato se ji je pridružil še fant Klemen Kovač,

Nina Štarkel in Anže Umek, dva od trojice, ki razvija podjetniško idejo Dotifly.

ki je sicer ekonomist, na Študentskem podjetniškem Bootcampu marca letos pa še Anže Umek, ki je tudi biolog in študent informatike ter ga je zamisel s pikapolonicami navdušila. A se je izkazalo, da Ninina zamisel ni tako enostavno izvedljiva. Kmetom se je nakup pikapolonic zdel predrag, druge je skrbelo, da bodo odletele k sosedu, tretjim se uši na vrtninah sploh niso zdele težava. Tako je bilo treba projekt drugače zastaviti. Zato so si zastavili nove smernice in začeli razvijati rešitev za težavo, s katero se slej ko prej sooči večina staršev, in sicer kakšnega hišnega ljubljencek nabaviti otrokom, ko so še manjši, da

Anže: »Živimo v bloku in doma smo imeli kar nekaj hrčkov, že nekaj časa imam paličnjake ... Ljudje kot domačo žival vidijo predvsem psa, čeprav so to lahko še vse druge živali.«

skrb zanj ne bo prezahtevna in da ne bo težav, če se ga bodo naveličali. Zasnovali so terarij z rastlino sočnico in s pikapolonicami. Ob njem otroci spoznavajo življenjske procese v naravi in ohranjajo ogroženo vrsto pikapolonic.

Idejo, ki je požela navdušena staršev, in sicer kakšnega hišnega ljubljencek nabaviti otrokom, ko so še manjši, da

Gojenje pikapolonic ...

Terarij, ki ga lahko starši kupijo za svoje otroke in v

katerem je ob rastlini pet pikapolonic, za katere dobijo hrano za mesec dni, je ekipa zasnovala sama in ga tudi izdeluje. »Poskušali smo narediti nekaj enostavnega iz kakovostnih in čim bolj naravnih materialov,« pravi Anže, ki te dni snuje tudi posebno računalniško igrico s pikapolonicami. Za zdaj najdete več o projektu Dotifly na Facebooku, počasi oblikujejo tudi svojo spletno stran.

Težava pa je, ker lahko v tem času sprejemajo le prednaročila za terarij, saj se pikapolonice v teh hladnejših dneh v naravi ne razmnožujejo, medtem ko skuša Nina ustvariti tudi za to primerno okolje. »Potrebujem primeren ogrevan prostor, zaenkrat jih imam v improviziranem terariju. Za razmnoževanje ni dovolj, da jih postavim k oknu, da imajo hrano in vlago, ampak je pomembna tudi osvetljenost. Nočem jih jemati iz narave. Pri prvotni populaciji sem morala to narediti, ker se jih ne da kupiti.« Samice izležejo ovalna podolgovata jajčeca, v naravi jih odlagajo v bližino listnih uši. Izležejo se ličinke, ki so podobne malim črnim krokodilom. Ker veliko jedo, se trikrat levijo, nato se zabubijo in iz bube nastane pikapolonica. Ta cikel traja en mesec.

... in uši

In kako je s hrano za pikapolonice? V naravi imajo uši, kaj pa pri Nini doma? »Sama

Nina: »Od malega sem povezana z živalmi, imam tri mačke in ribico, zdaj bom dobila še agamo. Trenutno delam v trgovini za živali, kot študentka sem delala v zavetišču in veterinarski postaji.«

Terarij predstavlja ekosistem v malem, saj so v njem organizmi, ki porabljajo in proizvajajo kisik. Komplet s petimi pikapolonicami in hrano za mesec dni stane 29,90 evra in pomeni tudi podporo prizadevanjem za ohranitev slovenske pikapolonice, pravijo avtorji zamisli.

Osnovna hrana odrasle pikapolonice so uši, za nekaj časa preživi tudi ob cvetnem prahu, nektarju ali namočenih rozinah. Pikapolonice letijo samo, ko rabijo hrano in iščejo partnerja, zato ni težava, če so v terariju.

Ekipa Dotiflyja na eni od predstavitev (Foto: Dotifly)

gojim uši. Če pikapolonice ne dobijo pravih, se ne množijo. Kakšne so te uši, pa ne smem povedati, ker je to poslovna skrivnost ...» pove v smeju mlada biologinja, ki pravi, da gojenje pikapolonic sploh ni tako enostavno, kot nekateri razlagajo na spletu, in da tudi primerne literature o tem skorajda ni na voljo. »Zgovoren je že podatek, da ena odrasla pikapolonica poje na dan 150 uši. Če imaš tri tisoč pikapolonic, je to ogromno uši, ki jih moraš vzgojiti ...» Na začetku je Nina za vsa opravila porabila po več ur dnevno, zdaj ko so stvari že utečene, je lažje.

In kje ekipa vidi svoj projekt čez leto ali več? Nina in Anže sta optimista in pravita, da je v ekipi vse lažje, saj

drug drugega spodbujajo in si delo razdelijo. »Če imaš samo idejo, nimaš pa ljudi, ki bi ti pomagali, ali nimaš dovolj motivacije, je težko priti na trg,« pravi Nina, ki meni, da je pomemben tudi začetni kapital, prav tako tudi zagnanost sodelavcev. »Želimo, da bi tretjina slovenskih domov, kjer imajo otroke, imela terarij in da bi ljudje, če imajo vrt ali njivo, začeli razmišljati, da bi imeli pikapolonice namesto pesticidov.« Anže doda: »Najprej želimo zavzeti Slovenijo in potem še Evropo.« Zakaj pa ne? Ob takšni množici simpatičnih rdečih pikastih hroščkov, ki prinašajo srečo, ni nič nemogoče.

TATJANA CVIRN
Foto: GrupA

Sedempikčasta pikapolonica je ena od naših avtohtonih. Ima značilno razporejene pike, in sicer po tri na vsaki strani in eno pod vratom. Zadnjih deset let jo ogroža harlekinska iz Azije, ki izleže precej več jajčec in prenaša parazite, ki so smrtonosni za naše pikapolonice. Te imajo sicer malo naravnih sovražnikov, ker vsebujejo nekaj grenkih substanc, ki so lahko malo toksične. Že barva je za sovražnike svarilna in se ji druge živali raje izognejo. (Foto: Dotifly)

Ekološka učna pot

Ekološka učna pot je del Šolskega centra Šentjur in poteka okoli ekološkega posestva ob šoli. Za to, da jo prehodimo, potrebujemo približno dvajset minut. Na njej je tudi nekaj učnih tabel.

Poteka mimo šolskega ribnika in nato mimo čebelnjaka ter travniškega sadovnjaka. Vodi nas tudi mimo permakulturnih gred in hotela za žuželke. Nadaljuje se po gozdni poti, ki nas vodi nazaj proti ribniku.

Na poti lahko vidimo kar nekaj zanimivosti, med katerimi je tudi šolska vrba,

katere obseg debela znaša tri metre. Med zanimivosti spada tudi hotel za žuželke, ki sta ga zgradila študenta naravovarstva. Njegov namen je privabiti koristne organizme, kot so pikapolonice, divje čebele, strigalice, navadna tančarica ... Permakulturne ali visoke grede so nam v pomoč, saj so postavljene »na višino« in se zato ni treba sklanjati. Omeniti moramo tudi travniški sadovnjak, v katerem imamo kar nekaj starih vrst sadnih dreves, kot so Ipavčeva bogatinka, damasonski kosmač, šampanjska renata, ovčji nos in bobo-

vec. Iz sadja pridelujemo sok, sadno vino, kis in žganje. Sadje tudi konzerviramo. Novost na ekološkem posestvu je lovška opazovalnica v zgornjem delu.

Na ekološki učni poti je veliko gozdnih površin. Skozi gozd poteka tudi gozdna cesta, ki domačinom predstavlja bližnjico. V znak dobrega sodelovanja med šolo in domačini slednji večkrat na leto poskrbijo za gozdno cesto.

Ekološka učna pot nam ponuja sproščujoč in poučen sprehod, zato ste vljudno vabljeni.

KLAVDIJA KRAMAR, dijakinja 2. letnika programa naravovarstveni tehnik

ŠOLSKI CENTER ŠENTJUR

Stran Mladi za mlade
so pripravili dijaki
Šolskega centra Šentjur.

63. gostinsko-turistični zbor

V torek, 11. oktobra, je bil v Radencih že 63. gostinsko-turistični zbor. Tako kot že mnogo let prej so se ga tudi letos udeležili dijaki Šolskega centra Šentjur.

Priprave na tekmovanje so trajale skoraj ves september. Dijaki so najprej iskali ideje, nato so v tednu pred tekmovanjem intenzivno vadili ter se pripravljali. Na gostinsko-turističnemu zboru so kriteriji ocenjevanja, ki jih morajo dijaki doseči, izjemno visoki in strogi. Slaščičarji so morali pripraviti poročno torto in dve porcijski sladici. Za delo so imeli na voljo uro časa. Komisija je ves čas tekmovanja pozorno spremljala tekmovalce, jim gledala pod prste ter jih strogo ocenjevala. V komisiji je bila tudi priznana slaščičarka Alma Rekič.

Dijaki so se predstavljali v dveh skupinah. V eni skupini so se predstavljali dijaki programa pek Blaž Golež, Jožica Sebič in Gregor Emeršič, ki so pod mentorstvom gospe Janje Kropce osvojili srebrno priznanje, v naslednji skupini pa so se pod budnim očesom mentorice gospe Elizabete Paska Selič predstavljali dijaki programa slaščičar: Blažka Lovšin, Jasmina Videc ter Ambrož Voga, ki so na koncu posegli po srebrnem priznanju in tretjem mestu v skupni uvrstitvi.

»Sodelovanje na tekmovanju je bilo zame kljub stresu lepa izkušnja. Dogodek mi bo ostal v ponos celo življenje.« (Blažka Lovšin, program slaščičar)

BARBARA UŽMAH, dijakinja 2. letnika programa živilsko prehranski tehnik

Vinogradništvo v Šolskem centru Šentjur

Oktober, imenovan tudi vinotok, je mesec, v katerem po vsej Sloveniji potekajo trgatve. Ker ima naša šola poleg ostalih kmetijskih površin tudi nekaj vinograda, smo imeli trgatve tudi pri nas.

Na 65 arih vinograda rastejo trte različnih sort, ki jih negujemo dijaki pri praktičnem pouku. Četrtna vinograda raste na gričevnatem območju okoli šole. Na tem območju poleg ostalih sort prevladujeta sauvignon (141 trsov) in laški rizling (133 trsov). Na teh površinah v povprečju pridelamo 650 kilogramov grozdja. Ostale površine, posajene s trsi, so v Šentvidu in obsegajo 47 arov. Tam pridelujemo sivi pinot (870 trsov), rumeni muškati (80 trsov) in sauvignon (1.200 trsov). Te površine letno prinesejo približno 2.150 kilogramov grozdja.

Po opravljeni trgatvi ves pridelek predelamo v vino, imenovano Šolska kapljica. Dijaki v okviru praktičnega pouka izvajamo stiskanje grozdja, nato spremljamo fermentacijo mošta, merimo pretok vina, vino tudi filtriramo in ga na koncu ustekleničimo. Dijaki četrtnih letnikov se učimo o pravilnem pokušanju vin. Vino pridobivamo s sodobnimi tehnološkimi postopki, shranjujemo pa ga v modernih inox posodah.

S Šolsko kapljico se udeležujemo različnih ocenjevanj vin. Vsako leto se udeležimo ocenjevanja v Šentjurju, Gornji Radgoni, Mariboru in na mednarodnem ocenjevanju v Splitu, kjer smo lani prejeli srebrno priznanje.

ANDREJ CEVZAR, dijak 2. letnika programa kmetijski podjetniški tehnik

Breg je »zakon«

V Braslovčah izkoristijo tisto, kar jim ponuja okolje

V dneh pred praznovanjem noči čarovnic smo obiskali otroke v zasebnem vrtcu Veronikin kotiček v Braslovčah. Nasmejani in razigrani malčki so nas pričakali na bližnjem igrišču, ki se precej razlikuje od ostalih, a ob tem otrokom nudi tisto, kar potrebujejo. Naravno gibanje.

»Izkoristimo vse, kar imamo v okolici vrtca,« pravi direktorica in ustanoviteljica vrtca Taja Steblovnik. Enota vrtca je namreč v središču Braslovč, igrišče ima urejeno na precej strmi zelenici za stavbo, kjer je v preteklosti že deloval vrtec, danes pa tam domuje občinska uprava. V vrtcu, kjer delujejo po zakonsko določenem učnem načrtu, sicer zagovarjajo pedagogiko, ki pravi, da morajo otroci raziskovati, preizkušati in se veliko gibati. Tudi navkreber. Kot so povedale direktorica in vzgojiteljici, marsikateri otrok danes ne zna več hoditi po hribu. Steblovnikova je ob tem dodala, da starše ob vpisu opozorijo, da se pri njih ne bodo učili brati

in pisati, ker bo za to čas v šoli. Razigrani in nasmejani malčki se s tem, kot je bilo videti, več kot strinjajo.

Otroci in strokovne delavke so zelo ponosni tudi na to, da s svojim delom sooblikujejo podobo kraja. Igralnice so namreč v eni od hiš sredi trga. Na velika okna, ki »gledajo« na trg, tako mladi ustvarjalci izobesijo svoje mojstrovine, vrtec pa se tako hitro spremeni v pravo malo galerijo.

LK

Foto: GrupA

Na tej strani Novega tednika prostor najdejo pisane aktivnosti predšolskih otrok.

Če se kaj zanimivega dogaja tudi v vašem vrtcu, v varstvu

pri babici ali na igrišču pred blokom, nam sporočite.

Z veseljem vas bomo obiskali.

»Mi se imamo radi...«

Plezalnih oprimkov se je mogoče lotiti na različne načine.

»Poglej, tako se to dela,« je mlad plezalec podučil našega fotografa Andraža.

Gor in dol in spet gor in po ritki dol. Spuščanja po toboganu se otroci zlepa ne naveličajo. Čeprav starši kdaj pa kdaj niso najbolj veseli, ko so na hlačah blatni madeži, na to hitro pozabijo, ko zagledajo nasmejene obraze. »Otrokom moramo pustiti, da se igrajo, da raziskujejo in se pri tem kdaj tudi umažejo. To je del srečnega otroštva,« pravi Taja Steblovnik.

»Zaklad iščem. Tu nekje smo ga zakopali,« je povedala nasmejana deklica. Ni dolgo sama brskala po mivki. Za zaklad se pa že splača potruditi.

Modrosti malih bučk

Vasja zjutraj: »Komaj čakam, da bom z učiteljem v varstvu spet šah igral!«
Mami: »Zakaj ga raje ne igraš s sošolci?«
Vasja: »Ampak potem je pa učitelju dolgčas!«

Ko vas bodo naslednjič nasmejale vaše bučke, njihove velike misli delite z nami. Pišite nam na tednik@nt-rc.si s pripisom za Otroški vrtljak.

Tekanje, plezanje in iskanje zakopanega zaklada človeka utrudijo in zlakotijo. Ko v želodčkih zakruli, je znak, da je treba na kosilo.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Težave pri razumevanju

Starejša ženička je prišla k zdravniku in ta ji je predpisal svečke za analno uporabo. Ženska ni imela pojma, kaj pomeni analno, vprašati pa tudi ni upala. Ko je prišla domov, je vprašala moža, kaj pomeni analno, ampak tudi on ni vedel, zato ji je predlagal, naj pač pokliče zdravnika in ga vpraša. Rečeno, storjeno.

»Halo, gospod doktor, oprostite, ampak jaz ne vem, kaj je to analno.«

»Ja rektalno,« ji odgovori zdravnik.

»Aha ... hvala.«

»Kaj je rekel?« je zanimalo moža, ko je odločila.

»Rekel je rektalno, ampak tudi to ne vem, kaj pomeni ...«

»Ja, pokliči ga še enkrat in mu povej, da ne razumeš teh tujk!«

In res: »Halo, oprostite gospod doktor, ampak jaz ne razumem teh vaših tujk, povejte mi prosim po domače, kaj naj naredim s svečkami?«

»V rit si jih vtaknite.«

Ženska vsa zgrožena odloži in reče možu: »Na, zdaj je pa jezen ...«

Nekaj lepega

Ko sem se odpravila od doma, sem naletela na sosedo, ki je kot iz topa vprašala: »Kam odhajaš tako lepo urejena?«

Jaz pa: »Nikamor, prišla sem malo ven, da danes tudi tvoj mož vidi kaj lepega.«

V lekarni

»Rad bi mazilo proti revmi.«

»Imate recept?«

»Če bi ga imel, bi si ga sam doma naredil.«

Skleroza

Dva starejša gospoda sedita v kavarni in se pogovarjata. Beseda nanese tudi na žene.

»Kako je mogoče, da ti svojo po vseh teh letih še vedno kličeš draga?«

»Če se pa ne spomnim, kako ji je ime.«

Goljufija

Sinček železničarja se vrne prvič iz šole. Oče ga radovedno vpraša:

»No, kako je bilo v šoli?«

»Ena sama goljufija, že na vratih piše prvi razred, a notri so same lesene klopi!«

Karpati

»Očka, ali veš, kje so Karpati?«

»Vprašaj mamo! Ona vedno pospravlja po hiši!«

Povabilo bralcem

Na strani Razvedrila bomo objavljali zanimive fotografije iz preteklosti, ki sporočajo kaj zabavnega in so spomin na čase, običaje, ki jih ni več ... Morda hranite v svojem arhivu kaj takšnega, kar bi radi delili z bralci? Pošljite nam fotografijo s svojimi podatki in zraven seveda pripišite, zakaj je tako posebna, kaj prikazuje in kje je bila posneta. Najboljše bomo objavili in nagradili!

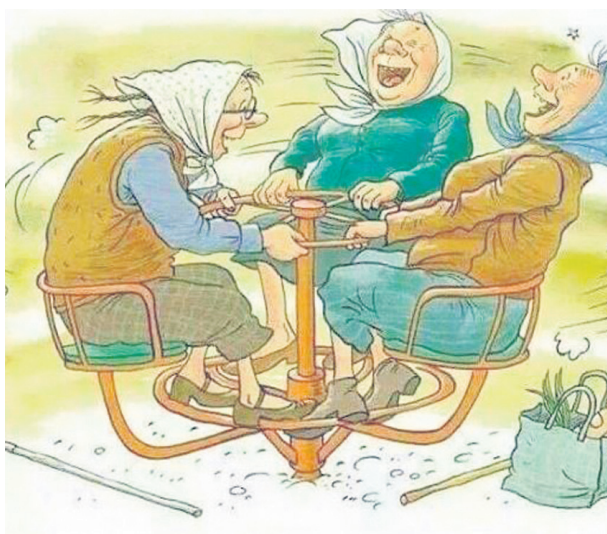
Fotografije in podatke nam pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje ali na spletni naslov tednik@nt-rc.si.

»Huda« prometna nesreča. (Foto: JOŽE JURC)

Vir: splet

Ne jemljite življenja preveč resno, iz njega tako ne pridete živi ...

Ko moški gleda tekmo ...

Vremenska napoved: danes dež, naslednje tri dni blato ...

Novodobne modrosti

Dejstvo, da je meduza preživela več milijonov let brez možganov, daje upanje mnogim.

Kaj je zvestoba? Ko si že tretjič poročen, a imaš še vedno isto ljubico.

Kdor trpi zaradi ljubezni, verjetno nikoli ni imel ledvičnih kamnov.

Če imaš čisto vest, je to zagotovo znak slabega spomina.

Pomanjkljivosti

Jure predstavi prijatelju svoje dekle in on mu zašepeta na uho:

»Lepše dekle bi si pa že lahko dobil. Mozoljasta je, nos ima predolg in še škili.«

»Ni ti treba šepetati, saj sliši tudi ne.«

REŠITEV SUDOKU 229

9	6	2	3	7	4	5	1	8
3	8	1	5	2	6	9	7	4
4	7	5	1	9	8	6	3	2
5	3	9	7	8	1	4	2	6
7	4	8	6	3	2	1	9	5
2	1	6	4	5	9	7	8	3
1	5	3	8	4	7	2	6	9
8	9	7	2	6	5	3	4	1
6	2	4	9	1	3	8	5	7

230 SUDOKU

	6			2			8
	5			4			6
	2		7				
1						5	3
3					1		
5					6	4	2
		5	2	7			
	9					1	4
		8		5		6	

Službena pot v Jurklošter

Pred meseci sem po elektronski pošti prejel vabilo na zanimiv dogodek: na odprte obnovljenega mostu čez Gračnico v Jurkloštru. No, to bo pa bo nekaj novega, ker v Jurkloštru pa že res dolgo, dolgo nisem bil, sem si mislil.

Ob tem, da se mi je zdelo zanimivo, da bo nekaj poživilo novinarsko rutino, sem bil tudi malo živčen. Kar sem pravzaprav vedno, kadar se odpravljam v kraje, kjer že dolgo nisem bil. Seveda sem vse preveril na Googlovem zemljevidu, ampak vožnja na terenu je čisto nekaj drugega. Zato sem radijsko odgovorno urednico Bojano, ki je nekoč pokrivala občino Laško, prosil še za »navigacijo v živo«. Natančno mi je razložila dve poti, eno iz Laškega, drugo iz Rimskih Toplic. Odločil sem se za slednjo, ker se mi je zdela lažja, saj nikjer ni treba skreniti levo ali desno. In tako sem se vozil, vozil, vozil in vozil proti Jurkloštru ...

Končno sem dočkal tablo Jurklošter. »Zdaj moram samo še najti nov most in sem zmagal. Lahko bi bil ta, izgleda čisto nov, ampak zakaj ni nikjer ljudi?« sem se spraševal. »Najbrž ni pravi, saj naj bi celo dva obnovili.« In sem se peljal naprej, a ni bilo nikjer drugega novega mostu. Mogoče je pa res bil tisti prej.

Zamujal sem približno deset minut, ampak da bi se dogodek že končal, je bilo res čudno in sumljivo. Ko sem se vrnil do novega mostu, sem parkiral pred sedežem KS. Vprašal sem gospe, ki sta se pomenkovali, kje so gostje in ljudje, ki so prišli na odprtje. »Kakšno odprtje?« sta me začudeno premerili z očmi. »Ta bo šele prihodnji teden,« je dodala ena.

Saj to ni res, sem se pogrezal v zemljo. Pa menda ni sem zamešal datumov? Imena sem že kdaj, datumov pa še ne ... Res se je zgodilo točno to, sem ugotovil, ko sem na telefonu med množico sporočil poiskal vabilo za Jurklošter. »Kaj naj zdaj rečem urednici? Vse sem natančno preveril, le datuma ne ...« Hujšega ni bilo, saj sem še vedno tu.

Da je dva dni pred pravim datumom odprtja mostu Občina Laško odpovedala dogodek zaradi zasedenosti predstavnikov ministrstva, je seveda zgolj naključje, polno ironije.

»Menda si imel lep izlet v Jurklošter,« me je čez nekaj dni malo za šalo in malo za res, vprašala novinarska kolegica. »Ja, res, prav lep,« sem odvrnil, le moj nasmeh je bil bolj grenak.

PREHITEVALEC

radio celje

Še vedno odmeva

Dve noči Modrijanov še nista povsem pozabljeni, saj se je na odru in za njim združila cela vrsta glasbenikov, ki jih redko slišimo v istem venčku. Nekaj je bilo tudi legendarnih slovenskih glasbenih imen, ki so še danes mnogo več od nostalgičnega pogleda v preteklost.

Foto: GrupA

Oto Pestner in Alfi Nipič sta bila tokrat opravljena kot noč in dan, a v resnici sta zrasla iz istih korenin slovenske glasbene tradicije. Oba je namreč izjemno zaznamoval prav Ansambel bratov Avsenik.

Slavko Ivančič in Edvin Flisar dokazuje, da sta Primorska in Štajerska gotovo med prvimi slovenskimi pokrajinami, ko govorimo o pesmi, veselju in druženju.

Trije veliki

Kaj povezuje trojico na fotografiji? Odgovor je: košarka. Vsi so nekoč igrali za ekipo Celja, zato se ob takšnih srečanjih gotovo

spomnijo tistih lepih časov. Kakšno rekreacijsko druženje pod koši bi tudi še prišlo v poštev, saj (z leve) **Dušan Erjavec**, **Staš Cvikl** in **Alojz Kuljad** gotovo še niso za odpis.

Foto: GrupA

Skrb za kondicijo

Odon Simonič, predsednik Društva maratoncev in pohodnikov Celje, ki je najbolj znano po organizaciji maratona do Logarske doline, takole nabira kondicijo s tekom okoli Šmartinskega jezera. Prave tekaške preizkušnje bodo verjetno spet na vrsti šele prihodnje leto, ampak to ne pomeni, da lahko človek medtem leži doma na kavču. Bodo pa člani društva tudi v prihodnjih dneh šli na različne pohode, že v soboto naj bi se podali po Levstikovi poti od Litije do Čateža.

Foto: SHERPA

Za abrahama še na ljubljanski maraton

Tomaž Novak, direktor laškega komunalnega podjetja, si bo iztekajoče se leto zagotovo dobro zapomnil. Praznoval je abrahama, za katerega je prejel lepo darilo tudi od sodelavcev, udeležil se je ene najbolj zahtevnih ultramaratonskih kolesarskih tekem po Italiji in prvič letos tudi ljubljanskega tekaškega maratona. Ali je tudi on zavil na napačno pot, kot nekateri tekači, nismo preverjali, saj smo se z njim pogovarjali pred maratonom. Zagotovo pa mu je maraton dobro del ob razgibanem poslovnem letu, v katerem je Komunala Laško od pivovarne prevzela tudi upravljanje s pitno vodo v občini in že tretjič izvedla akcijo Manj sveč za več okolja. Kaj bo naslednji rekreacijski podvig direktorja laške komunale, je najbrž še skrivnost, skrita v novoletnih zaobljubah.

Foto: SHERPA

Kravate za Trumpa

Novi ameriški predsednik Donald Trump nima le slovenske žene Melanije, pač pa se vsak dan razkrijejo še kakšne nove povezave z našimi kraji. Ob njegovi zmagi se je **Branko Polak**, lastnik trgovine z moškimi oblačili Kavalir iz Celja, spomnil, da so pred petimi leti zanj izdelali serijo kravat. Začetek družinskega podjetja predstavlja namreč izdelava kravat in šele kasneje so odprli trgovino z moškimi oblačili.

Naročilo kravat seveda ni bilo neposredno, pač pa so tisti, ki skrbijo za Trumpovo podobo, našli njihove kakovostne izdelke, ki so posebnosti zaradi svojevrstnega tkanja svilenih niti. Za svoj arhiv so Polakovi obdržali en primer takšne kravate, sicer pa so bili naročeni klasični modeli, se spominja podjetnik, ki je bil ob Trumpovih nastopih pozoren na njegovo podobo. »Kravata naj bi segala do pasu, pri Trumpu pa sem opazil, da sega nižje in da je tudi njegov suknjič nekoliko večji. Verjetno je to namenoma, da malo skrije postavo.« To pravzaprav ni nič posebnega, navsezadnje imajo tudi ženske številne trike, kako preusmeriti pozornost s »šibkejših delov«, zakaj ne bi tega počeli še moški?

TC

